

بیرنداییری

نووسینی
ئیب‌نۆته‌ی مییه
وه‌رگێڕانی
گه‌یلان سه‌روچاوه‌یی

به ندایه تی

نووسینی: ئیبن تهیمییه
وه رگیپانی: گهیلان سه روچاوهیی

مافی له چاپدانه وهی بۆ پارێزراوه نووسینگهی تهفسیر
چاپی یه کهم ۲۰۲۴-۱۴۴۵ ک

لوسینگه تهفسیر

بۆ بڵاوکردنه وهو راگه یالان
ههولێر - شهقامی ۳۰مه تری نه لیشت مارهه چۆلی
+964 750 818 08 65
www.al-tafseer.com
tafseeroffice@yahoo.com
@ tafseeroffice

ئاماده کردنی پێپست - نووسینگهی تهفسیر
إِبْنُ تَيْمِيَّةَ، تَقِيُّ الدِّينِ أَبُو الْعَبَّاسِ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الْحَلِيمِ بْنِ عَبْدِ السَّلَامِ التَّمِيزِيُّ الْحَرَّانِيُّ
به ندایه تی، ئیبن تهیمییه (نووسه)، گهیلان سه روچاوهیی (وه رگیپ)

۱۲۸ لاپه ره

۱۷* ۲۴ سم

بابهت: ئاینی، عه قیده

ISBN: 978-9922-733-04-3

له به رێوه به رایه تی گشتی کتێبخانه گشتیه کان/هه ریمی کوردستان ژماره سپاردنی
(۹۹۱) ی سالی (۲۰۲۳) ی پیدراوه.

"بیروبوچوونی ئەم کتێبه، مه رج نییه هه مان بیروبوچوونی نووسینگهی تهفسیر ب"

دیژاین: نووسینگهی تهفسیر

به ندایه تی

دانراوی

ئین تهیمییه

(۱۱۱هـ - ۷۲۸هـ)

وهرگیرانی:

گهیلان سهروچاوهیی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وبه نستعین

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

أَمَّا بَعْدُ:

پرسیارکرا له شیخی ئیسلام "ئیبن تەیمییه" زانای دیاری ناو زانایان، سەر خەر و بلندکاری سوننەت، سەر کوتکەر و داپلۆ سینەری بیدعە "احمد عبد الحلیم ابن تیمیة" (پەحمەتی خوای لی بیّت) دەربارە ئه‌و ئایەتە ی که پەرور دگار دەفەر موویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ﴾ واتا: (ئە ی خەلکینە پەرور دگاری خۆتان بپەرستن) [سورەتی بەقەرە: ۲۱].

جا پرسیری لی دە کەن کە:

عیبادەت چییە؟

بەشە کانی عیبادەت چین؟

ئایا کۆی دین هەموو عیبادەتی لەخۆ گرتوو یان نا؟

ئایا حەقیقەتی بە ندایەتی چۆنە؟

ئایا به ندایه تی بهرزترین پلهیه له دونیا و قیامه تدا؟ یان شتیکی ترهیه له
سهرووی پلهی عیبادهت؟

ئیبین تهیمییه (پهحمه تی خوی لی بیّت) وهلام ده داته وه.

ده روازه

الْعِبَادَةُ هِيَ اسْمٌ جَامِعٌ لِكُلِّ مَا يُحِبُّهُ اللَّهُ تَعَالَى وَيَرْضَاهُ مِنَ الْأَقْوَالِ وَالْأَعْمَالِ
الْبَاطِنَةِ وَالظَّاهِرَةِ، والبراءة مما ينافي ذلك ويضاده "واتا: "عبادته ناویکی
کۆکه ره وهیه بۆ هه موو تهو گوفتار و کرداره پرووکهش و نادیارانهی که خوی گه وره
خۆشیانی دهویت و پیتی رازییه و خۆبه ریکردنیش لهو شتانهی که دژ و
پینچه وانه یه تی".

چ کرده وه بیته، چ گوفتار بیته، تهه کردار و گوفتاره چ له ناوه وهی مروقه وه
بیته، چ له پرووکاری ده ره وهی مروقه وه بیته، وه کوو نویتژ و زه کات و پروژوو و
حه ج و راستگوویی و ته مانه تپاریژی و چاکه کردن له گه ل دایک و باوک و
جیه جیکردنی خزمایه تی، پابه ندبوون به وه عد و به لین، فه رمانکردن به چاکه،
رپگریکردن له خراپه، جیهادی کافر و مونافیق، چاکه کردن له گه ل جیران،
چاکه کردن له گه ل یه تیم، چاکه کردن له گه ل هه ژار، چاکه کردن له گه ل رپسوار،
چاکه کردن له گه ل مروقه کان، چاکه کردن له گه ل ئاره لان و به ره حمبوون
به رانبه ریان، دوعا کردن، زیکر کردن، قورئان خویندن، هه موو ته مانه و هاوشیوهی
ته مانهش بریتین له عیبادته که خوا پیتی خۆشه و لییان رازییه. هه ره ها
خۆشه ویستی خندا و پیغه مبه ری خوا ﷺ، ترسان له خندا و گه رانه وه بۆ لای
خندا، بوونی ئیخلاص بۆ خوی په ره ردگار و، نارامگرتن له سه ر برپاره کانی
خندا (قهزا و قه ده ر) و، سوپاسگوزاری له سه ر نیعمه ته کانی خوا و، رازیبوون به
قه در و قه زای خندا و، پشتبه ستن به په ره ردگار و، ره جا و ته مابوون به خندا و
ترس له سزای خندا، هه موو ته مانه و هاوشیوهی ته مانه بریتین له عیبادته، که
خندا پیتی خۆشه و لییان رازییه.

بۆیه عیباده‌تی په‌روه‌رگار نه‌و ئامانجه گه‌وره‌یه‌یه که هم به لای په‌روه‌رگار
خۆشه‌وسته، هم تۆش ده‌کات به خۆشه‌وستی په‌روه‌رگار و، هم په‌روه‌رگار لێی
پازیه و هم په‌روه‌رگار لێی پازی ده‌ییت. عیباده‌ت نه‌و ئامانجه مه‌زن و
سه‌ره‌کیه‌یه که په‌روه‌رگار هه‌موو مه‌خلوقاتێ له‌پێناودا دروست کردووه. وه‌کوو
په‌روه‌رگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ واتا:
(بێگومان من په‌ری و ئاده‌میزاد دروست نه‌کردووه ته‌نها بۆ نه‌وه نه‌ییت که من
په‌رستن و فه‌رمانبه‌ردارم بن) [سورته‌ی زاریات: ۵۶].

هه‌موو پێغه‌مبه‌رانی بۆ ئهم مه‌به‌سته ناردووه که عیباده‌تی په‌روه‌رگار بکه‌ن.
هه‌روه‌کوو پێغه‌مبه‌ر "نوح" به‌قه‌ومه‌که‌ی ده‌فه‌رموویت:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ

غَيْرُهُ﴾ واتا: (سویند به‌خوا به‌پاستی ئیمه "نوح" مان په‌وانه کرد بۆ سه‌ر
قه‌ومه‌که‌ی، جا ئه‌ویش پێی وتن: ئه‌ی گهل و هوژم ئیوه هه‌ر خوا په‌رستن،
چونکه جگه له‌و زاته‌خوایه‌کی ترتان نییه.) [سورته‌ی نعراف: ۵۹].

جگه له‌وانیش پێغه‌مبه‌رانی تریش ئهم په‌یامه‌یان به‌قه‌ومه‌که‌یان گوتووه له
(هود، صالح، شوعه‌یب، موحه‌مه‌د ...) په‌روه‌رگار ده‌فه‌رموویت:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا

فَمِنْهُمْ الظَّالِمُونَ مَن هَدَىٰ اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ واتا:

(سویند به‌خوا بێگومان ئیمه له‌ناو هه‌ر گهل و نه‌ته‌ویه‌یه کدا پێغه‌مبه‌رێکمان
په‌وانه‌کردووه و پیمان راگه‌یاندووه که پێیان بلێت: ته‌نها خوا په‌رستن، خۆتان
دوورپه‌رێژ بگرن له‌هه‌موو په‌رستراویکی تر، جا هه‌بوو له‌و خه‌لکه‌که‌ییر و
هۆش و ژیری خۆی خسته‌کار و به‌شوێن راستیدا ده‌گه‌را و خواش هیدایه‌تی
ده‌دات، هه‌شیان بوو خۆی شایسته‌ی گومرایی ده‌کرد و به‌سه‌ریدا ده‌چه‌سپا)
[سورته‌ی نه‌حل: ۳۶].

وه ده‌فه‌رموویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

واتا: (ئیمه پیش تو هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان ره‌وانه نه‌کردوه، که وه‌حیمان بو نه‌ناردییت به‌وهی که: بیگومان هیچ خواجه‌ک نییه جگه له من و ده‌بییت هه‌ر من بیه‌رستن) [سورته‌ی نه‌نبیا: ۲۵].

په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾

واتا: خه‌لکینه! به‌راستی ئه‌م ئایینه‌ی که ئه‌م پیغه‌مبه‌رانه هیناویانه ئایینه‌که‌ی ئیویه، که یه‌ک ئایینه و منیش په‌روه‌ردگارتانم، ته‌نها من بیه‌رستن). [سورته‌ی نه‌نبیا: ۹۲].

له‌ئایه‌تی ترده ده‌فه‌رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ *

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ﴾ واتا: ئینجا وتمان: ئه‌ی گرو‌ی پیغه‌مبه‌ران، بخو‌ن له‌ر‌زق‌پو‌زییه چاک و پاکه‌کان، کارو‌کرده‌وه‌ی چاکیش نه‌نجام بده‌ن، به‌راستی من زانام به‌هه‌موو ئه‌و کارو‌کرده‌وانه‌ی که ده‌یکه‌ن * هه‌ر نه‌مه‌شه‌دین و ئایین و به‌رنامه‌ی تاک و ته‌نهای ئیوه، به‌رنامه‌ی یه‌ک‌خواناسی و من په‌روه‌ردگارتانم، پارێزکار بن و خو‌تان له‌نافه‌رمانیی من بپارێزن. [سورته‌ی مؤمینون: ۵۱، ۵۲].

په‌روه‌رد گار به‌ندایه‌تی واجب کردووه له‌سه‌ر پیڼه‌مبه‌ره‌که‌ی تاوه‌کوو مردن. وه‌کوو ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ واتا: به‌رده‌وامیش په‌روه‌رد گارت بپه‌رسته هه‌تا مردن یه‌خه‌ت پی ده‌گریت، نه‌و کاته ئیتر به‌یه‌ک جاری رزگارت ده‌ییت له هه‌موو ناخو‌شیه‌کان. [سورته‌ی حه‌جر: ۹۹].

به‌مه‌ش وه‌سفی مه‌لانیکه و پیڼه‌مبه‌رانی کردووه و ده‌فه‌رموویت:

﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ * يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ واتا: هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه هه‌ر خوا خاوه‌نیانه و له خزمه‌تی نه‌ودان، یی‌گومان نه‌و فریشتانه‌ی که له خزمه‌تیدان، خو‌یان به‌گه‌وره نازان له په‌رستیدا و هه‌رگیز ماندوو و بی‌تاقه‌ت و بی‌زار نابن له ستایشی نه‌و زاته. به‌رده‌وام به‌شه‌و و به‌رۆژ ته‌سبیحات و ستایشی ده‌که‌ن له کاتی‌کدا سارد‌بوونه‌وه‌ش پرویان تی ناکات. [سورته‌ی نه‌بی‌ا: ۱۹، ۲۰].

ده‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ﴾ واتا: به‌راستی نه‌وانه‌ی لای په‌روه‌رد گارتن خو‌یان به‌گه‌وره ناگرن له په‌رستنی نه‌و زاته‌دا و به‌رده‌وام ته‌سبیحات و ستایشی ده‌که‌ن و سوجه‌ده و کړنووشی بو ده‌بن، حه‌ق وایه سه‌رجه‌م ئاده‌میزاده‌کانیش چاو له‌وان بکه‌ن. [سورته‌ی نه‌عراف: ۲۰۶]. په‌روه‌رد گار زه‌می نه‌و که‌سانه ده‌کات که له به‌ران‌به‌ر عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی خو‌یان به‌گه‌وره ده‌زانن

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ

عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ واتا: (ئه‌ی خه‌ل‌کینه په‌روه‌رد گارتان فه‌رمویه‌تی: ئیوه هانا و هاوار بو من به‌ینن، نه‌وه من دوعا و نزاتان گیرا ده‌که‌م، به‌راستی نه‌وانه‌ی خو‌یان به‌گه‌وره داده‌نین و لووت‌به‌رزى ده‌که‌ن له ناستی

په‌رستنی مندا، له‌ ئایینده‌دا به‌ سه‌رشو‌پ‌ری و‌ خه‌جاله‌تییه‌وه‌ ده‌خرینه‌ ناو‌ ناگری
دۆزه‌خه‌وه‌. [سورته‌ی غافر: ۶۰].

په‌روه‌ردگار وه‌سفی به‌نده‌ هه‌لبژێردراوه‌کانی ده‌کات به‌ وه‌سفی عبودییه‌ت به‌وه‌ی
ئه‌وانه‌ خاوه‌نی به‌ندایه‌تین بو‌ خوا ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾
واتا: (که‌ کانیه‌ که‌ به‌نده‌کانی خوا لێی ده‌خۆنه‌وه‌ له‌ هه‌ر شوێنیکدا بیانه‌وێت
هه‌لی ده‌قوولێنن و‌ فواره‌ ده‌کات). [سورته‌ی نینسان: ۶].

ده‌فه‌رموویت: وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿واتا: (به‌نده‌کانی خوی میه‌ره‌بان ئه‌و که‌سانه‌ن که‌
زۆر به‌ هیمنی و‌ سه‌لاری به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌پۆن، کاتیکیش نه‌فامان به‌ قسه‌ و
قسه‌لۆکی ناخۆش به‌ره‌نگاریان ده‌بن، له‌ وه‌لامیاندا ده‌لێن: سلاو، په‌ه‌شتبه‌رزنی
خۆیان ده‌نوێنن). [سورته‌ی فو‌رقان: ۶۳]. کاتیکی شه‌یتان سو‌جده‌ی نه‌برد بو‌ ئاده‌م،
فه‌رمووی: رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ *
إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿

واتا: په‌روه‌ردگارم، ماده‌م به‌ هو‌ی ئه‌م مرو‌قه‌وه‌ منت سه‌رلێشیواو کرد، شه‌رت
بێت له‌ زه‌ویدا هه‌موو گونا‌ه و‌ لادان و‌ تاوانیکیان لا جوان و‌ شیرین بکه‌م و‌ هه‌ر
هه‌موویان سه‌رلێشیواو و‌ سه‌رگه‌ردان بکه‌م. بێجگه‌ له‌ به‌نده‌ پوخته‌ و‌ دلسۆزه‌کانی
خۆت نه‌بیت، چونکه‌ دلایان به‌ باوه‌ر به‌ تو‌ و‌ یادی تو‌ ئاوه‌دانه‌، هه‌ول و‌ کو‌ششی
من بو‌ وێلکه‌ردنیان ناکامه‌. [سورة‌ الحجر: ۳۹-۴۰].

وه‌ ده‌فه‌رموویت:

﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ واتا
: به‌ راستی به‌نده‌ چاک و‌ پا‌که‌کانی من به‌ تو‌ فریو‌نادرێن و‌ تو‌ هیچ
ده‌سه‌لاتیکت نییه‌ به‌سه‌ریاندا، جگه‌ له‌وانه‌ی که‌ شوێنت که‌وتوون له‌ سه‌رکه‌ش و
یاخی و‌ سه‌رگه‌ردانه‌کان. [سورة‌ الحجر: ۴۲].

په روه ردگار له وه سفي مه لائيكه دا ده فهرمويت:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ * لَا

يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ * يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ واتا:

(خوانه ناسان ده يانوت: خواي ميه ربان كورې بؤ خوي بريار داوه (فرشته كان روله ي نهون)، پاكي و بيگه ردي بؤ نهو زاته يه، به لكوو نهوانه به نده ي ريزداري نهون. نهو فرشته تانه نهو نده رهوش به رزن) هر گيز (نافه رمانبي ناكهن و) قسه له قسهيدا ناكهن و له گو فتاردا پيشي ناكهن، نهوانه به فهرمانبي نهو ده جوولينه وه و فهرمانبي نهو جيبه جي ده كهن. هر خوا ده زانيت نهو خه لكه له رابردوودا چيان نه نجام داوه و له داهاتووشدا چي نه نجام ده دن (دونيا و قيامهت، رابردو و داهاتو، بؤ نهو زاته چوونيه كه)، فرشته كانيش تكا كار نابن نهنها بؤ نهو كه سانه نه ييت خوا پبي رازيبه و نهو فرشته تانه له ترسي نهو زاته ناوړن هيچ سهر پيچيه ك نه نجام بدهن). [سورة الانبياء: ۲۶-۲۸].

وه ده فهرمويت:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا * لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا * تَكَادُ

السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا * أَنْ دَعَوْا

لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا * وَمَا يَتَّبِعِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا * إِنْ كُلُّ مَنْ فِي

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا ءَاتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا * لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا *

وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا﴾

واتا: (جووله كه و گاور و بته رستان) ده يانوت: خواي ميه ربان روله و نهوه ي بؤ خوي دناوه!! سوړند به خوا به راستي بوختانيكي نا قولاً ده كهن و گو فتارنكي ناشايسته و سهر سوورپه نهر ده لين. خه ريكه ناسمانه كان له نا قولايي

ئەو. گوفتارە نابەجییە لەت و پەت ببیت، زەوی خەریکە شەق بەریت و ڕۆ بجیت، کێوەکانیش خەریکە بکەون و ورد و خاش ببن. کاتیەک کە نەفامان بوونی ڕۆڵە و نەوێان دایە پال خۆی میهرەبان. لە کاتیکدا بۆ خۆی میهرەبان نەهاتوو و ڕەوا نییە کە نەو بۆ خۆی بریار بدات. هیچ کەسیک نییە لە ئاسمانەکان و زویدا، کە بەندە ی ملکەچی خۆی میهرەبان نەبیت. سویند بە خوا بیگومان هەر هەموویانی سەرژمێر کردوو و یەک یەک ژمارە ی کردوون (کەسی لی و ن ناییت)، هەر هەموویان ڕۆژی قیامەت دینە پیشەو، بۆ لای بە تاک و تەنها (بی پاسەوان و بی کەس). یەک یەک یەک یەک ئەو خەلکە بە تاک و تەنهایی دیت و ئامادە دەکریت لە بەردەم دادگای پر لە دادوەری خوادا. [سورة مريم: ۸۸-۹۵]

ئەو مەسیحە ی کە بانگەشە ی خواپەتی و پیغەمبەراییەتی بۆ کرا، پەروردگار دەربارە ی دەفەرموویت:

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾

واتا: ئەو عیسا یە تەنها بەندە یە ک ی ئیمە بوو کە نازو نیعمەتی پیغەمبەراییەتیمان پێ بەخشی و کردمانە نموونە یە ک ی چاک بۆ نەو ی ئیسرا ئیل تا شوینی بکەون. [سورة الزخرف: ۵۹].

بۆ یە پیغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموویت: «لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ»^(۱) واتا: (زیادە پەوی مە کەن لە مندا، هەر وە کوو چۆن زیادە پەوی کرا لە عیسا ی کوپی مەریەم، جا من بەندە ی خوام و ئێوەش بلین بەندە ی خوا و نێردراوی خوا).

خوا پیغەمبەرە کە ی وەسف کردوو بە "العبودية" لە تەواوترین و کاملترین حا لی پیغەمبەردا و لە پیرۆزترین شویندا کە "میعراج" بوو، وە کوو لە سوپەتی "ئیسرا" دەفەرموویت: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ واتا: (پاک ی و

بینگه‌ردی و ستایش بو شه‌و زاته‌ی که شه‌ورپه‌ویی کرد له به‌شیکی که‌می شه‌ودا). [سورة الإسراء: ۱].

له کاتی دابه‌زینی "وه‌حی" دا ده‌فرموویت:

﴿ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴾ واتا: (ئینجا خوا له ریځگه‌ی شه‌وه‌وه، نیگای کرد بو به‌نده‌ی خو‌ی، ئای چ نیگایه‌ک بوو!) [سورة النجم: ۱۰].

له کاتی "بانگه‌واز" دا ده‌فرموویت:

﴿ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدَا ﴾

واتا: (جا کاتی‌کیش به‌نده‌ی خوا محمد بانگه‌وازی بو شوینکه‌وتنی به‌رنامه‌ی خوا ده‌کرد (شه‌و خه‌لکه به ده‌سته‌ی ئاده‌میزاد و په‌رییه‌وه) خه‌ریک بوو له‌ناوی به‌رن (نووری خوا بکوژینه‌وه). [سورة الجن: ۱۹].

له کاتی مه‌یدان‌خوازیدا. (ته‌حه‌دا) ده‌فرموویت:

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ﴾

واتا: (جا نه‌گه‌ر ئیوه له دوودلیدان و گومانتان له‌م قورئانه پیروژه هه‌یه که دامانبه‌زاندووه بو به‌نده‌ی خو‌مان محمد شه‌گه‌ر بو‌تان ده‌کریت ئیوه‌ش هه‌ول بدین سوپه‌تیکی وه‌ک شه‌و به‌ینن). [سورة البقرة: ۲۳].

فَإِنْ لَمْ تَكُن تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» واتا: خوا بپەرستى وەكوو ئەوێ بىبينىت، ئەگەر تۆش ئەو نەبينىت ئەو تۆ دەبينىت.

لە كۆتايىيى فەرمووده كەدا پيڤەمبەرى خودا ﷺ دەفەرموويت: «فإنه جبريل أتاكم يعلمكم أمر دينكم» ^(۱) واتا: ئەمە جوبرىل بوو ھاتبوو فيرى نايىنە كەتان بکات.

جا پيڤەمبەرى خودا ھەموو ئەو شتانەى لەو فەرموودەيدا باس کران بە دینی دانان. دین ئەوێ: مانای زەلیلی و ملکەچی بۆ خودا لەخۆ گرتییت. بۆ نموونە دەگوتریت: "دنته، فدان" واتە: "ذَلَّلْتُه فَذَلَّ" گەردنم پى کەچ کرد و ئەویش گەردنى کەچ کرد. کاتیك دەگوتریت: "يَدِينُ لِلَّهِ وَيَدِينُ لِلَّهِ" واتە: (خوایەرستى و گوپرایەلى دەکات و گەردنى بۆ کەچ دەکات).

دینی خوا: عیبادەت و گوپرایەلى و زەلیلی و گەردنکەچیە بۆ خوا. کرۆکی مانای عیبادەت گەردنکەچی و زەلیلیە بۆ پەروردگار. کاتیك دەگوتریت: "طريق معبد" پینگەى پەرستگە کە پینگە کە تەخت و زەلیل و کەچ بوویت بە ھۆی زۆر بەسەردا رۆیشتن و ژیرپیکەوتن تەپى بیت.

ئەو عیبادەتەى کە فەرمانى پى کراوە لە لایەن خوای پەروردگار ھەردوو مانای زەلیلی و خوشەویستی لەخۆ دەگریت. بەوپەرى زەلیلی و خوشەویستی عیبادەت بۆ خوا دەکریت.

کۆتا قۆناغى خوشەویستی: بریتیە لە "تەتەيوم" تەوانەو لە خوشەویستیدا، یەكەم قۆناغى: بریتیە لە "پەيوەندى" واتە پەيوەستبوونی دل بە خوشەویست، قۆناغى دوای ئەو قۆناغى "الصَّابَةِ" یە، چونکە دل پيیەو دەلکیت و مەیلی زۆرى بۆ ھەيە. قۆناغى دوای ئەو قۆناغى "غەرامە" ئەو خوشەویستیە کە

(۳) أخرجه مسلم، كتاب الإيمان، باب بيان الإيمان والإسلام والإحسان ووجوب الإيمان بإثبات قدر الله سبحانه (۱/۳۶)، رقم: (۸).

ھەمىشە بە دلەۋە لكاۋە و لىي جيا نايىتەۋە، قۇناغى دۋاى ئەو "عیشق" دىت و كۇتا قۇناغ قۇناغى "تەتەيۈمە" تۈانەۋە و شەيدابوون لە خۇشەۋىستىدا. كاتىك دەگۈرتىت: "تَنِيْمُ لِّلّٰهِ" واتە: "بەندەى خوا". كەسى تەتەيۈم ئەو كەسەيە كە عىبادەتى خۇشەۋىستە كەى دەكات و دلى تەۋاۋ تەۋاۋ پەيۋەست بوۋە پىي.

ھەر كەسىك گەردنى كەچ كىرد بۇ كەسىك، لە كاتىكدا رقى لەو كەسەيە و دلى خۇشى ناۋىت، ئەۋا ئەو كەسە نايىتە عابدى ئەو كەسە. ئەگەر كەسىك شتىكى خۇش بوۋىت و ملكەچى و گەردنكەچى ئەو شتە نەيىت، ئەۋا نايىتە عابدى ئەو شتە، ھەرۋەكوو خۇشۋىستىن بۇ مندال و ھاۋرى. لەبەر ئەۋە يەككىيان بەس نىيە بۇ ئەۋەى خۋاى پىي پەرسىرتىت.

بۇيە پىۋىستە خۇدا لاي عەبد. لە ھەموو شتىك خۇشەۋىستىر يىت، خۋاى لە ھەموو شتىك بە لاۋە گەرەتر يىت، ھىچ شتىك شاىستەى خۇشەۋىستىي رەھا و ملكەچى و زەلىلىي رەھا نىيە، ئىللا خوا نەيىت.

ھەر شتىك جگە لە خوا خۇشۋىستىر، خۇشەۋىستىيە كى خراب و ھىچە، ھەر شتىك بە گەرە دانرا كە شەرعى خۇدا بە گەرەى دانە نايىت، ئەۋا بە گەرەدانانىكى پۈۈچ و يىبنەمايە. خۋاى پەرۋەردگار دەفەر موۋىت:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَوْامِرَ اللَّهِ وَارْجِعُوا إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْغُفَى﴾

وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا

حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٥٩﴾

واتا: ئەى محمد پىيان بلى: ئەگەر باب و باپىرانتان و براكانتان و ھاۋسەرانتان و عەشىرەت و ھۆزتان و مال و سامانىك كە بە دەستان ھىناۋە، ياخۇد بازارگانىيەك دەرەسن كە شكان و يىبازارى رۈۋى تى بكات و خانوۋىەرە و كۆشك و تەلارىك كە ھەز دەكەن لىتان تىك نەچىت و دلخۇشن پىي، لاتان خۇشەۋىستىر و نازدارتر يىت لە خوا و پىغەمبەرە كەى و جىھاد و تىكۇشان لە پىناۋ

رێبازی نه‌و زاته‌دا، ده‌ نه‌وه چاره‌روان بن، هه‌تا خ‌وای گه‌وره‌ دیت به‌
 فه‌رمانه‌کانیه‌وه و (تۆ له‌تان لی ده‌سی نیت)، خ‌وای په‌روه‌رد گاریش هیدایه‌ت و
 رێنمووی قه‌ومی یاخی و له‌ سنوورده‌رچوو نادات. [سوره‌تی ته‌وبه: ۲۴].

خۆشه‌ویستی ده‌ییت بو‌ خوا و پیغه‌مبه‌ری خودا ییت وه‌ کوو گوێپرایه‌لی،
 گوێپرایه‌لیکردن ده‌ییت ته‌نها بو‌ خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا ییت، پێویسته‌ ته‌نها خودا
 و پیغه‌مبه‌ری خودا له‌ خۆت رازی بکه‌یت.

﴿وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَحَقُّۢ أَنْ يُرْضَوْهُۥ﴾ واتا: له‌ کاتیکدا که‌ حق وایه‌ خوا و
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی رازی بکه‌ن. [سوره‌تی ته‌وبه: ۶۲].

به‌خشینتان ده‌ییت ته‌نها بو‌ خوا و بو‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ییت.
 ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا ءَاتَاهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُۥٓ﴾ واتا: خۆ نه‌ گه‌ر نه‌وانه
 رازیبونایه‌ به‌و به‌شه‌ی خوا به‌ نسیبی کردوون و پیغه‌مبه‌ر پێی به‌خشیون. [سوره‌تی
 ته‌وبه: ۵۹].

به‌لام عیباده‌ت و نه‌وه‌ی له‌ عیباده‌ته‌وه‌ نزیک ییت وه‌ کوو پشتبه‌ستن به‌ خودا
 و ترسان له‌ خودا و نموونه‌ی نه‌وانه‌ش... ده‌ییت ته‌نهاوته‌نها بو‌ په‌روه‌رد گاری تاک
 و ته‌نها ییت. وه‌ کوو خ‌وای په‌روه‌رد گار ده‌فه‌رموویت:

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا۟ اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
 اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ
 دُوْنِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوْا اَشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ﴾

واتا: نه‌ی محمد بلی: نه‌ی نه‌وانه‌ی کتیب‌تان بو‌ په‌وانه‌کراوه‌ وهرن به‌ده‌م
 بانگه‌واز و به‌رنامه‌یه‌که‌وه‌ که‌ هاوبه‌ش و هاوسه‌نگه‌ له‌نیوان ئیمه‌ش و ئیوه‌شدا
 (نه‌ویش نه‌مه‌یه): جگه‌ له‌ (الله) که‌سی تر نه‌په‌رستین، هیچ جو‌ره‌ هاوه‌لیکی بو‌
 برپار نه‌ده‌ین، هیچ لایه‌کمان لاکه‌ی ترمان (به‌ پیروژ و فه‌رمانه‌وا دانه‌نین) له‌
 جیاتیی نه‌و زاته‌ نه‌په‌رستین (خۆ نه‌گه‌ر له‌م بانگه‌وازا) سه‌رپێچیان کرد و

گوئیان پئی نه‌دا، ئه‌وه پئیان بلی: که ئیوه به شایه‌ت بن که ئیمه موسلمانین و ملکه‌چی فه‌رمانی په‌روه‌ردگارین. [سورة آل عمران: ۶۴].

ده‌فه‌رموویت: وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿۵۸﴾ واتا: خو ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ پازیبونایه به‌و به‌شهی خوا به‌نسیبی کردوون و پیغه‌مبه‌ر پئی به‌خشیون و به‌دل بیانوتایه: خوامان به‌سه (که لیمان رازی بی‌ت)، ئیمه فه‌راموش ناکات له‌ ئایینه‌ده‌دا هه‌ر پیمان ده‌به‌خشی‌ت له‌ فه‌زل و زیاده‌پری‌زی خو‌ی، پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی له‌وه‌ی ده‌ستی ده‌که‌ویت پیمان ده‌به‌خشی‌ت، به‌راستی ئیمه‌ ئاوات و مه‌به‌ستمان گه‌رانه‌وه‌یه بو‌ لای خوا و به‌ده‌سته‌ئینانی په‌زامه‌ندی ئه‌وه (ئه‌و کاته‌ پاداشتی هه‌ردوو جیهانیان بو‌ خو‌یان مسو‌گه‌ر ده‌کرد). [سورته‌ی ته‌ویه: ۵۹].

ئه‌وه‌ی خوا و پیغه‌مبه‌ری خودا پیتان ده‌دات وه‌کوو په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ واتا: ئه‌و ده‌ستکه‌وتانه‌ی خوا به‌خشیی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌ خه‌لکی دیه‌ت و شاره‌کانی جوو، ئه‌وه‌ خوا بریاری له‌سه‌ر داوه‌ که بو‌ پیغه‌مبه‌ر و خزمانیه‌تی، بو‌ هه‌تیوان و هه‌ژاران و ریبوارانیشه، بو‌ ئه‌وه‌ی ئه‌و سامانه‌ ته‌نها له‌نیوان ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ئیوه‌دا نه‌بی‌ت، جا ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر پئی به‌خشیون وه‌ری بگرن، هه‌ر فه‌رمانیکی پیدان به‌ گوئی بکه‌ن، قه‌ده‌غه‌ی هه‌ر شتیکی لی کردن مه‌یکه‌ن. [سورة الحشر: ۷].

سه‌باره‌ت به‌ "حه‌سب" بریتییه له‌ "به‌سبوونی خوا". وه‌کوو په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:

﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ

إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ واتا: ئه‌وانه‌ی که خه‌لکی (باوه‌ر لاواز) پئیان ده‌لین: به‌راستی خه‌لکی بی‌باوه‌ر و خوانه‌ناس خو‌یان بو‌ ئیوه‌ کو‌کردووه‌ته‌وه‌ و خو‌یان بو‌ ئیوه‌ مه‌لاس داوه‌، لیان بترسن (خوتان تووشی به‌لا

مه‌که‌ن) به‌لام نه‌وان (واته ئیمانداران به‌و پر‌وپا‌گه‌نده‌یه) با‌وه‌ریان زی‌اتر دامه‌زرا‌وتر ده‌بی‌ت، وتیان: خوامان به‌سه که یاری‌ده‌ده‌ر و یارمه‌تیده‌رنکی چاکه. [سورة آل عمران: ۱۷۳].

ده‌فه‌رمو‌وی‌ت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و اتا: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌رتنه‌ها خوا به‌سه بو‌ خو‌ت و نه‌وانه‌ی شو‌ی‌ت که‌وتوون له ئیمانداران که پشت‌گیر و یاری‌ده‌ده‌رتان بی‌ت. [سورة الانفال: ۶۴].

واته به‌سه بو‌ تو‌ و بو‌ نه‌و ئیماندارانه‌ی که له‌گه‌ل تو‌دان که‌خودا وه‌کیل و پار‌یزه‌رتان بی‌ت. هه‌ر که‌سی‌ک وا گومان بی‌ات که واتای نه‌و نایه‌ته به‌و جو‌ریه: (نه‌ی محمد، خودا و نه‌و ئیماندارانه‌ی له‌گه‌ل تو‌دان به‌سه پشتیوانی تو‌ بن) نه‌وا به‌راستی هه‌له‌یه‌کی زو‌ر گه‌وره و خراپی کردووه، هه‌روه‌کوو له شو‌ی‌نه‌کانی تر با‌سمان له‌و باب‌ه‌ته کردووه.

خوای په‌روه‌رد‌گار ده‌فه‌رمو‌وی‌ت: ﴿الْإِنْسَ اللَّهُ يَكْفِي عَبْدَهُ﴾ و اتا: مه‌گه‌ر خوا به‌س نی‌یه که پشتیوان بی‌ت بو‌ به‌نده‌ی خو‌ی که پی‌غه‌مبه‌ره. [سورة الزمر: ۳۶].

مانای عابد: عابد که‌سی‌که خوا کردوویه‌تی به‌عه‌بدی خو‌ی و گه‌ردنی پی‌ که‌چ کردووه بو‌ خو‌ی و کارو‌کرده‌وه‌کانیشی په‌روه‌رد‌گار به‌ری‌وه‌ی ده‌بات. به‌و ئیعتیباره هه‌موو دروست‌کراوه‌کان به‌نده‌ی په‌روه‌رد‌گارن: چاکه‌کان و خراپه‌کان، ئیمانداران و بی‌اوه‌ران، به‌هه‌شتیه‌کان و دۆزه‌خیه‌کان، خوای په‌روه‌رد‌گار خاوه‌نی هه‌موویانه، ده‌سه‌لات‌داری هه‌موویانه، له‌ژی‌ر ویست و هی‌زی په‌روه‌رد‌گار ده‌رنا‌چن. له‌ژی‌ر که‌لیمه ته‌واوه‌کانی خودا، که هی‌چ چاکه‌کاری‌ک و خراپه‌کاری‌ک لئی تیناپه‌ری.

هه‌رچی خودا بیه‌وی‌ت بی‌ت، نه‌وا ده‌بی‌ت نه‌گه‌ر هه‌موو دروست‌کراوه‌کانیش بیان‌ه‌وی‌ت نه‌بی‌ت. هه‌رچی خودا نه‌یه‌وی‌ت بی‌ت، نه‌وا نای‌بی‌ت نه‌گه‌ر هه‌موو دروست‌کراوه‌کانیش بیان‌ه‌وی‌ت بی‌ت. وه‌کوو په‌روه‌رد‌گار ده‌فه‌رمو‌وی‌ت:

﴿ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ ﴾

واتا: ئایا ئەوانە ییجگە لە ئایینی خوا ئایینیکی تریان دەوێت؟! لە کاتی کدا
کە هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدایە بە پەزامەندی بیت یان بە ناچاری تەسلیم و
ملکەچی پەروردگارن، هەمووانیش هەر بۆ لای ئەو دەگەرێنەوه. [سورة آل عمران: ۸۳].

خودا خواوەنی هەموو جیهانیانە و دروستکار و پۆزیدەریانە و دەیانتریییت و
دەیانمتریییت و، ئالوگۆر بە دلەکانیان دەکات و خودا ئالوگۆری بە کاروباریان و
حالیان دەکات، هیچ پەروردگارێکیان نییە جگە لە خوا، جگە لە پاشا و خاوەن
دەسلاتی خود هیچ پاشا و خاوەن دەسلاتیکی تریان نییە، هیچ بەدیھێنەرێکیان
نییە جگە لە خوا، ئەگەرچی ئەوان دان بنین بەویدا یان ئینکاری بکەن.
ئەگەرچی بزانیان ئەزانن، بەلام ئەهلی ئیمان ئەو بەش دەزانن و دانیان پێداناوه
کە خودا رازق و مالیک و بەدیھێنەری تاک و تەنھایە، بە پێچەوانەی ئەوانە
کە ئەزانن یەو بابەتە، یان کەسێک کە ئینکاری دەکات و خۆی بە گەورە
دەزانیت و ملکەچی پەروردگار نییە، لە کاتی کدا زانستی هەیه بەوێ خودا خالق
و خواوەنیەتی.

زانینی حەق لە گەڵ خۆبەزلزانی وا لە خواوەنە کەو دەکات ئینکار بیت و دان
نەنیت بە حەق، ئەمەش دەبیته عەزاب و ئیش و ئازار بۆی.

﴿ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُفْسِدِينَ ﴾ واتا: جا ئەوانە هەر پقتەستوریان کرد و باوەریان پێی نەبوو، بە
زۆرداری و خۆبەزلزانی، لە کاتی کدا لە ناخی دەروونیانەوه هەستیان دەکرد
حەقیقەتە و راستە، دەتەماشای بکە و سەرنج بدە بزانی سەرەنجای تەواوباران و
گوناھکاران چۆن بوو (چۆن تۆلەمان لێ سەندن). [سورة النمل: ۱۴].

﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا

مِنْهُمْ لِيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ وَاَتَا: ئەوانەى كتيبمان پى به خشيون
 پيغه مبهەر دهناسن ههروهك چۆن نهوهكانى خويان دهناسن، ينگومان دهستهيهك لهوان
 ئەو راستييه دهناسنهوه، له كاتيكددا دهشزان محمد فرستادهى خوايه [سورة البقرة:
 ١٤٦].

﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ﴾

الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَاثًا: به راستی چاک دهزانین که گوشتاری نادروستی خوانه ناسان غم و په ژاروت بو پیش دههینیت، چونکه به راستی نهوانه وهنه بیت تو به دروژن بزنان، به لکوو سته مکاران هر دان نانین و ٲینکاری ٲایهت و فرمانه کانی خوا ده کهن. [سورة الأنعام: ٣٣].

ئەگەر بەندە دانى نا بەوھە كە خوا خاوەن و دروستكراوى ئەوھ و ئاتاجى
پەرورەدگارى بوو، ئەوا ئەو پەرستەنە دەناسىت كە پەيوەستە بە رېووبىيەتى خوا،
بەندە كە ئەمەى زانى، داوا بەس لە خوا دەكات، تەنھا نالە و هاوارى دەباتە لای
خوا و، تەنھا پشت بە خاوى پەرورەدگار دەبەستىت، بەلام هەندىك جار
فەرمانەكانى خودا جىبەجى دەكات و هەندىك جار شەيتان دەپەرستىت.

جا وینەى ئەم پەرستەنە جیاوازی ناکات لەنیوان ئەهلی بەهەشت و ئاگردا، لەسەر ئەم جوړە عبودییه پاداشت نییه و، بەمەش خەلکی ناییت بە ئیماندار. وەکوو خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾. واتە: (جا زۆری زۆری خەلکی باوەڕ ناهێنن بە خوای تەك و تەنها، بێ ئەوەی هاوێلی بۆ بریار نەدەن (بێگومان ئیمان و باوەڕی و هیچ نرخێ نییه و خوای گەورە لەو تاوانە خوش ناییت). [یوسف: ۱۰۶].

موشریکه کان دانیان به وهدا دهنه که خودا دروستکار و پوژیده ریانه، به لام غهبری خواشیان دهیه رست.

خوای گه وره ده فەرموویت: ﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ [الزمر: ۳۸]. واته: (ئه گهر له بیباوه ران بپرسیت: کێ ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه، بێ دوودلی و به و په ڕی دنیایییه وه ده لێن: خوا). [الزمر: ۳۸].

خوای گه وره ده فەرموویت: ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ * قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ * قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾ [المؤمنون: ۸۴-۸۹]. واته: (تۆش پێیان بڵی: باشه زهوی و ئهو که سانه ی که له سه ری ده ژین، کێ خاوه نیانه، ئه گهر زیره ک و هو شیارن؟ ئه گهر شت ده زانن؟ سه ره نجام هه ر دان به راستیدا ده نین و ده لێن: هه ر خوا، خاوه نیانه، هه ر په روهر دگاری به دیه ی نه ریانه. ئه وسا پێیان بڵی: جا ئه وه بوچی یاده وه ری وهر ناگرن پێیان بڵی، ئه ی کێ په روهر دگاری جهوت ئاسمانه که یه و کێ په روهر دگاری عه رش و ته ختی فه رمان په وایی گه وره و فراوانه؟ ئاسمانه کان و زهوی له به رانه به ر عه رشی په روهر دگاردا، وه کوو ئه لقه یه کێ په نجه وایه له پال چیا یه کێ گه وره دا، سه ره نجام ده لێن: هه ر خوا په روهر دگاریانه، ئه وسا بڵی: باشه ئاخر ئیوه لێ ناترسن؟ خۆتان نا پارێژن له خه شم و قینی؟ ئاخر ئیوه له کێ یاخی ده بن؟ (هه ره ها پێیان) بڵی: کێ جله وی هه موو شتیکی به ده سته، له کاتی کدا هه ر ئه و په نابه خشه و که س ناتوانیت له سزای ئه و زاته، که س په نا بدات، ئه گهر ئیوه بزائن و شاره زا بن. (سه ره نجام بو ئه مه ش) ده لێن: هه موو ئه وانه به ده ست خوا یه، تۆش بڵی: که واته چۆن جادووتان لی ده کریت؟ که ئه مه ده زانن.

زۆریک له وانه ی بانگه شه ی حه قیقه ت ده که ن و قسه له سه ر حه قیقه ته دینییه کان ده که ن، ته نها ئه و حه قیقه ته که ونییه ده بینن که هه موو شتیکی له ژێر ده سه لاتێ خوای په روهر دگاردایه، به لام نایه پرستن و فه رمانه کانی جیه جی نا که ن. مو سلما ن و بیباوه ر ده زانن که خوا دروستکاری هه موو شتیکیه و ویست و ئیراده ی له سه ر هه ر شتیکی ییت دیته دی، به لام له باوه ر بوون به حه قیقه ته شه رعیه کان جیاوازن

که نه‌وه‌ی خوا فره‌مانی پیکردوون جیبه‌جیی ناکه‌ن و ناپه‌رستن. [قه‌ده‌ره که‌وینییه‌کان نه‌م جو‌ره ئیراده‌یه ده‌گرتته‌وه که بو به‌پ‌یوه‌بردنی هه‌موو بوون و بوونه‌وه‌رانی که‌ونه، به هه‌موو جو‌ره جیاوازه‌کانه‌وه له خێر و شه‌ر و خواپه‌رستی و تاوان و چاکه‌کاری. قه‌ده‌ره شه‌رعیییه‌کان ئیراده‌یه‌کی خواپییه بو فره‌مانه‌ دینییه شه‌رعیییه‌کان که خودا له‌پیناویدا پیغه‌مبه‌ران و کتیبه‌کانی ناردووه. [مه‌به‌ستی ئیبن ته‌یمییه نه‌وه‌یه موسلمان و بی‌باوه‌ر باوه‌ریان به قه‌ده‌ره که‌وینییه که هه‌یه که خوا به‌پ‌یوه‌به‌ر و دروستکاری هه‌موو بوونه، به‌لام باوه‌ریان به قه‌ده‌ره شه‌رعیییه که نییه که بریتییه له جیبه‌جیکردنی نه‌وه‌ی خوا ناردوویه‌تی به پیغه‌مبه‌راندا. [وه‌رگێڕ که‌وا بوو نه‌م حه‌قیقه‌ته که‌وینییه موسلمان و کافر تییدا به‌شدارن، ئیماندار و کافر ده‌زانن که خودا ده‌سه‌لاتداره به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک، کافریش دان ده‌نیت به‌وه‌ی که هه‌موو شتی‌ک مولکی نه‌وه. که‌سی باش و خراپیش دان به‌وه‌دا ده‌نیت و شه‌یتانیش دان ده‌نیت به‌م حه‌قیقه‌ته و نه‌هلی ئاگریش دان ده‌نن به‌م حه‌قیقه‌ته.

ئیبلیس ده‌فه‌رموویت: ^{ده‌لێت} قَالَ إِبْلِيسُ: ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ واته: (شه‌یتان وتی: په‌روه‌ردگارا ده‌ی که‌واته مو‌ل‌تم بده تا نه‌و پ‌و‌ژ‌ه‌ی که نه‌وه‌کانی ئاده‌م زیندوو ده‌ک‌رنه‌وه). [ص: ۷۹].

﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ واته: (ئیبلیس (به بوغز و کینه و حه‌ساده‌ته‌وه) وتی: په‌روه‌ردگارم، ماده‌م به هو‌ی نه‌م مرؤ‌قه‌وه منت سه‌رلێشی‌واو کرد، شه‌رت بی‌ت له زه‌ویدا هه‌موو گونا‌ه و لادان و تاوانی‌کیان لا جوان و شیرین بکه‌م و هه‌ر هه‌موویان سه‌رلێشی‌واو و سه‌رگه‌ردان بکه‌م). [الحجر: ۳۹].

﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنُ أَخْرَجَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأُحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾ واته: (پاشان بی شه‌رمانه) وتی: پیم بلی: نا نه‌مه‌یه که پ‌ی‌زت داوه به‌سه‌ر مندا؟! سو‌ند به خوا نه‌گه‌ر دوام بخه‌یت تا پ‌و‌ژ‌ی قیامه‌ت نه‌وه

یڭگومان هه‌موو نه‌وه‌کانی گومرا و سه‌رگه‌ردان ده‌که‌م جگه له که‌میکیان (که ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ریاندا نییه). [الإسراء: ۶۲].

چه‌ندان قسه‌ی تری ئیبلیس له قورئاندا هه‌یه که دان به‌وه‌دا ده‌نیت که خودا خالقیه‌تی و خالق جگه له نه‌ویشه. نه‌هلی ئاگریش دان به‌وه‌دا ده‌نیت و ده‌فه‌رموون: ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ واته: (سه‌ره‌نجام به که‌ساسیه‌وه) ده‌لین: په‌روه‌ردگارا نه‌گه‌تی و نه‌هامه‌تی سه‌رشانی گرتین و زال بوو به‌سه‌رماندا ئیمه که‌سانیک گومرا بووین. [المؤمنون: ۱۰۶].

خوای گه‌وره له‌باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبَّنَا﴾ واته: (جا ئه‌گه‌ر کاتیک ئه‌وانه ده‌بینیت (له به‌رده‌م داد‌گه‌ی پر له دادیی) په‌روه‌رد‌گاریاندا وه‌ستینراون، (خوای گه‌وره پێیان) ده‌فه‌رموویت: ئایا ئه‌مه‌ی (که بۆتان پێشه‌اتووه و ده‌بینن) راست و حه‌قیقه‌ت نییه؟ (به که‌ساسی و خه‌ج‌اله‌تییه‌وه) ده‌لین: به‌لێ راسته، سویند به په‌روه‌رد‌گارمان).

هه‌ر که‌سیک ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ بوه‌ستیت و ده‌ست بگرت به‌وه‌ی که خودا دروستکار و پ‌ۆزیده‌ره، به‌لام نه‌په‌رستیت و گوێرایه‌لی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه‌کات، ئه‌وا ئه‌و که‌سه له جنسی شه‌یتان و نه‌هلی ئاگره، هه‌رچه‌نده ئه‌و که‌سه وا خه‌یال بکات که تناییه‌ته و نه‌ولیای خودا و نه‌هلی زاست و ته‌حقیقه! بۆیه ئه‌وانه‌ی ئه‌مرو نه‌هی له‌سه‌ر خۆیان لا ده‌دن و وا ده‌زانن له‌سه‌ریان نه‌ماوه، ئه‌وا ئه‌وانه خراپترین نه‌هلی کوفر و ئیلحادن.

هه‌ر که‌سیک وا بزانی‌ت "خضر" و جگه له "خضر" یش نه‌م‌پ‌ۆ نه‌هیان له‌سه‌ر لا چووه و کرده‌وه ناکهن، ئه‌و قسه‌یه خراپترین قسه‌یه له به‌ران‌به‌ر خوا و پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

بۆیه ئه‌و که‌سه‌ی ته‌نها دان به‌و حه‌قیقه‌ته‌دا ده‌نیت که خوا دروستکاره و پ‌ۆزیده‌ره، ناچیت به‌هه‌شت، تاوه‌کوو نه‌چیت نه‌وا حه‌قیقه‌تی دووهم که بریتیه له

جوړی دووهمی "عبد" ^(۱) بوون، که بریتیه له خوا په‌رستی و گوږپرایه‌لیکردنی په‌روږدگار و هیچ شتیک ناپه‌رستیت جگه له خوی تاک و ته‌نھا. گوږپرایه‌لی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کات ﷺ و بنده ئیمانداره‌کانی خوش ده‌ویت و سهریان ده‌خات، دوژمنانی خوا و پیغه‌مبه‌ر و ئیمانداران ده‌کات. ثم جوړه عبادته په‌یوه‌سته به "په‌رستراویتی" ^(۲)، په‌روږدگار.

بویه ناو‌نیشان و دروشمی ته‌وحید ته‌ویه: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) پیچه‌وانه‌ی ته‌و که‌سانه‌ی که دان ده‌نین به ربوبیه‌تی خوا "په‌روږدگاریتی" ^(۱)، به‌لام ناپه‌رستن و گوږپرایه‌لی ناکه‌ن، یان گوږپرایه‌لی خوا ده‌که‌ن و ده‌په‌رستن، به‌لام له‌گه‌ل په‌رستنه‌که‌دا خوی به‌تر ده‌په‌رستن.

په‌رستراو: ته‌ویه که دل پیه‌وه په‌یوه‌ست ده‌یت، به‌وپه‌ری خوشه‌ویستی و به‌گه‌وره‌دانان و ریژلیگرتن و ترس و ئومید... لیتی. نمونه‌ی ته‌مانه‌ش که باسکران. جا ثم جوړه عبادته ته‌م جوړه‌یه که خدا خوشی ده‌ویت و لیتی رازیه.

خوا به‌و جوړه عبادته وه‌سفی بنده هه‌لېژدراوه‌کانی کردووه و به‌مه‌ش نیردراوه‌کانی خوی ناردووه.

باوږدار و بی‌باوږ یه‌کسان له‌وه‌دا که "عبدن" به‌و واتایه‌ی خدا به‌به‌دیته‌نر و پوژیده‌ر ده‌زانن و ربوبیه‌تیا ه‌یه، ثم جوړه په‌رستنه جوړی یه‌که‌مه و کافر و بی‌باوږ تییدا یه‌کسان و مروّف له‌کوفره‌وه نا‌گوازته‌وه بو ئیمان.

به‌جیا‌کردنه‌وه‌ی ثم دوو جوړه عبادیه‌تیه له‌یه‌کتر، ده‌گه‌ین به‌جیا‌کردنه‌وه‌ی حه‌قیقه‌ته‌ دینییه‌کان و حه‌قیقه‌ته‌ که‌ونییه‌کان [ح‌قیقه‌ته‌ دینییه‌کان مه‌به‌ست پی‌ی

(۱) مه‌به‌ست له‌جوړی یه‌که‌می "عبد" ته‌ویه که هه‌موو شتیک ع‌بدی خوی، چونکه له‌ژیر ده‌سه‌لات و هیزی په‌روږد‌گاردایه. جوړی دووهمی "عبد" به‌مانایی په‌رستن و گوږپرایه‌لیکردنی په‌روږد‌گاره.

(۲) ثم جوړه‌یان بریتیه له‌به‌تاک‌دانانی خوی به‌رز به‌هه‌موو جوړه‌کانی په‌رستن که ش‌رع دایناوه. (۱) "په‌روږد‌گاریتی" بریتیه له‌به‌تاک‌کردنه‌وه‌ی خوا به‌کرده‌وه‌کانی وه‌کوو دروست‌کردن و پوژیدان و ژیان و مردن و سوود و زیان..)

ئه‌مر و نه‌هیی شه‌رعیییه. مه‌به‌ست له‌ حه‌قیقه‌ته‌ که‌وینییه‌کان به‌ تاکراگرتنی کرده‌وه‌کانی خوایه‌ وه‌ کوو دروستکار و پ‌ۆزیده‌ر و ژینه‌ر و مرینه‌ر، به‌بی پهرستنی و گوپ‌رایه‌لیکردنی و شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌رانی] ده‌گه‌یت به‌وه‌ی که‌ خودا له‌ چی رازییه‌ و چیی پی‌ خوشه‌، هه‌ر که‌سیک به‌ فرمانه‌ شه‌رعیییه‌کان هه‌لستیت و جیبه‌جیان بکات خوا خوشی ده‌وین و سه‌ری ده‌خات و ده‌یخاته‌ به‌هه‌شته‌که‌ی، به‌لام به‌ ته‌نها دان نان به‌ حه‌قیقه‌ته‌ که‌وینییه‌کان که‌ خودا رازقه‌ و دروستکاره‌ به‌بی گوپ‌رایه‌لیکردن، ئه‌وا کافر و ئیماندار له‌وه‌دا یه‌ کسان و دان ده‌نین به‌و حه‌قیقه‌ته‌ که‌وینیانه‌دا.

جا هه‌ر که‌سیک ته‌نها به‌وه‌ رازی بیت که‌ خودا دروستکار و پ‌ۆزیده‌ره‌، به‌لام شوین حه‌قیقه‌ته‌ دینییه‌کان (شه‌ریعه‌تی خوا) نه‌که‌وینت، ئه‌وا له‌ شوینکه‌وته‌ی ئیبلیس 'نه‌فره‌تی خوی لی بیت' و، شوینکه‌وتووی کافره‌کانه‌.

هه‌ر که‌سیک که‌می‌ک له‌ حه‌قیقه‌ته‌ دینییه‌کان جیبه‌جی بکات و هه‌ندیکی واز لی به‌ینیت، یان له‌ حاله‌تیکدا هه‌ندیکی بکات و هه‌ندیکی نه‌کات، ئه‌وا به‌ نه‌دازه‌ی ئه‌وه‌ له‌ به‌ندایه‌تییه‌که‌ی و چاکیه‌که‌ی که‌م ده‌ییته‌وه‌.

جا ئه‌مه‌ پله‌ و مه‌قامیکی زۆر گه‌وره‌ و گرنگه‌ و زۆر که‌س به‌ هه‌له‌ چوه‌ تییدا، به‌ تایبه‌ت له‌ لایه‌ن ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌هلی خو‌یه‌ کلاکه‌ره‌وه‌ن بو‌ خودا (السالکین)، هه‌تا شیخه‌ گه‌وره‌کان تییدا هه‌ل‌خلیسکا‌ون، له‌ کاتیکدا ئه‌م شیخانه‌ بانگه‌شه‌ی ته‌وحید و عیرفانیان کردوه‌، ئه‌مانه‌ زۆرن به‌س خوا ده‌زانیت ژماره‌یان چه‌نده‌، ئه‌و خوایه‌ی ناگای له‌ نه‌ینی و ئاشکرا هه‌یه‌.

شیخ عبدالقادی گه‌یلانی ئاماژه‌ی به‌و باب‌ه‌ته‌ کردوه‌ وه‌ کوو لی ده‌گپ‌نه‌وه‌ ده‌فه‌رموینت: (زۆربه‌ی خه‌لکی کاتیک گه‌یشتون به‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر وه‌ستاون، ته‌نها من نه‌بیت^(۱)، چونکه‌ من په‌نجه‌ره‌یه‌ کم بو‌ کراوه‌ته‌وه‌ له‌ نوور، به‌ره‌نگاری قه‌ده‌ری خودا^(۲) بوومه‌وه‌ به‌و حه‌قه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ران بو‌ی هاتوون).

(۱) واته‌: زۆربه‌ی خه‌لکی بینویه‌ خه‌لکی تر تاوان و کوفر ده‌کات وه‌ستاون و نه‌مریان به‌ چاکه‌

پیاو ئەو پیاوێه به‌ره‌نگاری قەدەر دەبێتەو (قەدەری کەونی) نە ک واز به‌یئیت و بلیت: خوا کوفری دروست کردوو و قەزا و قەدەر و ویستی خوایه به ئیمە ناگۆریت.

ئەوێ که شیخ عبدالقادی گەیلانی باسی کردوو ئەوێه که خوا و پیغەمبەری خوا فەرمانیان پێ کردوو، جا ئەم بابەتە زۆر خەڵک هەڵیان تیدا کردوو که خراپە و کوفر به قەدەر و ویستی خوا دەبین و پێی رازی دەبن ئەگەر کەسیک کەوتە ناو تاوان و کوفر، هیچ رێگری ناکەن، چونکە دەلێن خوا ویستوویەتی. ئەمانە هەلەن و لە گومراپیدان چونکە قەدەرە کەونیە کەیان پیش قەدەرە شەرعییە کە خستوو و ئەو ناکەن کە پیغەمبەرەن کردوویانە. جا ئەوانە ی ئەم مەنەهە جەیان هەیه خۆیان چواندوو به موشریکەکان.

﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾ واتا:

ئەگەر خوا بیویستایە هاوێمان بۆ بریار نەدەدا!! باب و باپیرانی شیمان موشریک نەدەبوون!! هیچ شتێکی شیمان لە خۆمان حەرام نەدەکرد!! (ئەمانە هەمووی قسە ی بەتالە و هەرگیز خۆی گەورە زۆر لە کەس ناکات بۆ باوەر هێنان یان بیباوەری). [سورة الانعام: ۱۴۸].

ئەوان وتیان: ﴿أَنْطَعُمْ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطَعَمَهُ﴾ واتا: ئایا ئیمە خواردن

بەدین به کەسیک ئەگەر خوا بیویستایە خۆراکی پێ دەبەخشی؟. [سورة يس: ۴۷].

نە کردوو، چونکە وتوویانە ئەو قەزا و قەدەری خوایه و به ئیمە ناگۆریت، بۆیه وازیان هێناوه لە ئەمرکردن به چاکە و رێگریکردن له خراپە.

(۲) واتە: به‌ره‌نگاری قەدەرە کەونیە کە بوومەو که خدا هەموو شتێکی دروست کردوو، وەکوو شەپ و تاوان و کوفر، بەلام بەو هەقە ی کە پیغەمبەرەن پێی هاتوون من به‌ره‌نگاری ئەو قەدەرە بوومەو و نەمرم کرد به چاکە و رێگریم کرد له خراپە. وەکوو ئەوان نەبووم کە گوتیان: ئەو تاوانە و قەدەری خوایه به ئیمە چاک ناکرێت.

وتیان: ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ واتا: (بو پینه‌کردنی هه‌لۆیستی نار‌ه‌وایان) ده‌یانوت: نه‌گه‌ر خ‌وای میهره‌بان بی‌ویستایه.. ئی‌مه‌ نه‌مانه‌مان نه‌ده‌په‌رست و نه‌بی‌ت له‌سه‌ر بن‌چینه‌ی هیچ زانستی و زانیارییه‌ك نه‌و قسه‌یه‌ ب‌كه‌ن، نه‌مانه‌ ته‌نها درۆ نه‌بی‌ت هیچی تر نالین. [سورة الزخرف: ۲۰].

نه‌گه‌ر نه‌وان هی‌دایه‌تیان وه‌ر‌ب‌گرتایه و بی‌انزانیانه‌ که‌ رازی‌بوون به‌ قه‌ده‌ر فه‌رمانی پی‌ کراوه، نه‌وا پی‌ی رازی ده‌بوون و ئارامیان ده‌گرت له‌سه‌ر نه‌و ناخۆشیانه‌ی که‌ تووشیان ده‌بی‌ت، وه‌کوو هه‌ژاری و نه‌خۆشی و ترس..
خ‌وای په‌روه‌رد‌گار ده‌فه‌رمووی‌ت:

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ

قَلْبُهُ﴾ واتا: به‌ فه‌رمانی خ‌وا نه‌بی‌ت هیچ خۆشی و ناخۆشییه‌ك پی‌ش نه‌هاتووه، جا نه‌وه‌ی باوه‌ری ته‌واو به‌ی‌نی‌ت، خ‌وا دل‌ی ر‌ینمووی ده‌کات بو‌ لای خ‌وی، (هه‌ر بارودۆخ‌یک‌ی به‌سه‌ردا بی‌ت، له‌ خۆشی و ناخۆشی به‌ تاقی‌کردنه‌وه‌ی ده‌زان‌یت) خ‌وای گه‌وره‌ش هه‌میشه‌ به‌ هه‌موو شتی‌ك زانی‌ه. [سورة التغابن: ۱۱].

هه‌ندی‌ك له‌ پی‌شینه‌ چا‌که‌كان گوتوویانه: (زۆر جار مرو‌ف ناخۆشییه‌کی تووش ده‌بی‌ت ده‌زان‌یت له‌ لایه‌ن خواوه‌یه، بو‌یه‌ رازی و ته‌سلیم ده‌بی‌ت).

خ‌وای په‌روه‌رد‌گار ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ ل‌کی‌لا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتاکم واللّه لا یحبّ کُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ واته: (نه‌ی خه‌ل‌کینه! هه‌ر ناخۆشی و به‌لا و موسیبه‌تی‌کیان له‌ زه‌وی توش ده‌بی‌ت و، خۆشتان تووشی هه‌ر نه‌خۆشی و برسی‌تی و ده‌ردی خراب ده‌بن، نه‌وا له‌ له‌وحی مه‌حفوز نووسراوه، پی‌ش نه‌وه‌ی خه‌ل‌ك دروست‌کرا‌بن، نه‌مه‌ش له‌سه‌ر خ‌وای به‌رز و مه‌زن سانا و ئاسانه * نه‌مه‌ش بو‌ نه‌وه‌یه‌ خه‌ف‌ت نه‌خۆن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ له‌ دونیا له‌ ده‌ستان چووه و، دل‌خۆش نه‌بن به‌وه‌ی پ‌یتان دراوه، دل‌خۆش‌بوونی‌کی سپ‌له‌ییانه و

خۆ به زلزانانه، خوا هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی خۆش ناوێت، که خۆ به گه‌وره‌زانه به‌وه‌ی که له دونیا پێی دراوه و شانازی به‌سه‌ر که‌سانی دیکه‌ی پێ ده‌کات. [سورة الحديد: ۲۲-۲۳].

له (سه‌حیحی بوخاری و موسلیم) دا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمووێت: (اَحْتَجَّ اَآدَمُ وَمُوسَىٰ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، فَقَالَ مُوسَىٰ: اَنْتَ اَآدَمُ الَّذِي خَلَقَكَ اللّٰهُ بِيَدِهِ وَنَفَخَ فِيْكَ مِنْ رُّوْحِهِ، وَاَسْجَدَ لَكَ مَلَائِكَتُهُ، وَعَلِمَكَ اَسْمَاءَ كُلِّ شَيْءٍ، فَلَمَّا ذَا اَخْرَجْتَا وَنَفْسَكَ مِنَ الْجَنَّةِ؟ فَقَالَ اَآدَمُ: اَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَفَاكَ اللّٰهُ بِرِسَالَاتِهِ وَبِكَلامِهِ، فَهَلْ وَجَدْتَ ذَلِكَ مَكْتُوبًا عَلَيَّ قَبْلَ اَنْ اُخْلَقَ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَحَجَّ اَآدَمُ مُوسَى) (۱). واتا: (ئاده‌م و موسا بوو به‌ مونا‌قه‌شه‌یان، موسا فه‌رمووی: (تۆ ئه‌و ئاده‌مه‌ی که خوا به‌ ده‌ستی خۆی دروستی کردوویت و، له‌ رووحی خۆی تێ‌کردوویت و فه‌رمانی به‌ مه‌لائیکه‌کان کرد که سو‌جده‌ت بۆ به‌ن و ناوی هه‌موو شتیکی فی‌رکردیت، ئه‌ی بۆچی تۆ خۆیشت و ئی‌مه‌ت له‌ به‌هه‌شت برده‌ ده‌ره‌وه؟ ئاده‌م فه‌رمووی: موسا تۆ خوا هه‌لی‌بژاردوویت به‌ کتییی خۆی و قسه‌شی له‌ گه‌لدا کردوویت، ئایا تۆ بینووته ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر من نووسراوه‌ پێش ئه‌وه‌ی دروست بکریم؟ موسا فه‌رمووی: به‌لێ. پاشان پێغه‌مبه‌ری خودا ده‌فه‌رمووێت: (فَحَجَّ اَآدَمُ مُوسَى). واتا: (ئاده‌م موسای بێ به‌لگه‌ کرد).

ئاده‌م به‌لگه‌ی بۆ موسا نه‌هیناوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که پێی بلی‌ت: مادام له‌ قه‌ده‌ردا نووسراوه‌ من تاوانه‌ که‌م کرد.

که‌سی موسلمان و ئاقل ئه‌مه‌ نا‌لی‌ت، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌وه بیانوو‌بو‌وايه بۆ ئاده‌م، ده‌بووه بیانوو بۆ شه‌یتانی‌ش و! بۆ قه‌ومی نوح و قه‌ومی هود و هه‌موو کافره‌کانی دیکه‌ش.

موساش لۆمه‌ی ئاده‌می نه‌کرد له‌سه‌ر ئه‌و تاوانه‌ی که تووشی بووه، چونکه ئاده‌م ته‌وبه‌ی کرد و گه‌پ‌ایه‌وه‌ لای په‌روه‌ردگار، خواش هیدایه‌تی دا و ته‌وبه‌ که‌ی

(۱) رواه البخاري (۳۴۰۹) و مسلم (۲۶۵۲).

لئی قوبوول کرد، به‌لام لۆمه‌کردنه‌که‌ی موسا له‌ئاده‌م له‌به‌ر ئه‌و ناخۆشییانه‌ بوو که تووشیان هات به‌هۆی هاتنه‌دuniaوه.

له‌به‌ر ئه‌وه موسا فهرمووی: (فَلَمَّا ذَا أَخْرَجْتَا وَنَفْسَكَ مِنَ الْجَنَّةِ؟). واتا: (بوچی نه‌فسی خویشت و ئیمه‌شت له‌به‌هه‌شت ده‌رکرد؟). ئاده‌م له‌وه‌لامدا به‌موسای فهرموو: (إِنَّ هَذَا كَانَ مَكْتُوبًا عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ). واتا: (ئه‌وه له‌سه‌ر من نووسرابوو پیش ئه‌وه‌ی دروست بکریم).

کرداری ئاده‌م و ده‌رکردنی ئاده‌م هه‌ردووکی قه‌ده‌ری خوا بوو، بۆیه‌ ئه‌وه‌ی تووشی مرقوف ده‌ییت له‌به‌لا و ناخۆشی پیویسته‌ ئارام بگریت له‌سه‌ری، ئه‌مه‌ ئه‌وپه‌ری رازیبوونه‌ به‌وه‌ی که خودا په‌روه‌ردگاری توو بیت.

عه‌بد ناییت تاوان بکات و بیانوو به‌قه‌ده‌ر به‌ییته‌وه‌ بوو تاوانه‌که‌ی، به‌لام نه‌گه‌ر تاوانی کرد، پیویسته‌ بگه‌رپیته‌وه‌ لای په‌روه‌ردگار و داوای لیخۆشبوون بکات و ته‌وبه‌ بکات له‌سه‌ر که‌موکووری و عه‌یبه‌کانی و، ئارامیش بگریت له‌سه‌ر ئه‌و به‌لا و ناخۆشییانه‌ی که تووشی دین.

په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویت:

﴿قَاصِرَاتٍ وَعَدَ اللَّهُ حَقُّ وَأَسْتَغْفِرُ لَذَنِّكَ﴾ واتا: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئارام و خۆراگر به‌، چونکه‌ به‌راستی به‌لین و واده‌کانی خوا هه‌ر دیته‌دی، داوای لیخۆشبوونیش بکه‌ بوو گونا‌هه‌کانت. [سورة غافر: ۵۵].

په‌روه‌ردگارد ده‌فهرموویت: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ واتا: نه‌گه‌ر خۆراگر بن و پارێزکار بن و له‌خوا بترسن (له‌سنوور ده‌رنه‌چن)، به‌راستی ئه‌و هه‌لوێسته‌ له‌کاره‌ په‌سه‌ند و کرده‌وه‌ پایه‌داره‌کانه‌. [سورة آل عمران: ۱۸۶].

ده‌فهرموویت:

﴿ إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ واتا:
بیگومان نه وهی خو پارێز بیت له گوناھ و خوگر بیت (له به رانبهر پیشهاته کانه وه،
خوای گه وره ده رووی لی ده کاته وه) نه وه به راستی خوا پاداشتی چاکه کاران و
چاکه خوازان به زایه نادات. [سورة یوسف: ۹۰].

پیویسته فه‌رمان به چاکه بکریت

پیویسته عه‌د فه‌رمان بکات به چاکه و ریگری بکات له خراپه به‌پیی توانا. جیهادی کافر و مونافیه‌کانیش بکات له‌پیناوی خوا و وا دوژمنایه‌تی دوژمنانی خوا بکات و، پیویسته رقیلبوون و خوشه‌ویستی بو‌ئه‌وانی تر له‌پیناوی خوی په‌روهر دگار بیټ، وه‌کوو خدا ده‌فه‌رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی برواتان به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی هی‌ناوه و کارت‌ان به‌شهر و یاساکه‌ی کردوه! دوژمنی من و دوژمنی خو‌تان مه‌که‌ن به‌دوست و خوشه‌ویستی خو‌تان که‌سوزیان بو‌ده‌نوینن و، هه‌واله‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌ینییه‌کانی موسلمانان پێ ده‌لین، له‌کاتی‌که‌دا ئه‌وان بر‌وایان نییه‌ به‌و حه‌قه‌ی بو‌تان هاتووه، له‌نیمان به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ئه‌و قورئانه‌ی بو‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ناردووه‌ته‌ خوار، ئه‌وانه‌ پیغه‌مبه‌ر و ئیوه - ئه‌ی بر‌واداران - له‌مه‌که‌وه‌ ده‌رده‌که‌ن، چونکه‌ ئیوه‌ بر‌وا به‌خوای په‌روهر دگارتان هی‌ناوه، جا گهر ئیوه - ئه‌ی بر‌واداران - له‌رپی من کو‌چتان کردووه و موجهیدن و، ده‌تانه‌وی لیتان رازی بم، دوستایه‌تی دوژمنانی من و دوژمنانتان مه‌که‌ن، ئیوه به‌نه‌ینی خوشه‌ویستیان بو‌ده‌نوینن، خو‌ من ده‌زانم به‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌یشارنه‌وه و به‌وه‌ش به‌ناشکرا به‌دیاری ده‌خه‌ن، هه‌ر

که‌سیک له ئیوه دۆستایه‌تیان بکات و خوشه‌ویستیان بۆ بنوئیت، ئەوا له پێی
حه‌ق و راستی لایداوه و پێی راستیی لی ون بووه.

﴿إِنْ يَتَّقُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّنَّاهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا

لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ ئەوانه‌ی ئیوه به‌ نه‌ینی خوشه‌ویستیان بۆ دهرده‌برن، گهر به‌سه‌رتاندا
زال بن و سه‌ریکه‌ون، ئەوا دژتان ده‌هسته‌نوه و ده‌ستیان درێژ ده‌که‌ن به‌ کوشتنتان و
کۆیله‌کردنتان و، هه‌روا زمانیان درێژ ده‌که‌ن به‌ جێودانتان، ئەوان - له‌ هه‌مو
حاله‌تیکدا - ئاواته‌خوازن وه‌ك ئەوان بێ پروا بن.

﴿لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ نه‌ خزمه‌کانتان و نه‌ مبه‌داله‌کانتان له‌ هه‌یج شتیک سوودیان
بۆتان ناییت، کاتیك ئیوه دۆستایه‌تی کافر و بێ‌پروایان ده‌که‌ن له‌پێناو ئەواندا،
که‌چی پوژی قیامه‌ت خوا له‌ یه‌کتريتان جیا ده‌کاته‌وه، جا ئەوانه‌ی به‌ قسه‌ی
خوایان کردووه، ده‌یانباته‌ به‌هه‌شته‌وه، ئەوانه‌ش سه‌ریپچیان کردووه، ده‌یانباته‌ ئاگری
دۆزه‌خه‌وه، خوا بینه‌یه‌ به‌و کرده‌وانه‌ی ده‌یکه‌ن، هه‌یج شتیک له‌ قسه‌کانتان و
کرده‌وه‌کانتانی لی شاره‌وه‌ نییه‌.

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا

بُرءَاؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ

وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾ ئە‌ی پرواداران! ئیبراهیم (سه‌لامی لی
بیت) و ئە‌و پروادارانه‌ی له‌ گه‌لی بوون، پێشه‌نگیکی باشن بۆ ئەوه‌ی چاویان لی
بکه‌ن، کاتی به‌ قه‌ومه‌ کافر و بێ‌پرواکه‌یان گوت: ئێمه‌ له‌ ئیوه و له‌و په‌رستراو و
بتانه‌ به‌رین، که‌ له‌ جیاتی خوا ده‌یانپه‌رستن، ئێمه‌ پروامان به‌ ئیوه‌ نییه‌ و، نکولی
ده‌که‌ین و نا‌را‌زین به‌وه‌ی که‌ له‌سه‌ر کوفر و بێ‌پرواین، ئە‌وه‌ دۆژمنایه‌تی و بوغز و
قین له‌نیوان ئێمه‌ و ئیوه‌ بۆ هه‌تاهه‌تایی په‌یدا بوو، هه‌تا ئیوه‌ له‌سه‌ر کوفر و
بێ‌پروایه‌تان به‌رده‌وام بن و، هه‌تا ئە‌و کاته‌ی پروا به‌ خ‌وای تاک و ته‌نیا دینن، به‌لام

داواکردنی لیخۆشبوونی ئیبراهیم بۆ باوکی، ئەوێ مایه‌ی چاویلکردن نییه‌ و چاوی لی ناکریت، ئەمەش لەبەر ئەوێ بوو کە داوا ی لیخۆشبوونی بۆ باوکی کردووه‌، چونکە ئەو داوا یه‌ پیش ئەوێ بوو کە بۆ ئیبراهیم دهرکه‌وێت کە باوکی دۆژمنی خوا یه‌، جا کاتی ک بۆی دهرکه‌وت کە باوکی دۆژمنی خوا یه‌، خۆی له‌ باوکی به‌ری کرد، ئە ی پهره‌ردگارمان! پشتمان به‌ تۆ به‌ستوو و به‌ تۆبه‌ و په‌شیمانی بۆ لای تۆ گه‌راینه‌وه‌، رۆژی قیامه‌تیش گه‌رانه‌وه‌ هه‌ر بۆ لای تۆ یه‌. [سورة المتحنه: ۱-۴].

ده‌فه‌رموویت:

﴿ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ﴾ واتا: کەسانیکت ده‌ست ناکه‌وێت باوه‌ر به‌ینن به‌ خوا و به‌ رۆژی دوا یی، له‌ کاتی کدا کەسانیکیان خۆش بووێت کە دزایه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کیان کردبێت، ئە گه‌رچی ئەو دۆژمنانه‌ باب و باپیریان بن یان نه‌ویان بن یان براییان بن یان عه‌شیره‌تیان بن، ئەوانه‌ ی کە به‌و شیوه‌یه‌ن (ئیمان و باوه‌ریان له‌ هه‌موو کەسی ک لا به‌ نرختر و پیروتره‌)، خوا ئیمان و باوه‌ری له‌ دلایندا چه‌سپاندووه‌ و جیگیری کردووه‌ و له‌ به‌هره‌ و میهره‌بانی تایبه‌تی خۆی و، به‌ هیژ و گیانیکی تایبه‌تی له‌ لایه‌ن خۆیه‌وه‌ (مه‌به‌ست قورئان و ئیمان) پشتگیری کردوون و یارمه‌تی داون. [سورة المجادلة: ۲۲].

ده‌فه‌رموویت: ﴿ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴾ واتا: ئایا ره‌وا یه‌ پاداشتی موسلمانان وه‌ک تاوانبار و تاوانکاران بێت؟! [سورة القلم: ۳۵].

ده‌فه‌رموویت:

﴿ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴾ واتا: نه‌خیر، ئەو باوه‌ریان هه‌له‌یه‌، به‌لکو ئایا ره‌وا یه‌ پاداشتی نه‌وانه‌ ی ئیمان و باوه‌ریان هیناوه‌ و کاروکرده‌وه‌ چاکه‌کانیان نه‌نجام داوه‌،

وهك ئەوانه لى بكهين كه تۆوى خراپهيان چاندووه له زهويدا، ياخود ئايا ئەوانه ي پارێزگار و له خواترسن وهك خراپه كاران سهيريان بكهين؟! [سورة ص: ۲۸].

دهفه رمووت:

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ واتا: ئايا ئەوانه ي كه گوناھ و تاوانه كانيان ئەنجام داوه، وایانزانیه ههروهك ئەوانه حسابیان بۆ دهكهين كه ئيمانیه ههناوه و كاروكردهوه و چاكه كانيان ئەنجام داوه؟! ژيانى دونیا و مردن و دواى مردنیه وهك یهك دهییت؟! ئای كه بریارى خراپ بریار دهدهن. [سورة الباقية: ۲۱].

دهفه رمووت:

﴿وَمَا يَسْتَوِ الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۖ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ۖ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ ۖ وَمَا يَسْتَوِ الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ واتا: ئاشكرايه كه كوێر و چاوساغ وهك یهك نین. تاریکییه کان و پرووناکییش چون یهك نین. سیبهه و خۆرهتاویش وهك یهك نین. زیندووان و مردووانیش هاوتای یهك نین. بیگومان خوا راستی دهدهت به گوێی ههه كه سیكدا بیهویت، بهلام تۆ ئه ی پیغه مبهه ﷺ ناتوانیت په یامه كهت بگهیه نیت بهه كه سانه ی كه له ناو گوێردان (مه بهست كافرانه كه وهك مردو و نابیستن و نه گهر بشبیستن سوودی لى وهه ناگرن). [سورة فاطر: ۱۹-۲۲].

وه دهفه رمووت:

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ واتا: خواى گه وهه

نموونه‌ی هیناوه‌ته‌وه به پیاویک که گیری خواردییت به ده‌ست چەند به‌رپرسیکی شه‌رانی و سه‌رکه‌شه‌وه، پیاویکی تریش ته‌نها یه‌ک به‌رپرسی هه‌ییّت، ئایا ئەو دوو جوّره‌ نموونه‌یه، وه‌ک یه‌کن، سوپاس و ستایش ته‌نها شایسته‌ی خوایه، نه‌خیر یه‌کسان نییه، به‌لام زۆریه‌ی ئەو خه‌لکه‌ له‌م راستیه‌ تی ناگه‌ن و نایزانن و لیکی ناده‌نه‌وه. [سورة الزمر: ۲۹].

ده‌فه‌رموویت:

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِمَّا رَزَقْنَا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ واتا:

خوا نموونه‌ی هیناوه‌ته‌وه به که‌سیکی به‌نده که بی ده‌سه‌لاته و هیچ شتیکی نییه، له به‌رانبه‌ر ئەو که‌سه‌دا که له پزقورپۆزی چاک و زۆر، به‌هره‌وه‌رمان کردووه، به ناره‌زووی خو‌ی لی‌ی ده‌به‌خشیت به نه‌ینی و ناشکرا، ئایا ئەو دوو که‌سه وه‌ک یه‌کن؟! سوپاس و ستایش بۆ خوا (که په‌روه‌ردگاریکی کاربه‌جیه) به‌لام زۆریه‌ی ئەو خه‌لکه‌ نازانن و له‌م راستییانه سه‌ریان ده‌رناچیت (چونکه ته‌نها دونیا ده‌بینن).

هه‌روه‌ها خوا نموونه‌ی هیناوه‌ته‌وه به دوو پیاو که یه‌کیکیان لال بیّت و هیه‌چی بۆ نه‌وتریت و هیه‌چی بۆ نه‌کریت و بوویته‌ بار به‌سه‌ر هاوه‌ل و که‌سوکاریه‌وه، بۆ هه‌رچی و بۆ هه‌ر کو‌ی په‌وانه‌ بکریت خیر ناداته‌وه، ئایا ئەو که‌سه وه‌کوو ئەو که‌سه وایه که (به‌وپه‌ری ئازادییه‌وه)، فه‌رمان به‌ داد و دادپه‌روه‌ری بدات و رێبازی راست و دروست ده‌گریت به‌ر؟! [سورة النحل: ۷۵-۷۶].

ده فەرمووئت:

﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

هُمْ الْفَائِزُونَ﴾ واتا: (یښگومان) نیشته جینکانی دوزخ و هک به هه شتییه کان نین، چونکه هه به هه شتییه کان سهر فراز و کامه ران و به خته وهرن. [سورة الحشر: ۲۰].

نموونه ی تهو ثایه تانه که خودا نه هلی حق و باتل له یه کتر جیا ده کاته وه، نه وهی که له سهر حقه، نه وهی که له سهر ناحه قه، نه وهی نه هلی گوپراه لیه، نه وهی نه هلی خراپه کارییه نه وهی که نه هلی چاکه یه و نه وهش که نه هلی خراپه یه، نه وهی نه هلی هیدایه ته و نه وهی که نه هلی گومپراهییه و نه وهی که نه هلی پښماییه، نه وهی که نه هلی لادراوانه و نه وهی که نه هلی راستییه و نه وهی که نه هلی درو یه.

هه که سینک ته نه ها حقیقه ته که ونیه کان بینیت به بی حقیقه ته شه رعیه کان، تهوا تهو که سه یه کسان ده کات هه موو تهو جیاوازیانه له حق و ناحق، له درو و راستی له هیدایه ته و گومپراهی له کوفر و یمان، له کاتیکدا په روهردگار جیاوازی کردوون به جیاوازیه کی نه وپه پری جیاوازی.

ثم جیاوازی نه کردنه وا لهو که سه ده کات عیباده تی خوا و عیباده تی غه پری خوا به لایه وه یه کسان بیت وه کوو خوا ی په روهردگار ده فەرمووئت: ﴿تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ﴾ به خوا، له دنیا له گومپراهییه کی روون و ناشکرادابوون ﴿اِذْ نُسَوِّیْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ (که ته مه شاروه نییه، کهوا تیوه مان له گهل په روهردگاری جیهانیان یه کسان کردبوو، وهک تهومان دانابوون، له راستیدا هه نه ویش شایسته ی په رسته نه). [سورة الشعراء: ۹۷-۹۸]

هه تا کار گه شته نه وهی خوايان یه کسان کرد به هه موو عیباده ته کانیان ددها به غه پری خوا ی په روهردگار وایاندانا که خودا هه موو بوونه، ته مه ش گه وره ترین بیباوه پری و کوفره به خوا ی جیهانیان و خوا ی عه بده کان.

ئه‌وان گه‌یشتن به‌وه‌ی که شایه‌تیان نه‌ده‌دا که به‌ندن، به‌و مانایه‌ی که خوا
خۆی ده‌سه‌لاتی نییه به‌سه‌ریاندا و عه‌بدایه‌تی بۆ خوا ناکهن. ئه‌وان شایه‌تی بۆ
خۆیان ده‌ده‌ن که حه‌ق و راستن. هه‌روه‌کوو تاغوته‌کانیان به‌ پروونی ئه‌وه‌یان
خستوه‌ته‌پروو وه‌کوو (ئیبین عه‌ره‌بی) خاوه‌نی (الفُصُوص) و نموونه‌ی ئه‌وانه‌ش که
مولحیدبوون و درۆیان کردوو وه‌کوو (ئیبین سبعین) ئه‌وان شایه‌تی ده‌ده‌ن که هه‌م
عابد و هه‌م مه‌عبودن.

له‌ راستیدا ئه‌وه حه‌قیقه‌ته‌ که‌ونی و دینییه‌ که نییه، به‌لکوو ئه‌وه سه‌رلیشیواوی
و گومرایییه و، هه‌روه‌ها کو‌پ‌ربوونه له‌ به‌رانبه‌ر حه‌قیقه‌ته‌ که‌ونییه‌ کان.

له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌وان وای داده‌نێن که بوونی خالق بوونی هه‌موو بوونه به‌ گشتی.
چه‌ندان وه‌سفی شیواویان داناوه بۆ خالق و مه‌خلوق لای ئه‌وان بوونی خالق و بوونی
مه‌خلوق یه‌ ک شته!

به‌لام ئیمانداران ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌ خدا و پیغه‌مبه‌ری خدا هه‌یه له‌ خه‌لکی
گشتی و خه‌لکی تایبه‌ت، ئه‌وانه‌ی ئه‌هلی قورئان و وه‌کوو پیغه‌مبه‌ری خدا
ده‌فه‌رمووێت: ﴿إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ﴾. واتا: بی‌گومان خدا ئه‌هلی هه‌یه له‌ناو
خه‌لکیدا.

وترا: ئه‌وانه‌ کێن ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خدا؟ فه‌رمووی: (ئه‌هلی قورئان ئه‌هله
تایبه‌ته‌که‌ی خودان).

ئه‌وانه‌ باش ده‌زانن خوا خاوه‌ن و په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتی‌که‌ و، هه‌ر ئه‌وه
ده‌سه‌لاتدار و پاشا و دروستکاری هه‌موو گه‌ردوونه. ده‌زانن خوا و مه‌خلوق له
یه‌کتر جیاوازن وه‌کوو ئه‌وانه‌ نین که ده‌لێن: خوا و مه‌خلوق تی‌که‌لی یه‌کتربوونه،
خوا و مه‌خلوق له‌ یه‌کتر جیاوازن و یه‌کسانیش نین و وجودی په‌روه‌ردگار وجودی
مه‌خلوقات نییه.

نه‌سارا بی‌باوه‌بوون، چونکه‌ باوه‌ریان وابوو که خوا هاتوه‌ته‌ ناو مه‌سیح، ئه‌مه‌یان
ته‌نها بۆ مه‌سیح دانا و تایبه‌تیان کرد به‌ مه‌سیح، ئه‌ی چه‌جای که‌سانێک که
نه‌مه‌یان داناوه بۆ هه‌موو مه‌خلوقات؟!

ئه‌هلی قورئان ده‌زانن که خوا فه‌رمانی کردوو به گوێپرایه‌لی خوی و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، نه‌هیی کردوو له سه‌رپیچی فه‌رمانی خوی و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، خوی په‌روه‌دگار خراپه‌ی خوش ناوێت و پازی ناییت که به‌نده‌کانی کوفر بکه‌ن، واجبه له‌سه‌ر خه‌لک که خوا په‌رستن و گوێپرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی بکه‌ن، داوای یارمه‌تی و کۆمه‌کی له خوا بکه‌ن هه‌روه‌کوو له سوڤه‌تی "فاتیحه" دا ده‌فه‌رمووێت:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ واتا: خایه، ته‌نها هه‌ر تو

ده‌په‌رستین و هه‌ر له تو‌ش داوای یارمه‌تی و پشتیوانی ده‌که‌ین (له کاروباری دین و دونیا‌ماندا، به که‌سی تر له به‌نده‌کانت نا‌کړیت). [سورة الفاتحة: ۵].

له عیباده‌ت و گوێپرایه‌لی په‌روه‌دگار فه‌رمان‌کردنه به چاکه و ڕێگری‌کردنه له خراپه به گوێره‌ی توانا و، جیهاد‌کردنی دوو‌پوو و بی‌باوه‌رانه له‌پیناوی خوی په‌روه‌دگار، ئه‌وه‌په‌ری هه‌ول ده‌ده‌ن بۆ سه‌رخستنی دینی خوا، به پشتبه‌ستن به خوا، به پشتبه‌ستن به خوا خراپه‌کان لا ده‌بن و چاکه‌کاری بلاو ده‌که‌نه‌وه، هه‌ر شتێک قه‌ده‌ر‌کراوه له خراپه ئه‌وان لای ده‌بن، هه‌روه‌کوو چۆن مرۆف برسی‌تی لا ده‌بات به خواردن، وه‌کوو چۆن که کاتی سه‌رما.هات به جلو‌به‌رگی گه‌رم سه‌رما‌که‌ی لا ده‌بات، بۆیه ئه‌وه‌ی داخو‌ازی کراوه لای ببه و نه‌مر به چاکه بکه و ڕێگری له خراپه بکه.

هه‌روه‌کوو به پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گو‌تر: (یا رسول الله! أَرَأَيْتَ أَدْوِيَةً نَتَدَاوِي بِهَا، وَرَقِي نَسْتَرْقِي بِهَا، وَتُقَاةٌ نَتَقِي بِهَا، هَلْ تَرُدُّ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ شَيْئًا؟ فَقَالَ: "هِيَ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ")^(۱) واتا: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ندیک ده‌رمان هه‌ن چاره‌سه‌ری خۆمانی پێده‌که‌ین، وه هه‌ندیک ڕوقیه‌ی شه‌رعی هه‌ن ڕوقیه‌ی پێده‌که‌ین، وه هه‌ندیک پارێزه‌ر هه‌ن خۆمانی پێده‌پارێزین، ئایا ئه‌مانه قه‌ده‌ری خوا لا‌ده‌ده‌ن؟ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمووی: "ئهمه له قه‌ده‌ری په‌روه‌دگار."

(۱) رواه الترمذي (۲۱۴۸) و ابن ماجه (۳۴۳۷)، و الحاكم (۱۹۹/۴) و احمد (۴۲۱/۳).

له فهرمووده‌یه‌ی: (إِنَّ الدَّعَاءَ وَالْبَلَاءَ لَيَكْتَتِيَانِ، فَيَعْتَلِجَانِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)^(۱) واتا: (دوعا و نار‌ه‌حه‌تی و به‌لا به‌یه‌ک ده‌گهن، ململانی‌یی به‌کتر ده‌کهن له‌نیوان ئاسمان و زه‌ویدا).

ئه‌مه‌ه‌ی ئه‌و ئیماندارانه‌یه‌ که ئیمانیان به‌خوا و به‌پێغه‌مبه‌ری خوا هه‌یه‌ و به‌ندایه‌تی بۆ خوا ده‌کهن.

ئه‌وانه‌ی که ته‌نها حه‌قیقه‌ته‌ که‌ونییه‌ که‌ ده‌بینن که‌ بریتییه‌ له‌ "ر‌ب‌ویییه‌تی خوا" خوا بال‌اده‌سته‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا، جا ئه‌وان ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ که‌ونییه‌ ده‌کهنه‌ ر‌ی‌گر و بیانوو که‌ شوین فهرمانه‌ دینییه‌ کان بکه‌ون.

ئه‌وانه‌ی خاوه‌نی ئه‌و بیروباوه‌ڕه‌ن له‌ گوم‌راییدا ده‌بنه‌ چهند پله‌یه‌ک:

ئه‌وانه‌ی زۆر زیاده‌ڕه‌ون ئه‌و بیروباوه‌ڕه‌ به‌ گشتی و به‌ ره‌هایی وهرده‌گرن، قه‌ده‌ر ده‌کهن به‌ به‌لگه‌ بۆ هه‌ر یقه‌رمانییه‌ک که‌ له‌ به‌رانبه‌ر شه‌ریعه‌ت ده‌یکهن.

وته‌ی ئه‌م کۆمه‌له‌ له‌ وته‌ی یه‌هود و نه‌سا‌را زۆر خراپ‌تره‌ و، هه‌مان وته‌ی موشریکه‌ کانه‌ که‌ گوتوویانه‌:

﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾ واتا:

(ئه‌گه‌ر خوا بیویستایه‌ هاوه‌لمان بۆ بریار نه‌ده‌دات!! باب و باپیرانی‌شمان موشریک نه‌ده‌بوون!! هه‌یچ شتی‌کی‌شمان له‌ خۆمان حه‌رام نه‌ده‌کرد!! (ئه‌مانه‌ هه‌مووی قسه‌ی به‌تاله‌ و هه‌رگیز خوای گه‌وره‌ زۆر له‌ که‌س ناکات بۆ باوه‌ڕه‌ینان یان بیباوه‌ڕی). [سورة الانعام: ۱۴۸].

گوتیان: ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ واتا: (بۆ پینه‌کردنی

هه‌لوێستی نار‌ه‌وایان) ده‌یانوت: ئه‌گه‌ر خوای میهره‌بان بیویستایه‌.. ئیمه‌ ئه‌مانه‌مان

نه‌ده‌په‌رست، وه‌نه‌بیٚت له‌سه‌ر بن‌چینه‌ی هیچ زانست و زانیارییه‌ك ئه‌و قسه‌یه ب‌كه‌ن،
ئه‌مانه‌ ته‌نها درۆ نه‌بیٚت هیچی تر نالین. [سورة الزخرف: ۲۰].

ئه‌مانه گه‌وره‌ترین دژیه‌کیان هه‌یه، به‌ل‌کوو هه‌موو ئه‌وانه‌ی که قه‌ده‌ر ده‌که‌نه
بیانوی بی‌قه‌رمانی و ملکه‌چنه‌بوونی خوا هه‌میشه دژیه‌کیان هه‌یه، چونکه
ناکریت هه‌ر که‌سیک کاریکی کرد تو بی‌ده‌نگ بیت به بیانوی ئه‌وه‌ی که
قه‌ده‌ری خواجه، ئه‌گه‌ر زالم زولمی کرد یان وستی خراپه‌ بلاو ب‌کاته‌وه له‌سه‌ر
زه‌وی یان ده‌یه‌ویٚت خوینی خه‌لک برپ‌ژیت، یان دامینی خه‌لک بو خوی حه‌لال
ده‌کات، یان نه‌وه و مندالی خه‌لکی له‌ناو ده‌بات و، له وینه‌ی ئه‌و زولمانه، ده‌کریت
که‌س ده‌ستی نه‌گریت به بیانوی ئه‌وه‌ی که قه‌ده‌ر وایه؟!

نه‌خیر پی‌ویسته به‌ره‌نگاری ئه‌و قه‌ده‌ره بیسته‌وه و ئه‌م قه‌ده‌ره لاببه‌ی و بی‌گوریت
به چاکه و داد‌گه‌ری و هه‌روه‌ها پی‌ویسته سزای که‌سی سته‌مکار بدریت، تاوه‌کوو
واز به‌یٚنیت له سته‌مکارییه‌که‌ی ئه‌وانه‌ی قه‌ده‌ر ده‌که‌ن به بیانوو پیان ده‌گوتریت:
(ئه‌گه‌ر ئیوه قه‌ده‌ر ده‌که‌ن به پاساو، ئه‌وا واز له هه‌موو که‌سیک به‌یٚن که‌چی
ده‌کات و چی به ئیوه‌ش ده‌کات! ئه‌گه‌ر تو وات نه‌کرد ئه‌وا ئه‌سلی قسه‌که‌ت
پوچ کرده‌وه که ده‌لیٚت: (قه‌ده‌ر به‌ل‌گه‌یه) !!

جا ئه‌وانه‌ی خاوه‌نی ئه‌م وته‌یه‌ن "قه‌ده‌ر و حه‌قیقه‌ته که‌ونییه‌کان به‌ل‌گه‌ن" خویان
ئه‌و قسه‌یه به ره‌هایی وه‌رناگرن و پییه‌وه پابه‌ند نابن، به‌ل‌کوو ئه‌وان شوین بیر و
بو‌چوون و هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانی خویان ده‌که‌ون، وه‌کوو هه‌ندیک له زانیان ئه‌وه‌یان
پی گوتوون:

تو کاتیٚک گوپ‌رایه‌لی خوا ده‌که‌یت قه‌ده‌ریت و، کاتیٚک سه‌رپیچی خوا
ده‌که‌یت جه‌بریت، هه‌ر مه‌زه‌به‌یک هاو‌پ‌یک بیته‌وه له‌گه‌ل هه‌وا و ئاره‌زووت، ئه‌وا
ئه‌و مه‌زه‌به‌یت!!

کو‌مه‌لیکی دیکه ئیدی‌عای ته‌حقیق و مه‌عریفه ده‌که‌ن، وا گومان ده‌به‌ن ئه‌مر و
نه‌هی ته‌نها بو ئه‌و که‌سانه‌یه که باوه‌ریان وایه نه‌فسی خویان کرده‌وه دروست

ده‌کات و کرده‌وه بده‌نه پال خۆیان و توانای کردنی کاریان بو خۆیان جیگیر کرده‌وه.

به‌لام که‌سیک وای ده‌بینیت که کرده‌وه‌کانی دروست‌کراون و جهر کراره له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یکات و، خوا کاری به‌پۆه ده‌بات وه‌کوو چۆن باقی شته‌کانی تر ده‌جوولیت و ئاراسته‌یان ده‌کات، جا ئه‌وه‌ی ئیمانی وایه که خوا هه‌موو شتیک ده‌کات و هه‌موو کاره‌کان ده‌داته پال خوا ئه‌وا لیپرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر نییه، ئه‌مر و نه‌هی له‌سه‌ر لا ده‌چیت.

هه‌ندیکی دیکه ده‌لین: هه‌ر که‌سیک باوه‌ری به‌ ئیراده که‌ونییه که هه‌یت ته‌کیلی شه‌رعی له‌سه‌ر لا ده‌چیت و، هه‌ندیک و گومان ده‌به‌ن که خضر ته‌کیلی له‌سه‌ر لاچوو، چونکه باوه‌ری به‌و ئیراده که‌ونییه هه‌بووه.

ئه‌مانه جیاوازی ناکه‌ن له‌نیوان خه‌لکی گشتی و تایبه‌ت، ئه‌وانه‌ی ته‌نها حه‌قیقه‌ته که‌ونییه‌کان ده‌بینن باوه‌ریان وایه خوا دروستکاری کرداری به‌نده‌کانه و خوا هه‌موو شته‌کان به‌پۆه ده‌بات. [ئه‌و قسه‌یه ده‌که‌ن به‌ پاساو بو تاوانه‌کانیان چونکه خوا به‌پۆبه‌ری هه‌موو شتیکه و کرداری عه‌بدیش خوا خۆی به‌پۆه‌ی ده‌بات و قه‌ده‌ره (وه‌رگیر).]

ئه‌وان جیاوازی ده‌که‌ن له‌نیوان که‌سیک که ئه‌و راستیه وه‌کوو زانست ده‌زانیت و، که‌سیک به‌ پله‌ی موشاهه‌ده و یه‌قین گه‌یشته‌یت به‌و راستیه، که‌سی یه‌که‌م که ته‌نها به‌ زانست ئه‌و راستیه‌ی درک پێ کرده‌وه ئه‌وا ته‌کیله شه‌رعییه‌کانی له‌سه‌ر لا ناچن، به‌لام که‌سیک که ده‌گاته پله‌ی موشاهه‌ده ته‌کیله شه‌رعییه‌کانی له‌سه‌ر لا ده‌چیت، ئه‌و و نازانیت که نه‌فسی خۆی فعل ده‌کات، به‌لکوو و ده‌زانیت خوا هه‌مووی هه‌ی خوایه و ئه‌و هه‌یچ ده‌سه‌لاتیک نییه به‌سه‌ر کرداره‌کانی بۆیه هه‌یج کاریک ناکات).

ئه‌وانه‌ی زیاده‌په‌روی ده‌که‌ن له‌ توانای ئاده‌میزاددا، ده‌لین: "ئاده‌میزاد توانای ته‌واوی هه‌یه له‌ بژارده‌کان" و ئه‌وانه‌ش زیاده‌په‌روی ده‌که‌ن له‌ باوه‌ربوون به‌ قه‌زا و

قه‌ده‌ر و نه‌بوونی توانای ئاده‌میزاد بریار ده‌دهن له کارو‌کرده‌وه‌دا، ئه‌وانه هه‌چیان نابنه پاساو و پرێگر که ئاده‌میزاد ته‌کلێفه شه‌رعیه‌کانی له‌سه‌ر لا به‌چیت.

به‌ داخه‌وه هه‌ندی‌ک له‌و که‌س و گروپانه‌ی ئیدیعای ته‌حقیق و مه‌عریفه و ته‌وحید ده‌که‌ن، که‌وتوونه‌ته ناو ئه‌و هه‌له‌یه هۆ‌کاری ئه‌مه‌ش: هه‌له‌حالی‌بوونه له‌وه‌ی که‌ عه‌بد فه‌رمانی به‌ شتێک پێ کراره که‌چی قه‌ده‌ری غه‌یری ئه‌وه‌شی له‌سه‌ره ^(۱)، هه‌روه‌کوو هه‌له‌تی‌گه‌یشته‌نی موخته‌زیله‌کان و جگه‌ له‌ له‌وانیش له‌ قه‌ده‌رییه‌کان.

پاشان موخته‌زیله‌کان پابه‌ندبوون به‌ ئه‌مر و نه‌هیهی شه‌رع جێگیر ده‌که‌ن، به‌لام به‌بێ قه‌زا و قه‌ده‌ر که‌ ویستی خواجه بو‌ هه‌موو دروست‌کراوه‌کان و کارو‌کرداری به‌نده‌کان.

هه‌ندی‌کی تر قه‌زا و قه‌ده‌ر جێگیر ده‌که‌ن، به‌لام به‌بێ پابه‌ندبوون به‌ ئه‌مر و نه‌هیهی شه‌رع، هه‌رچه‌نده ئه‌وانه نه‌یان‌توانیوه که به‌ په‌هایی نه‌فیهی ئه‌وه بکه‌ن که عیباده‌تیان له‌سه‌ر نییه، جا گوته‌ی ئه‌مانه زۆر خراپ‌تره له‌ گوته‌ی موخته‌زیله‌کان، هه‌ر بۆیه له‌ناویاندا که‌سی‌کی سه‌له‌ف بوونی نییه.

ئه‌وانه هاتوون پابه‌ندبوون و گوێ‌پایه‌لیی شه‌رع تایبه‌ت ده‌که‌ن به‌وانه‌ی که له‌ حه‌قیقه‌ته که‌ونییه‌کان ئاگادار نین.

به‌لام ئه‌وه‌ی حه‌قیقه‌ته که‌ونییه‌کان ده‌زانیت، ئه‌وا پابه‌ندبوونی به‌ شه‌رع له‌سه‌ر لا ده‌چیت، ئه‌وان ده‌لێن: (ئه‌و که‌سه تایبه‌ته) و ته‌ئویلی ئه‌م باب‌ه‌ته‌شیان کردووه که په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:

﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ واتا: (به‌رده‌وامیش په‌روه‌ردگار ت بپه‌رسته هه‌تا مردن یه‌خه‌ت پێ ده‌گریت، ئه‌و کاته ئیت‌ر به‌ یه‌که‌جاری رزگار

(۱) واتا: به‌ هه‌له‌تی‌گه‌یشته‌ون له‌ بێ‌ده‌سه‌لاتیی مرو‌ف له‌ کارو‌کرده‌وه و توانای مرو‌ف له‌ بزارده‌کان.

ده‌بیت له هه‌موو ناخۆشییه‌کان. [سورة الحجر: ۹۹]. یه‌قین لای ئەوان، زانینی ئەو هه‌قیقه‌ته‌یه! (۱)

وته‌ی ئەمانه‌ کوفریکی زۆر ئاشکرا و پروونه‌ و هه‌ندی‌ک له‌ موسلمانان تی‌یکه‌وتوون و ناشزانن که‌ کوفره‌، شتیکی زانراو و پروونه‌ له‌ ئیسلامدا ئەمر و نه‌هی له‌سه‌ر به‌نده‌ ده‌می‌نیت هه‌تاوه‌ کوو مردن، مادام ئەقلی ته‌واوه‌ و ئاماده‌یه‌. ئەوانه‌ی ده‌لێن: (فه‌رمانه‌کان له‌سه‌ر عه‌بد تا ئەو کاته‌یه‌ که‌ ده‌گات به‌ یه‌قین و دوا‌ی ئەوه‌ ئەمر و نه‌هی له‌سه‌ر نامی‌نیت، له‌ کوفریکی ئاشکرا و پرووندان). هه‌رگیز ئەمر و نه‌هی له‌سه‌ر عه‌بد لا نابری‌ت.

به‌ پاسا‌وی ئەوه‌ی خوا قه‌ده‌ره‌کانی نووسینه‌ و ئیمه‌ ناچارکراوین، ئەمر و نه‌هی لا ناچیت و به‌رده‌وام له‌سه‌ر مرو‌ف ده‌می‌نیت‌ه‌وه‌، ئە‌گه‌ر که‌سی‌ک نه‌یزانی ئەوه‌ فی‌ر ده‌کری‌ت و حا‌لی ده‌کری‌ت که‌ حه‌قیقه‌تی ئەم باب‌ه‌ته‌ به‌م جو‌ره‌ نی‌یه‌ و ئەو بی‌روبا‌وه‌ره‌ی ئی‌وه‌ له‌سه‌رین کوفره‌، به‌لام گه‌ر هه‌ر به‌رده‌وام بوو به‌لگه‌ پروونه‌کان هیچ سوودی‌ان پێنه‌گه‌یاند، ئەوا ده‌کوژری‌ت!

ئەم جو‌ره‌ قسه‌ و بی‌روپایه‌ له‌ دوا‌ی سه‌رده‌می سه‌له‌ف ده‌رکه‌وتن، پیش ئەو سه‌رده‌مه‌ ئەو قسانه‌ نه‌بوون که‌ مرو‌ف تا‌وانه‌کانی خو‌ی بداته‌ پال قه‌ده‌ر و عیباده‌ت په‌یوه‌ست بکه‌ن به‌ خه‌لکه‌ گشتیه‌ که‌ و بلێن عیباده‌ت و ئەمر و نه‌هی له‌سه‌ر که‌سه‌ تایبه‌ته‌کان نامی‌نیت! ئەم جو‌ره‌ بی‌روپایه‌ ری‌گرتنه‌ له‌ ری‌بازی خوا و دو‌ژمنایه‌تی‌کردنی خوا و پێغه‌مبه‌ری خوایه‌ و، به‌ درۆخسته‌وه‌ی ری‌بازی پێغه‌مبه‌ره‌ که‌ هه‌موو قسه‌ و کرداری پێچه‌وانه‌ی ئەو بی‌روبا‌وه‌ره‌ ده‌سه‌لمی‌نیت.

دژایه‌تی‌ی حو‌کم و بریاره‌کانی په‌روه‌ردگاره‌، هه‌رچه‌نده‌ ئەوانه‌ی ئەم جو‌ره‌ قسانه‌ ده‌که‌ن هه‌ندیکیان نه‌زانن و نازانن ئەو قسانه‌ شتی زۆر مه‌ترسیدار له‌خۆ ده‌گرن،

(۱) واتا: زانینی ئەوه‌ی که‌ خوا به‌پێ‌وه‌به‌ری هه‌موو بوون و بوونه‌وه‌رانی که‌ونه‌، به‌ هه‌موو جو‌ر و جیا‌وازییه‌کانی نا‌وی.

سه‌یره که له‌وه‌دایه واش ده‌زانن ئەوه‌ی ئەوان باوه‌ریان پێه‌تی و ده‌لێن و بانگه‌شه‌ی
بۆ ده‌که‌ن رێگه‌ی پێغه‌مبه‌ران و پیاوچا‌کانه!

وێنه‌ی ئەو که‌سه وه‌کوو ئەوه‌یه که‌سیک وا گومان ده‌بات که نوێژ له‌سه‌ری
فه‌رز نییه، عه‌ره‌ق بۆ ئەو حه‌لّاله و هه‌یچ زیانی نییه، چونکه ئەو گه‌یشتووه به
پله‌ی دڵنیا‌یی و حوکم و ئەمر و نه‌هه‌یی شه‌رعی هه‌یچی له‌سه‌ر نه‌ماوه، گوناح و
تاوان و خراپه‌کاری لای ئەو حه‌لّاله، چونکه وا گومان ده‌بات به پله‌ی
یه‌قینه‌که‌ی ده‌ریایه و تاوان و گوناح پیسی ناکات!

گومان له‌وه‌دا نییه که موشریکه‌کان پێغه‌مبه‌ری خویان به درۆ داده‌نا و
هه‌میشه له دوودلێدا‌بوون (کامه بکه‌م، کامه نه‌که‌م) له‌نیوان ئەوه‌ی شتی‌ک بۆ
دین زیاد بکه‌ن و پێچه‌وانه‌ی شه‌رعی خوا بی‌ت و له‌نیوان ئەوه‌ی قه‌ده‌ر بکه‌نه پاساو
بۆ تاوانه‌کانیان.

بۆ لاری‌بوونه‌کانیان قه‌ده‌ر بکه‌ن به به‌لگه.. جا ئەوانه هه‌ندیکیان وه‌کوو
موشریکه‌کان وان، چونکه موشریکه‌کانیش به هه‌مان شیوه‌ی ئەوان (واته ئەوانه‌ی
ده‌لێن: گه‌یشتووی‌ن به یه‌قین و ئەمر و نه‌هه‌یمان له‌سه‌ر نه‌ماوه) قه‌ده‌ریان ده‌کرد به
به‌لگه بۆ خۆیان، تاوانه‌کانیان ده‌خسته ملی قه‌ده‌ر یان شتیکیان داده‌هێنا له دین
که پێچه‌وانه‌ی شه‌رعی په‌روه‌ردگار بی‌ت.

هه‌روه‌کوو خوی په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی موشریکه‌کان ده‌فه‌رمووی‌ت:

﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ

اللَّهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ واتا: کاتی‌کیش

(بیا‌وه‌ریان) تاوان و گونا‌هێک ئە‌نجام بدن ده‌لێن: باب و با‌پیرانی‌شمان دیوه ئە‌م
کاره‌یان کردووه و خوی گه‌وره خۆی فه‌رمانی پێدا‌وین بیکه‌ین!! پێیان بلێ: (نه‌خێر وا نییه)
چونکه به راستی خوا فه‌رمان به گونا‌ه و تاوان و کاری نابه‌جی
نادات، چۆن (جه‌ساره‌ت ده‌که‌ن) و شتی‌ک هه‌ل‌ده‌به‌ستن بۆ خوا که نازانن
وتوو‌یه‌تی یان نا. [سورة‌ الاعراف: ۲۸].

خوای داد گهر ده فەر مووئت:

﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾

واتا: ئە گەر خوا بیویستایه هاوێلمان بۆ بریار نه ده دا!! باب و باپیرانی شمان موشریک نه ده بوون!! هیچ شتیکی شمان له خۆمان حه رام نه ده کرد!! (ئه مانه هه مووی قسه ی به تاله و هه رگیز خوای گه وره زۆر له که س ناکات بۆ باوه رهیئان یان بیباوه ری). [سورة الانعام: ۱۴۸].

موشریکه کان داهینانیان کردووه له دیندا که حه رامیان هه لال ده کرد و داهینانی جوړه عیباده تییک که خودا به عیباده تی دانه ناوه و هیچ به لگه ی له باره یه وه نه نار دووه.

﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُ وَحَرْتُ حِجْرًا لَا يَطْعُمَهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرَمْتَ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً

عَلَيْهِ﴾ واتا: هاوه لگه ران به بریاری نادروستی خۆیان ده یانوت: ئە مانه چه ند مالآت و کیلگه یه کن قه دهغه کراون، که س لییان ناخوات مه گه ر ئیمه بمانه وئت و رازی بین، هه ندیک مالآتێ تریش حه رام کرابوو پشتیان بۆ سواری و بۆ بار به کار به یئیریت، مالآتیکێ تریش هه ن ناوی خوای له سه ر نابهن (ناوی بته کان ده بن له کاتی سه ر برینیاندا) ئەم کاره یان درۆ هه لبه ستن بوو به ده م خواوه (گوایه به و کاره یان رازییه). [سورة الانعام: ۱۳۸]. تا کو تاییی سوپه ته که..

په روه رد گار ده فەر مووئت:

﴿يَبْنِيْٓ ءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُورِي سَوَآتَكَمُ وَرِيشًا وَلِبَاسُ

التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١﴾ يَبْنِيْٓ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا

لِرَّيْهَمَا سَوَاءً إِنَّهُ يَرْبِكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا
ءَابَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا

تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ واتا: ئەى ئەوەى ئادەم، ئێمە بە راستى پۆشاکی لەبارمان بۆ فەرەهەم
هێناون، عەرەت و ئەوەى پێتان ناخۆشە دەربەدەست دایە پۆشیت، هەرەها
جلوبەرگی جوانیش کە خۆتانى پێ برازیننەو (بەلام بێرتان نەچیت) کە
پۆشاکی تەقوا و خواناسی چاکتر و خێدارتر و بە فەرترە، ئەو پۆشاکی (ماددى
و مەعنەبىیانە) لە نیشانە و بەلگەکانى خۆى گەورەن بۆ ئەوەى یادەوهرى
وهریگرن و (یادى بەهەشت بکەن).

ئەى ئەوەى ئادەم: شەیتان، ئێوێش لە خستە نەبات، هەرەهەک باوک و
دایکتانى لە خستە برد و لە بەهەشتدا بە دەركردنى دان، لە کاتیکیدا دەستى کرد
بە دامالینی پۆشاکی کانیان تا عەرەتیان پیشانى یە کتر بدات، بێگومان شەیتان و
دارودەستەى ئێو دەبینن، لە شوێنیکدا کە (دونیایە) ئێو ئەوان نابینن، جا دُنیا
بن کە ئێمە شەیتانەکانمان کردووە بە یاروواوهرى ئەوانەى باوهر ناهینن.

کاتیکیش (بێباوهران) تاوان و گوناھیک ئەنجام بدەن دەلێن: باب و
باپیرانی شەیمان دیوێ ئەم کارەیان کردووە و خۆى گەورە خۆى فەرمانى پێداوین
بیکەین!! پێیان بلێ: (نەخێر و نەیه) چونکە بە راستى خوا فەرمان بە گوناھ و
تاوان و کارى نابەجێ نادات، چۆن (جەسارەت دەکەن) و شتیک هەلدەبەستن بۆ
خوا کە نازانن و تووێهەتى یان نا. [سورة الاعراف: ۲۶-۲۸].

ئا ئەوانە ئەوەى کە دایانەهێناو پێ دەلێن: حەقیقەت! هەرەهەکوو چۆن ئەوانەش
کە بەلگەیان هێناوێهە بە قەدەر و قەدەریان کرد بە پاساو و گوتیان: حەقیقەتە!
موشریکەکان حەرامیان هەلال دەکرد و داهێنانیان لە دین دەکرد و دەشیانگوت:
حەقیقەتە و خودا ئەمرى کردووە.

ئەوانەش كە قەدەر دەكەن بە بەلگە و بىيانووى تاوانەكانيان وەكوو موشرىكەكانن (لىكى چواندوون).

پىڭگەى حەقىقەت لاي ئەوان ئەو پىڭگەيەيە كە ھەلگرانى ئەم پىڭگەيە خۇي نابەستىتەو بە فەرمانەكانى شەرىع، بەلكو ئەوئەى كە خۇي ئارەزووى دەكات و دل دەيەوئەت ئەمانە دەكات بە بەلگە! لاي ئەوان پىڭگەى حەقىقەت ئەوئەى كە ھەز و ئارەزووى بۇ دەكەن. ئەوانە بە پەھايى قەدەر ناكەن بە پاساوى تاوان و كرادارەكانيان، بەلكو كرۇك و نەيىنى ئەم بابەتە ئەوئەى كە ئەوان شوئىن ئارەزووكانيان كەوتوون، بىيانوگرتن بە قەدەر شتىكە و پالئەرى ھەز و ئارەزوو شتىكى ترە.

ئەوئەى ئەوان بە زەواى دەزانن، ھەر ئەوئەى خۇيشيان لە حەقىقەت دەزانن، گوئ نادەن بە شەرىع، بانگەشەى ئەوئەش دەكەن خەلكى شوئىيان بىكەون، وەكوو داھىتراوەكانى ئەھلى كەلام وەكوو جەھمى و موعتەزىلەكان و جگە لەوانىش داوايان لە خەلكى دەكرد شوئىن ئەقلىان بىكەون لە كاتىكدا قسەكانيان پىچەوانەى قورئان و فەرموودە بوو.

ئەوان ئەقلى خۇيان دەكرد بە بەلگە و پىچەوانەى قورئان و فەرموودەيان دەكرد. قورئان و فەرموودە لاي ئەوان لا دەدرت لە مەبەستە راستەقىنەكەى خۇي، بەلكو بەو ئاراستەدا بەكارى دەھىنن كە لەگەل ئەقلىان تىك بىكاتەو. يان بە تەواوى پشت لە قورئان دەكەن، ئەوانە ھەرگىز لە قورئان پانامىنن و لىتى تى ناگەن، بەلكو دەلئىن: (ماناكەى خوا دەيزانىت و دەيدەنە پال خودا!!)

لە كاتىكدا بىروباوئەرى خۇيان پىچەوانەى ئەم قسەيەيە. قسەكانيان شتىكە بەلام پىچەوانەى ئەوئەى سەلماندووە!

ئەگەر بە وردى بە دواداچوون بۇ قسەكانيان بىكەيت كە پىچەوانەى قورئان و فەرموودەيە، بۇت دەردەكەوئەت قسەكانيان جگە لە نەزانى و بىروباوئەرى خراب ھىچى تر نىيە!

ھەرۋەھا ئەوانەشى كە خۇيان بە خۇشەويستى خوا دەزانن و كاروبارەكانيان
پېچەوانەى قورئان و سوننەتە، ئەگەر بە دواداچوون بىكەيت بۇ راستىيەتى قسە و
بيروباۋەرەكانيان، ئەوا بۇت دەزدەكەۋىت تەنھا ھەوا و ئارەزوو و تەنانت دوزمنانى
خواس ئەمە ناكەن كە ئەوان دەيكەن و بانگەشەى بۇ دەكەن بە ناۋى
خۇشەويستى خوا و تەزكىيەى نەفس و خۇيە كلاكردنەۋە بۇ خدا!!

سەرچاۋە و بنەرەتىي گومر ابوونى ئەمانە برىتییە لە پېشخستنى ئەقلىان لەسەر
قورئان و سوننەت و، پېشخستنى ھەوا و ئارەزوويان و پابەندەبوون بە فەرمانەكانى
خودا.

لەزەت و خۇشويستنى شتىك بە گویرە و ئەندازەى خۇشويستنى بەندەىە بۇ
ئەم شتە. ئيمانداران لەزەت و خۇشەويستىيان ھەيە بۇ خدا و پېغەمبەرى خدا،
ئيمانداران چىژ دەبەن لە خۇشەويستىي خدا و پېغەمبەرى خدا.

پېغەمبەرى خدا ﷺ دەفەرموۋىت: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حُلَاوَةَ الْإِيمَانِ:
مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَمَنْ كَانَ يُحِبُّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ،
وَمَنْ كَانَ يَكْرَهُ أَنْ يَرْجَعَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُلْقَى فِي
النَّارِ). واتە: (سى شت ھەيە ھەركەس تىيدا بىت ھەست بە لەزەتى ئيمان دەكات:
ھەركەس خوا و پېغەمبەرى خۋاي بە لاۋە لە ھەموو كەس خۇشەويستتر بىت و،
ھىچ كەسىكى خۇش ناۋىت ئىللا لەبەر خاترى خوا نەبىت و، پىي ناخۇشە
بگەرپتەۋە بۇ كوفر و گوناح و تاوان لە كاتىكدا خوا رزگارى كردوۋە، ۋەكوو
چۇن پىي ناخۇشە بخرىتە ناو ئاگر).

پېغەمبەرى خدا ﷺ دەفەرموۋىت: (ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا،
وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا). واتە: (تامى ئيمانى چەشتوۋە ئەو كەسەى رازى
بوۋە خدا پەرۋەردگارى بىت و ئىسلام دىنى بىت و □ محمد ﷺ پېغەمبەرى
بىت).

ئەھلى كوفر و بىدعە و شەھەۋاتىش چىژ دەبەن لەۋەى كە دەپپەرستىن و
خۇشيان دەۋىت، ئەگەر ئەو شتە ناحەق و پوۋچىش بىت.

وترا به "سوفیانی کورپی عویه‌ینه" باشه بۆچی ئەهلی. هه‌وا و ئاره‌زوو ئەو
خۆشه‌ویستییه زۆره‌یان هه‌یه بۆ هه‌وا و ئاره‌زووی خۆیان؟

سوفیانی کورپی عویه‌ینه گوتی: ئایا بیرتان چووێ خۆی پهره‌ردگار
ده‌فه‌رموویت.

﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ واتا: گوێره‌که‌ په‌رستی له
دل و ده‌روونیاندا روابوو به‌ هۆی بی‌باوه‌رییان‌ه‌وه. [سورة البقرة: ۹۳]. ئەوانه‌ش که "بت"
و "سه‌نه‌م"ی خۆیان ده‌په‌رستن خۆشیان ده‌وین!

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾

واتا: (له‌گه‌ل ئەو هه‌موو به‌لگه‌ ئاشکرایانه‌دا) هه‌ندیک که‌س هه‌یه له‌ جیاتیی
ئەوه‌ی خواپه‌رست بێت، شتانی تر داده‌تاشیت بۆ خۆی و (شوین رێنموویییه‌کانی
خوا ناکه‌وێت و) خۆشه‌ویستی و سۆزی ده‌دات به‌و بت و به‌رنامۆلکه‌ و
توله‌رپێگه‌یان‌ه‌ و خۆشی ده‌وین، وه‌ک چۆن ئیمانداران خۆیان خۆش ده‌وێت. [سورة
البقرة: ۱۶۵].

﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ
مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ واتا: خۆ ئەگه‌ر به‌ ده‌م
بانگه‌وازی تۆوه نه‌هاتن (واته نه‌یانتوانی کتییی تر به‌ینن)، ئەوه چاک بزان‌ه که
ئەوانه هه‌ر شوینی ئاره‌زووی خۆیان ده‌که‌ون، کێش هه‌یه له‌وه گومرا‌تره که شوین
ئاره‌زووه‌کانی خۆی که‌وتییت، دوور له‌ هیدایه‌ت و رێنموویی خوا. [سورة القصص: ۵۰].

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ
يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدًى﴾ واتا: ئەم بت و

پەيكەرەنە تەنھا شتېكە كە خۇتان و باب و باپىراتتان ناوتان لى ناون و ھىچى تر نىن، خوا بەلگەيە كى نەناردوۋە لەسەر رەۋابوونيان، سەيرە، ئەوانە تەنھا شوئىنى گومان و ئارەزوۋى دەروۋنە نەخۇشېيە كانيان دەكەون، لە كاتىكدا كە بە راستى لە لايەن پەرۋەردگار يانەۋە ھىدايەت و رېئىموۋىيان پىي گەشتوۋە! [سورة النجم: ۲۳].

ئەوان مەيل و ئارەزوۋىيان بۇ شىعر و دەرگىك دەچوۋ كە خۇشەۋىستى بۇ غەيرى خۋاى لە دلدا دەروۋزاندىن، خۇشەۋىستىيە ك تايبەت نەبوۋ بە ئەھلى ئيمان!!

ئەو خۇشەۋىستىيە نەبوۋ كە خدا دەيەۋىت! چۈنكە خۇشەۋىستىيە ئەھلى ئيمان لە چوارچىۋە قورئان دامەزراۋە.

ئەمانەى بانگەشەى ئەو خۇشەۋىستىيە دەكەن كە لە خۇشەۋىستىيە ئافرەت و بېتىشدا دەست دەكەۋىت، بەلام ئەوان تايبەتى دەكەن بە خدا، لە راستىدا ئەمانە شوئىن ئارەزوۋى خۇيان و نەفسى خۇيان كەوتوۋن.

دوۋرن لە قورئان و سوننەت و پېشىنەكان. ئەوان شوئىن ھەست و لەزەتەكانى خۇيان كەوتوۋن و ناۋىشى دەنن خۇشەۋىستىيە راستەقىنە و تايبەت، بەبىي گۆيدانە قورئان و سوننەت، ئەوانە شوئىن ئەۋە ناكەون كە خدا پېغەمبەرانى لەپىناۋ ناردوۋە.

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۖ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ﴾ واتا: لەۋەودوا ئىمە تۆمان ئەى محمد

ﷺ خستوۋەتە سەر بەرنامەيەكى راست و رەۋان لە ھەموو كاروبارىكى ئەم ئايىنەدا، كەۋاتە شوئىنى بكدە و لىي لامەدە، نەكەيت شوئىنى ھەوا و ئارەزوۋى ئەوان بكدەيت كە نازانن و نەفامن. يىگومان ئەوانە ھىچ كات فرىات ناكەون و لە دەستى خوا پزگارت ناكەن (ئەگەر خوا لە خۇت بېرەنجىنىيەت و نافەرمانىيە

بکه‌یت)، به راستی سته‌مکاران یارویاوه‌ری هه‌ندیکیانن، خوایش پشتوپه‌نا و خۆشه‌ویستی دیندار و چاکانه. [سورة الجاثية: ۱۸-۱۹].

به‌لکۆو ئه‌وانه شوین هه‌وا و ئاره‌زوی خۆیان ده‌که‌ون:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ واتا:

(ئایا ئه‌و بیباوه‌رانه‌ پازین به‌ به‌رنامه‌ی خوا) یاخود شوینی ئه‌و هاوه‌لگه‌رانه‌ ده‌که‌ون که به‌ ناوی دینه‌وه به‌رنامه‌یان بۆ داناون و په‌یره‌ویان ده‌که‌ن بێ ئه‌وه‌ی خوا مۆله‌تی داییت و پێی رازی بیت (حه‌رام و حه‌لّیان بۆ دیاری ده‌که‌ن). [سورة الشوری: ۲۱].

هه‌ر له‌ناو ئه‌واندا کۆمه‌لێکی تر په‌یدا بوون ده‌ستیان ده‌گرت به‌ دینه‌وه، به‌لام ته‌نها ده‌ستگرتن به‌ فه‌رزه‌ دیاره‌کان و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ حه‌رامکراوه‌ دیار و زه‌قه‌کان، به‌لام له‌وه‌دا گومرا بوون که ئه‌م‌ری پێکراوه له‌ ده‌ستگرتن به‌ هۆکاره‌کانه‌وه، ئه‌وان ئه‌و عیباده‌ته‌ی ئه‌م‌ری پێکراوه که ده‌ست بگرن به‌ هۆکاره‌کان پشتیان تی ده‌کرد! وا گومانیان برد ئه‌گه‌ر که‌سیک ده‌ست بگرت به‌ هۆکاره‌کان، ئه‌وا پشتی کردووه له‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر! به‌ راستی ئه‌وانه له‌ گومراییه‌کی ئاشکرا و هه‌له‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌دان.

خودا بۆ هه‌ر شتێک هۆکاری داناوه، به‌خته‌وه‌ری و نابه‌خته‌وه‌ری په‌یوه‌نده به‌ هۆکاره‌کانیان هه‌. که‌سیک که به‌خته‌وه‌ره ده‌ستی گرتووه به‌ هۆکاره‌کانی به‌خته‌ودری. که‌سیک که به‌دبه‌خته ده‌ستی گرتووه به‌ هۆکاره‌کانی به‌دبه‌ختی، وه‌کوو پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فرموویت: (إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ لِلْجَنَّةِ أَهْلًا، خَلَقَهَا لَهُمْ وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ، وَبَعَلَ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَعْمَلُونَ، وَخَلَقَ لِلنَّارِ أَهْلًا، خَلَقَهَا لَهُمْ وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ، وَبَعَلَ أَهْلَ النَّارِ يَعْمَلُونَ). واته: (خودا کۆمه‌له خه‌لکیکی دروست کردووه بۆ به‌هه‌شت، پێشهاتنه‌ دنیا و هه‌ر له‌ پشتی ئاده‌م، ئه‌وانه به‌ کاروکرده‌وه‌ی به‌هه‌شتیی له‌ دنیادا کار ده‌که‌ن و خه‌لکیکی دروست کردووه بۆ ناگر، پێشهاتنه‌ دنیا و هه‌ر له‌ پشتی ئاده‌م، ئه‌وانه به‌ کاروکرده‌وه‌ی نه‌هلی ناگر له‌ دنیادا کار ده‌که‌ن).

او کما قال النبی ﷺ لما أَخْبَرَهُمْ أَنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْمَقَادِيرَ، فقالوا: يا رسولَ اللَّهِ! أفلا نَدْعُ الْعَمَلَ وَنَتَّكِلَ عَلَى الْكِتَابِ؟ فقال: «لا، اْعْمَلُوا، فَكُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ، أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ، فَسَيُيَسَّرُ لَعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَ أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيُيَسَّرُ لَعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ» کاتی‌ک پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ هه‌والی پیدان به‌هاوه‌لان که خودا هه‌موو شتی‌کی نووسیوه و له قه‌ده‌ردا نووسراوه، لی‌یان پرس‌ی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ئیمه کرده‌وه بکه‌ین مادام هه‌موو شتی‌ک نووسراوه؟ پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمووی: نه‌خیر، کار بکه‌ن، هه‌ر که‌سی‌ک به‌گو‌یر‌ه‌ی ئه‌وه کار ده‌کات که بو‌ی دروست کراوه، ئه‌وه‌ی بو‌ ئاسان ده‌ییت که بو‌ی نووسراوه، کار بکه‌ن، هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌هلی به‌هه‌شت ییت کار‌ی ئه‌هلی به‌هه‌شتی بو‌ ئاسان ده‌ییت، هه‌ر که‌سی‌ک ئه‌هلی به‌دبه‌ختی ییت، کارو‌کرداری ئه‌هلی به‌دبه‌ختی بو‌ ئاسان ده‌ییت).

[به‌و کرداران‌ه‌ی خو‌مان دروستی ده‌که‌ین، ئاراسته ده‌بین بو‌ کارانی‌کی دیکه که به‌ره‌و ئه‌و قه‌ده‌ره نووسراوه‌مان ده‌بات که خودا زانستی پی‌ هه‌یه نه‌ک بو‌ ئه‌وه‌ی ئه‌وه بکه‌ین به‌ ناچاری تاوه‌کوو نووسراوه که به‌یته‌دی (وه‌رگی‌پ)].

هه‌ر شتی‌ک خودا فه‌رمانی به‌ عه‌ده‌کانی کردییت و عه‌ده‌کانی به‌ ده‌ست‌گرتن به‌ هو‌کاره‌کانه‌وه ئه‌وه‌ی ئه‌مریان پی‌کراوه ئه‌نجامی بدن، ئه‌وا خودی ده‌ست‌گرتیان به‌ هو‌کاره‌کانه‌وه عیباده‌ته [واته: ئه‌و ئام‌راز‌ه‌ی ده‌تگه‌یه‌نییت به‌ ئامانجی عیباده‌ت، خودی ئام‌رازه‌که‌ش هه‌ر عیباده‌ته (وه‌رگی‌پ)].

ته‌وه‌کوولپش په‌یوه‌سته به‌ عیباده‌ت، وه‌کوو خ‌وای داد‌گه‌ر ده‌فه‌رموویت: ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ واتا: ده‌ی که‌وابوو ئه‌و په‌رسته و ته‌نها پشت به‌و به‌سته. [سورة هود: ۱۲۳].

ده‌فه‌رموویت:

قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿واتا: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر تو بلی: ئه‌و زاته په‌روه‌ردگاری منه و بی‌جگه له‌و خوایه‌کی تر نییه،

من هەر پشتم به‌و زاته به‌ستووه، گه‌پرانه‌وه‌شم هەر بۆ لای ئه‌وه. [سورة الرعد: ۳۰].

وته‌که‌ی شو‌عه‌یب که ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ واتا:

پشت‌په‌نام هەر به‌و به‌ستووه و هەر بۆ لای ئه‌ویش ده‌گه‌پیمه‌وه. [سورة هود: ۸۸].

گروپیکی تر هه‌ن سوننه‌ته‌کان ته‌رک ده‌که‌ن و ته‌نها فه‌رزه‌کان ده‌که‌ن، به‌ ئه‌ندازه‌ی ته‌رک‌کردن قه‌دریان هه‌یه‌ ئه‌وانه‌.

گروپیکی دیکه‌یان تێدایه‌ به‌ ته‌واوی له‌خۆ ونبوون و له‌ سنوور ده‌رچوون و بانگه‌شه‌ی که‌رامات و غه‌یب ده‌که‌ن! له‌ جیاتیی ئه‌وه‌ی سوپاسی په‌روه‌ردگاریان بکه‌ن و خودا به‌ تاک و ته‌نها بپه‌رستن، سه‌رقالی بانگه‌شه‌ی که‌رامات و که‌شف‌کردنی نه‌ینیه‌کان، زۆربه‌ی جار ئه‌مه‌ تووشی ئه‌وانه‌ ده‌ییت که‌ بانگه‌شه‌ی زوهد و پا‌ک‌کردنه‌وه‌ی دل و ده‌روون ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌مه‌ ئه‌وان پزگاکار ناکات، به‌لکوو پزگاربوونی ئه‌وان په‌یه‌سته‌ به‌ ده‌ست‌گرتن به‌ ئه‌مه‌رکه‌کانی خودا و شو‌ینکه‌وتنی پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ.

وه‌کوو "زوه‌ری" ده‌فه‌رموو‌یت: (پیشینه‌کانی ئیمه‌ ده‌یانگوت: ده‌ست‌گرتن به‌ سوننه‌ت مایه‌ی پزگاربوونه‌).

هه‌روه‌کوو ئیمامی مالیک ده‌رباره‌ی سوننه‌ت ده‌فه‌رموو‌یت: (سوننه‌ت وه‌کوو که‌شتیه‌که‌ی نوح وایه‌، هەر که‌سیک سواری بوو، پزگاری ده‌ییت، ئه‌وه‌شی سه‌رنه‌که‌و‌یت، نقووم ده‌ییت).

عیبادت و به‌ندایه‌تی و به‌رده‌وامبوون و ده‌ست‌گرتن به‌ پێگه‌ی راست.. هه‌موو ئه‌مانه‌ و هاوشی‌وه‌ی ئه‌مانه‌ بۆ یه‌ک مه‌به‌ستن، ئه‌م مه‌به‌سته‌ش دوو بنچینه‌ی هه‌یه‌:

یه‌که‌م: ده‌ییت ته‌نها خودا بپه‌رست‌یت.

دووه‌م: خودا به‌م شی‌وه‌یه‌ بپه‌رست‌یت که‌ له‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌ی پ‌روونکراوه‌ته‌وه‌، خودا ناپه‌رست‌یت به‌ جگه‌ له‌ پێگه‌ی شه‌رعه‌که‌ی، خودا ناپه‌رست‌یت به‌ بیدعه‌ و هه‌وا و ئاره‌زوو و گومان و وام‌پیی چاکه‌. خودا ده‌فه‌رموو‌یت:

﴿ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴾

واتا: به خوشنودییه‌وه با کاروکرده‌وه‌ی چاک و دروست نه‌نجام بدات و به هیچ شیوه‌یه‌ک له په‌رستندا هیچ که‌سیک نه‌کاته هاوه‌ل و شه‌ریک بۆی. [سورة الکهف: ۱۱۰].

ده‌فه‌رموویت:

﴿ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾

واتا: نه‌خیر واییه، هه‌رک‌ه‌س به‌راستی خۆی بداته ده‌ست خوا و له هه‌مان کاتدا چاکه‌کار و موسولمان بیټ، نه‌وه پاداشتی خۆی لای په‌روه‌ردگاری ده‌ست ده‌که‌ویت و نه‌ترسیان ده‌یټ و نه‌غهم و په‌ژاره دایان ده‌گریټ. [سورة البقرة: ۱۱۲].

ده‌فه‌رموویت:

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ

إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴾ واتا: کي هه‌یه ئایینی چاکتر و په‌سه‌ندتر و جوانتر بیټ له‌و که‌سه‌ی پرووی کردووه‌ته خوا و خۆی ته‌سلیمی نه‌و زاته کردووه و له کاتی‌کدا کار جوان و کار په‌سه‌نده و شوینی ئایینی ئیبراهیمی ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردار که‌وتبیټ، که‌خوا ئیبراهیمی کردووه‌ته خو‌شه‌ویستی خۆی و پ‌یژداری کردووه. [سورة النساء: ۱۲۵].

کرداری چاک: چاکه‌کارییه، نه‌نجامدانی کرداری چاکه، نه‌وه‌یه که‌خوا و پی‌غه‌مبه‌ری خودا پ‌ی‌یان خو‌شه و پی‌ی‌ پ‌ازین، نه‌وه‌یه فه‌رمانی پی‌ی کردووه له واجب و سوننه‌ت.

نه‌و عیباده‌تانه‌ی که‌له شه‌رعدا نین و له قورئان و فه‌رمووده‌دا نین، هه‌ر که‌سیک بیانکات جا له هه‌ر پله‌وپایه‌یه‌کدا بیټ هه‌ر زانا و بانگ‌خو‌ازیک بیټ

ئەمانە شەرعی نین، پێچەوانەى ئەوەیە کە خودا و پێغەمبەرى خودا ﷺ پێیان
خۆشە و لێى پازین و نابن بە کردەوه‌ی چاک، هەرچەندە ناوبریشت داھێنراوی
چاک.

وتەى خواى پەروردگار: ﴿وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ واتا: بە هیچ
شیوێهە ک لە پەرستندا هیچ کەسێک نە کاتە هاوێ و شەریک بۆی.

﴿أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ واتا: نەخێر و نەبیە، هەرکەس بە راستی خۆی بداتە
دەست خوا. [سورة البقرة: ۱۱۲]. ئەمە بریتییه لەوەی کە تەنھا خودا بپەرستیت و
پابەندى ئەوە بیت کە فەرمانى پێ کردووە، تەنھا ڕوو لە خوا بکەیت و داوا لەو
بکەیت بە تەنھا.

ئیمامى عومەرى کورێ خەتتاب دەیفەرموو: (خوایە! کارو کردەوه‌کانم
هەمووی چاک بکە و وام لێ بکە هەمووی تەنھا بۆ تۆ بکەم و مەبەستم هیچ
کەسێکی نەبێت، خودایە بەس بە بۆ تۆ بن کردەوه‌کانم و بەش و پشکی هیچ
کەسێکی تێدا مەهێلەوه).

فوزەیلی کورێ عیاض دەربارەى ئەم ئایەتە: ﴿لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾
واتا: تا تاقیتان بکاتەوه، کێتان کردەوه‌ی چاکتر و پەسەندترە. [سورة الملك: ۲].

دەفەرمووێت: (کردەوه دەبێت تەنھاوتەنھا بۆ خودا بکریت و مەبەستت هیچی
دیكە نەبێت و، دەبێت بە گۆڕەى سوننەت بیت، ئەگەر کردار بۆ خودا بوو، بەلام
بە گۆڕەى سوننەت نەبوو، ئەوا ئەم کردارە وەرناگیریت و، ئەگەر کردەوه بە
گۆڕەى سوننەت بوو، بەلام تەنھا بۆ خوا نەبوو، ئەوا وەرناگیریت).

ئەگەر گوترا: ئەگەر خوا هەر شتێک لە کار و گوفتاری خۆش دەوێت و لێى
پازییە و دەچێتە ناو بازنەى عیبادەت و ئەم کارە یان گوفتارە بە عیبادەت
حیساب دەکریت، ئەى بۆچی عیبادەتى عەتف کردووەتە سەر عیبادەتێکی تر،
وە کوو ئەوەى دوو شتی جیاواز بن؟ وە کوو خواى پەروردگار دەفەرمووێت: ﴿إِيَّاكَ

نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيبُ ﴿٥﴾. واته: (خوایه، تهنه‌ها هه‌ر تو ده‌په‌رستین و هه‌ر له تو‌ش داوای یارمه‌تی و پشتیوانی ده‌که‌ین (له کاروباری دین و دونیاماندا، به که‌سی تر له به‌نده‌کانت ناکریت). [الفاتحه: ۵]. ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾. عیباده‌ته، ئه‌ی بو عه‌تف کراوه‌ته سه‌ر ﴿نَسْتَعِيبُ﴾. ئایا ئه‌مه دوو شتی جیاوازن ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ و ﴿نَسْتَعِيبُ﴾؟ ئه‌گه‌ر جیاواز نین بو عه‌تف کراوه‌ته سه‌ر شتیکی تر؟ وه‌کوو ئه‌وه‌ی خوا به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌فه‌رموویت: ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ ﴿١٢٣﴾. واته: (ده‌ی که‌ه‌و بوو ئه‌و بپه‌رسته و تهنه‌ها پشت به‌و ببه‌سته). [هود: ۱۲۳].

نوح که ده‌فه‌رموویت: ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا﴾ ﴿٣﴾. واته: (داواتان لی ده‌که‌م که: هه‌ر خوا بپه‌رستن و له‌خه‌شم و قینی خو‌تان بیاریژن و فه‌رمانبه‌رداری منیش بن). [نوح: ۳].

ئه‌مه‌سه و دروشمی پیغه‌مبه‌رانه.

[مه‌به‌ست له‌م پرسیاره ئه‌وه‌یه: ئه‌گه‌ر شتیکی عه‌تف بکریت به‌ سه‌ر شتیکی وا ده‌خواییت که شتی یه‌که‌م جیاواز بی‌ت له شتی دووهم، واته: دوو شتی جیاواز له یه‌کتر، بو نمونه: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيبُ﴾ ﴿٥﴾. عه‌تفی ئیستیعانه به‌ خودا کراوه له‌سه‌ر عیباده‌تی خوا ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾. ئایا لی‌رده‌دا دوو شتی جیاوازن له یه‌کتر؟ (وه‌رگی‌پ). له‌ وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌دا ده‌گو‌تریت: ئه‌م جو‌ره عه‌تف‌کردنه‌هاوشی‌وه‌ی زۆره له‌ قورئاندا، وه‌کوو خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ

الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾. واته: (چونکه به‌راستی نو‌یژ به‌ره‌ه‌لستی له‌ گونا‌ه و تاوان و نادروستی ده‌کات). [العنکبوت: ۴۵]. له‌م ئایه‌ته‌دا (فه‌حشا) به‌شیکه له‌ (مونکه‌ر). هه‌روه‌ها خوا ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ

بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

وَالْبَغْيُ ﴿۹۰﴾. واته: (به پراستی خوا فرمان ده‌دات به دادپه‌روه‌ری و چاکه‌کاری و یارمه‌تیدان و به‌خشنده‌یی به خزمان و قه‌ده‌غه له گونا‌ه و تاوان و ده‌ستدریژی ده‌کات (بو سهر مال و نه‌فس و نامووس). [النحل: ۹۰].

هه‌روه‌ها له‌م ئایه‌ته‌شدا سهر‌دانی خزمان له‌ دادپه‌روه‌ری و چاکه‌کارییه، وه‌کوو چۆن (فه‌حشا) به‌شیک بوو له (مونکه‌ر). له ئایه‌تیکی تردا خوا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكَتِّبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾. واته: (ئه‌وانه‌ش که به ته‌وراته‌وه پابه‌ندی ده‌که‌ن (که هانیان ده‌دات بو باوه‌ره‌ینان به محمد ﷺ و نوێره‌کانیان به چاک‌ی ئه‌نجام ده‌دات). [الأعراف: ۱۷۰].

هه‌ستان بو نوێر له گه‌وره‌ترین ده‌ست‌گرتنه به قورئان. خوای په‌روه‌رد‌گار ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا﴾. واته: (چونکه به پراستی ئه‌وانه چالاک و گورجو‌گو‌لبوون له ئه‌نجامدانی هه‌موو خیر و چاکه‌یه‌کدا و نزای به کولی‌ان ده‌کرد، به ئومیدی په‌حمه‌ت و به‌هه‌شتی ئیمه و له دۆزه‌خ و خه‌شمی ئیمه ده‌ترسان). [الانبیاء: ۹۰]. کاتی‌ک پی‌غه‌مبه‌ران به ترس و په‌جا دوعا ده‌که‌ن، ئه‌م کاره‌یان له چاکه‌کاری و باشیه. بۆیه هاوشیوه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه له قورئاندا زۆر که شتی‌ک عه‌تف کراوه‌ته سهر شتی‌ک، به‌لکوو بو گرنگی و گه‌وره‌ییی ئه‌م شته. زۆر جار (عه‌تف) و (مه‌عتوف) به‌شی‌کن له یه‌کت‌ری و په‌یوه‌ندییه که په‌یوه‌ندییه‌کی (خاص) و (عام)ه. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾. ﴿قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ﴾

واته: پێیان بلی: هه‌ر خیری‌ک ده‌که‌ن. ﴿فِلِلَّوَالِدَيْنِ﴾. واته: سه‌ره‌تا دایک و باو‌کتان فه‌راموش مه‌که‌ن، دایک و باوک و باپیر و داپیر به‌ره‌و سه‌ره‌وه ده‌گرته‌وه. ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾. واته: هه‌روه‌ها خزمان، عه‌تف کراوه له‌سه‌ر (الوالدین) عه‌تفی گشتی به‌سه‌ر تایبه‌ت، چونکه دایک و باوک له خزمه‌کانن، به‌لام به

ته نيا باس ڪراوه و پيش هم مووان خراون له بهر فزل و گه وره يسي پله و پايه يان.. هه نديک جار حاله کاني ده گورپيت به گورهي نه وهی که به ته نها بيت يان به شتيکی دیکه به سترته وه. نه گهر به ته نها هات گشتگير (عام) ده بيت و نه گهر به سترايه وه به جگه له خوی، نه وه تايبه ت (خاص) ده بيت، وه کوو ناوی: (الفقير) و (المسكين)، نه گهر پيکه وه هاتن نه دوو ناوه تايبه تن، نه گهر به جياوازيش هاتن و به ته نها بوون نهوا بو عامه و گشتگير ده بی. وه کوو نمونه ی نه نه تايه ته: ﴿

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِي أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَاتِهِ: (نهو جوړه به خشيانه پيشكه ش بکن) بهو هه ژارانه ی له پيناوی خوادا ليپراون و ناتوانن بگه رپن به زويدا و بازرگاني و کاسبي بکن (به هو ی خه ريکبوونيان به گهياندي په يامي خوا). [البقره: ۲۷۳].

ده فهرمويت: ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ ۖ وَاتِهِ: (نان و خورا کدانه به ده که سي هه ژار به شيويه کی مامناوندي که بو خاووخيژانتان سهرفي ده کهن). [المائده: ۸۹].

ليړه دا (المسكين)، (الفقير) يش ده گريته وه، چونکه به ته نها هاتوه، به لام کاتيک به يه که وه ديت: ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ ۖ وَاتِهِ: (نيگومان زه کات ته نها بو هه ژار و نه دارانه). [التوبه: ۶۰]. ليړه دا بوون به دوو جوړی جياواز، چونکه به يه که وه هاتن.

وتراوه: کاتيک (خاص) عه تف ده کريته سهر (عام) يک نه وه ناچيته ناو (عام) ه که، کاتيک به يه که وه به سراونه ته وه. به لام نه مه هميشه وا نيه، [ثيبن ته يميپه ده ليت: هميشه وا نيه]. خوی گه وره ده فهرمويت: ﴿ مَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ ۖ وَاتِهِ: (نهو که سي دوژمن بيت به خوا و فريشته کاني و پيغه مبه ره کاني، به تايبه ت جوهره ئيل و ميکائيل). [البقره: ۹۸].

ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ واته: (بیریان بخه‌ره‌وه که ئیمه) په‌یمانمان له پیغه‌مبه‌ران وەر‌گرتووه په‌یمانی یه‌کتاپه‌رستی، په‌یمانی گه‌یانندی بانگه‌وازی خوا، به‌تایبته‌ت تۆ‌ئهی محمد ﷺ و له‌نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا‌ی کوری مه‌ریه‌م). [الأحزاب: ۷].

باسکردنی (خاص) و عه‌تفکردنی بۆ‌سه‌ر (عام) بۆ‌کوومه‌له‌هۆ‌کاریکی جیاوازن:

هه‌ندی‌ک جار بۆ‌ئه‌وه‌یه‌که‌ئهو (خاص)‌ه‌ی باس‌کراوه‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کی هه‌یه‌که‌بۆ‌(عام)‌ه‌که‌نییه‌. بۆ‌نموونه‌نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا‌کوومه‌لێ‌ک تایبه‌تمه‌ندیان هه‌یه‌که‌جیاوازه‌له‌یه‌کتر. هه‌ندی‌ک جار له‌به‌ر‌ئه‌وه‌یه (عام) له‌فزیکی گشتگیر و په‌هایه‌، فه‌همی عمومی لی‌ناکریت، ﴿هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ ۝ ۲ ۝ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝ ۳ ۝ وَالَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ واته: (له‌حه‌رام‌خۆیان ده‌پاریژن، له‌رووی بیروباوه‌ر و کردار و گو‌فتاره‌وه. ئه‌وانه‌ی باوه‌ر به‌نه‌بینراوه‌کان ده‌هینن (وه‌ک‌خوا و فریشته و ئه‌وانه‌ی خوا باسی کردوون و ئیمه‌نایانینین)، هه‌روه‌ها نوێ‌ژه‌کانیان به‌چاکی ئه‌نجام ده‌دن و له‌و‌پرزقور‌ۆ‌زییه‌(حه‌لاله‌ی) پیمان به‌خشیون، ده‌به‌خشن. (له‌هه‌مان‌کاتدا) ئه‌وانه‌باوه‌ر ده‌هینن به‌و‌(په‌یامه‌ی) که‌بۆ‌تۆ‌(ئهی محمد ﷺ) دابه‌زی‌نراوه‌و به‌و‌په‌یامانه‌ش که‌بۆ‌(پیغه‌مبه‌رانی "سه‌لامی‌خوایان لی‌بی‌ت" پێش‌تۆ‌دابه‌زی‌نراوه‌). [البقره: ۲ - ۴].

خوا که‌ده‌فه‌رموویت: ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾ هه‌موو‌غه‌یی‌ک که‌پێ‌ویسته‌ئیمانته‌پێ‌ی هه‌بی‌ت له‌خۆ‌ی ده‌گری‌ت، چونکه‌له‌فزیکی گشتگیر و په‌هایه‌، به‌لام‌ه‌یشتا‌روون نییه‌، ئه‌وانه‌ی ئیمانیان به‌غه‌یب هه‌یه‌پێ‌ویسته‌ئیمانیان به‌هه‌موو‌غه‌یی‌ک

هه‌بیّت که له لایهن خوی پهره‌رد گاره‌وه بیّت. ده‌گریّت مه‌به‌ست ئه‌وه بیّت که ئیمانان به هه‌والپێدراوه که هه‌بیّت که غه‌یبه و هه‌وال به غه‌یبه که و ئیمان به‌وه هه‌بیّت که دابه‌زیوه، خوی پهره‌رد گار ده‌فه‌رموویت: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ واته: (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر "ص" ئه‌وه‌ی بوّت په‌وانه ده‌گریّت له قورئان بیه‌خوینه‌ره‌وه و نوێژیش به چاکی ئه‌نجام ده‌). [العنکبوت: ۴۵].

ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ واته: (ئه‌وانه‌ش که به ته‌وره‌اته‌وه پابه‌ندی ده‌که‌ن (که هانیان ده‌دات بو باوه‌ره‌ییان به محمد ﷺ و نوێژه‌کانیان به چاکی ئه‌نجام ده‌دا). [الأعراف: ۱۷۰].

(وتلاوة الكتاب) واته: شوێنکه‌وتن و کارکردن به قورئان. وه‌کوو ئیبن مه‌سه‌عود ده‌رباره‌ی وته‌ی خوی پهره‌رد گار ﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾ واته: (ده‌سته‌یه‌ک له‌وانه‌ی کتیبمان پێ به‌خشیون (قورئان) به چاکی و به وردی ده‌وری ده‌که‌نه‌وه). [البقرة: ۱۲۱].

ده‌فه‌رموویت: (ئه‌وانه‌ی هه‌لّاله به هه‌لّال ده‌زانن و هه‌رام به هه‌رام ده‌زانن و، ئه‌وه‌ی به له‌فزی موته‌شابه‌یه هاتوه ئیمانان پێ هه‌یه وم، ئیلا کار به موحه‌مه‌کان ده‌که‌ن).

(فاتباع الكتاب) واته: نوێژ و جگه له نوێژ ده‌گریته‌وه له عیبادته‌کانی تر، به‌لام که تایبته‌ کراره به باسکردن له‌به‌ر ئه‌وه‌یه تایبه‌تمه‌ندی خوی هه‌یه به‌سه‌ر غه‌یری خویدا. ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ (۱۴) واته: (به‌راستی هه‌ر من "الله"م، من خوام، هه‌یج خویه‌ک نییه جگه له من، که‌واته هه‌ر من په‌رسته و نوێژه‌کانیشت به چاکی ئه‌نجام ده‌، تا هه‌میشه منت له یاد بیّت). هه‌ستان بو نوێژ له گه‌وره‌ترین عیبادته‌کانه. ﴿اتَّقُوا﴾

اللَّهُ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ واته: (له خوا بترسن و پارێزکار بن، هه‌میشه قسه و گوفتاری به‌جێ و به‌سوود بکه‌ن). [الأحزاب: ٧٠].

﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ واته: (له خوا بترسن و پارێزکار بن، له رێگه‌ی هه‌موو هۆکار و کرده‌وه‌یه‌کی چاکه‌وه هه‌ول بدن په‌زامه‌ندیی ته‌و زاته به ده‌ست به‌یڤنن). [المائدة: ٣٥].

﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ واته: (له خوا بترسن و پارێزکار بن، هه‌ول بدن هه‌میشه له‌گه‌ڵ راستگۆیان و راستاندا بن). [التوبة: ١١٩].

ئه‌مانه هه‌مووی له‌وه‌په‌ری ته‌قوای خواجه ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ واته: (ده‌ی که‌وابوو ته‌و په‌رسته و ته‌نها پشت به‌و بیه‌سته). [هود: ١٢٣].

پشتبه‌ستن و داواکردن له خوا له عیباده‌تی خوای گه‌وره‌یه، خوا بۆیه به تاک باسی کردووه و تایبه‌تی کردووه بۆ ته‌وه‌ی ته‌و که‌سه‌ی خوا ده‌په‌رستیت به تایبه‌ت ته‌م عیباده‌تانه بکات. چونکه ئه‌مانه (پشت به خواجه‌ستن ئیستیعانه) یارمه‌تیده‌رن بۆ مروف که هه‌موو جوهره‌کانی عیباده‌تی به لاوه ئاسان بێت. چونکه خوا نه‌په‌رستیت، ئیلا به هاوکاری و کۆمه‌کیی خۆی نه‌بیت. که‌واته روونبووه‌وه که ته‌واویه‌تی مه‌خلوق له‌وه‌دایه که په‌رستنی خوا له خۆیدا بێنیته‌دی، چه‌ند عه‌بد به‌ندایه‌تی خودا له خۆیدا به‌دی به‌یڤنیت، به‌م ته‌ندازه‌یه لای خوا به‌رز ده‌بیته‌وه وم هه‌ر که‌سیک وا گومان ببات که مه‌خلوق ده‌رده‌چیت له به‌ندایه‌تی بۆ خودا به هه‌ر جوهریک له جوهره‌کان، یان وا گومان ببات ته‌وه ته‌م ده‌رچوونه له ته‌واویه‌تییه، ته‌وا ته‌مه له نه‌زانترین و گومراترینی خه‌لکیه. ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْـَٔفُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ

يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ

أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ واته: (خوانه‌ناسان ده‌یانوت: خوای

میهره‌بان کوری بۆ خۆی بریار داوه (فریشته‌کان رۆڵه‌ی ئه‌ون)، پاکی و بێگهردی بۆ ئه‌و زاته‌یه، به‌لکوو ئه‌وانه به‌نده‌ی رێزدارێ ئه‌ون. (ئه‌و فریشتانه ئه‌وه‌نده روه‌شت به‌رز) هه‌رگیز (نافه‌رمانی ناکه‌ن و) قسه له قسه‌یدا ناکه‌ن و له گوفتاردا پێشی ناکه‌ون، ئه‌وانه به‌ فهرمانی ئه‌و ده‌جوولینه‌وه و فهرمانی ئه‌و جیه‌جی ده‌که‌ن. هه‌ر خوا ده‌زانیت ئه‌و خه‌لکه له رابردوودا چییان ئه‌نجام داوه و له داها‌تووشدا چی ئه‌نجام ده‌ده‌ن (دو‌نیا و قیامه‌ت، رابردوو و داها‌توو، بۆ ئه‌و زاته چوونیه‌که)، فریشته‌کانیش تکا‌کار نابن ته‌نها بۆ ئه‌و که‌سانه نه‌ییت خوا پێی رازییه و ئه‌و فریشتانه له ترسی ئه‌و زاته ناوێرن هیچ سه‌رپێچیه‌ک ئه‌نجام به‌ده‌ن). [الانبیاء: ۲۶ - ۲۸].

خوا ده‌فهرمویت: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۚ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۚ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۚ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۚ إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۚ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۚ ۙ﴾

وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۚ ۙ وَاته: (جووله که و گاور و بته‌رستان) ده‌یانوت: خوای میهره‌بان رۆڵه و نه‌وه‌ی بۆ خۆی داناوه!! سویند به‌ خوا به‌ راستی بوختانیکی نا‌قولا ده‌که‌ن و گوفتاریکی ناشایسته و سه‌رسوو‌رپه‌ینه‌ر ده‌لێن. خه‌ریکه ئاسمانه‌کان له نا‌قولا‌ییی ئه‌و گوفتاره نابه‌جیه له‌توبه‌ت بییت، زه‌وی خه‌ریکه شه‌ق به‌ریت و رۆ بچیت، کیوه‌کانیش خه‌ریکه بکه‌ون و ورد و خاش ببن. کاتی‌ک که نه‌فامان بوونی رۆڵه و نه‌وه‌یان دایه پال خوای میهره‌بان. له کاتی‌کدا بۆ خوای میهره‌بان نه‌ها‌توو و په‌وا نییه که نه‌وه بۆ خۆی بریار بدات. هیچ که‌سی‌ک نییه له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا، که به‌نده‌ی ملکه‌چی خوای میهره‌بان نه‌ییت. سویند به‌ خوا بێ‌گومان هه‌ر هه‌موویانی سه‌رژمیر کردوو و یه‌ک یه‌ک ژماره‌ی کردوون (که‌سی لێ ون ناییت)، هه‌ر هه‌موویان رۆژی قیامه‌ت دینه پێشه‌وه، بۆ لای به‌ تاک و ته‌نها (بێ پاسه‌وان و بێ که‌س). یه‌که یه‌که‌ی ئه‌و

خه‌لکه به تاک و ته‌نهایی دیت و ئاماده ده‌کریت له به‌رده‌م داد‌گای پر له دادوهری خوا‌دا). [مریم: ۸۸ - ۹۵].

خوا ده‌رباره‌ی مه‌سیح ده‌فرموویت: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مِثْلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾. واته: (ئه‌و عیسی‌یه ته‌نها به‌نده‌یه کی ئیمه بوو که نازوئیمه‌تی پیغه‌مبه‌رایه‌تیمان پی به‌خشی و کردمانه نموونه‌یه کی چاک بو نه‌وه‌ی ئیسرائیل تا شوینی بکه‌ون). [الزخرف: ۵۹].

ده‌فرموویت: ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ ۱۹ ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ ۲۰ واته: (هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه هه‌ر خوا خاوه‌نیانه و له خزمه‌تی ئه‌ودان، بیگومان ئه‌و فریشتانه‌ی که له خزمه‌تیدان، خویان به‌گه‌وره نازان له په‌رستیدا و هه‌رگیز ماندوو و بی‌تاقه‌ت و بی‌زار نابن له ستایشی ئه‌و زاته. (به‌رده‌وام) به‌شه‌و و به‌پوژ ته‌سبیحات و ستایشی ده‌که‌ن و له کاتی‌کدا ساردبوونه‌وه‌ش پرویان تی ناکات). [الانبیاء: ۱۹ - ۲۰].

ده‌فرموویت: ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ ۱۷۲ ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا فَسَيَكْبَرُواْ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ۱۷۳ واته: (هه‌رگیز مه‌سیح لاری له‌وه نییه که به‌نده‌ی خوا بی‌ت، هه‌روه‌ها فریشته نزیکه‌کانیش، جا نه‌وه‌ی لاری و سه‌رپیچی بکات له په‌رستنی خوا و خوی به‌زل بزانی‌ت، نه‌وه (با دُنیا بی‌ت) هه‌مووان له ئایینه‌ده‌دا لای ئه‌و زاته ده‌بی‌ت کۆ بینه‌وه (بو لی‌پرسینه‌وه). (جا ئه‌و کاته) نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه و کاروکرده‌وه

چاکه‌کانیان ئەنجام داوه، ئەوه خوا به ته‌واوی و به چاکی پاداشته‌کانیان ده‌داته‌وه و له‌فه‌زل و به‌خششی تایبه‌تی خۆی بۆیان زیادیش ده‌کات، به‌لام ئەوانه‌ی سه‌ره‌یچی و لارییان کردووه و خۆیان به‌زل زانیوه، ئەوه خوا سزای زۆر به‌ئیشیان ده‌دات، ئەوسا بی‌جگه‌ له‌خوا که‌سیکیان ده‌ست ناکه‌وێت که‌ پشتیوانییان له‌ بکات و سه‌ریان ب‌خات (ئه‌لبه‌ته‌ ئەو زاته‌ش به‌زه‌یی پێاندا نایه‌ته‌وه). [النساء: ۱۷۲ - ۱۷۳].

ده‌فه‌رمووت: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (۶۰) واته‌: (ئه‌ی خه‌لکینه‌ په‌روه‌ردگارتان فه‌رموویه‌تی: ئیوه‌ هانا‌وهاوار بۆ من به‌ینن، ئەوه‌ من دوعا و نراتان گیرا ده‌که‌م، به‌راستی ئەوانه‌ی خۆیان به‌گه‌وره‌ داده‌نن و لووتبه‌رزى ده‌که‌ن له‌ ئاستی په‌رستنی مندا، له‌ ئایینه‌دا به‌ سه‌رشو‌ری و خه‌ج‌اله‌تییه‌وه‌ ده‌خرینه‌ ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه‌). [غافر: ۶۰].

ده‌فه‌رمووت: ﴿وَمَنْ عَايَنَتْهُ أَلِيلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (۲۷) فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿۲۸﴾ واته‌: (له‌ نیشانه‌ و به‌لگه‌کانی ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار شه‌و و پوژ و خو‌ر و مانگه‌، هه‌رگیز نه‌که‌ن سو‌جده‌ بۆ خو‌ر، یان مانگ ببه‌ن، به‌لکوو سو‌جده‌ ته‌نها بۆ ئەو خوایه‌ ببه‌ن که‌ دروستی کردوون، ئەگه‌ر ئیوه‌ خۆتان به‌بهنده‌ی راسته‌قینه‌ی ئەو ده‌زانن و هه‌ر ئەو ده‌په‌رستن. جا ئەگه‌ر بی‌پرواکان خۆیان به‌زل و گه‌وره‌ بزائن، (ئه‌وه‌ وازیان له‌ به‌ینه‌) چونکه‌ ئەو فریشتانه‌ی له‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگاری تۆدان شه‌و و پوژ سه‌رگه‌رمی ته‌سبیحات و ستایشن، هه‌رگیز بی‌زاری پرویان تی ناکات خۆیان به‌گه‌وره‌ نازانن). [فصلت: ۳۷ - ۳۸].

ده فەرموویت: ﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنْ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصْحَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (٢٠٥) ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا

يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ﴾ (٢٠٦) ﴿واته: (یـ)ادی پەرورددگارت له دل و دەرروونی خۆتدا به لالانهوه و ترسهوه بکه و، بێ دهنگ بهرزکردنهوه (له نیوان چیه و ئاشکرادا)، له به یانیان و دهمه و ئیواراندا، له بیئاگیان مهبه (ئهوانه ی دلیان غافل). به راستی ئهوانه ی لای پەرورددگارتن خۆیان به گه وره ناگرن له پهرستنی ئه و زاته دا و بهردهوام ته سبیحات و ستایشی ده کهن و سوجه و کړنووشی بۆ ده بن (حه ق وایه سه رجه م ئاده میزاده کانیش چاو له وان بکه ن). [الأعراف: ٢٠٥ - ٢٠٦].

نموونه ی چه ندان ئایه تی دیکه که خودا وه سفی به نده کانی خۆی پێ کردووه و زهمی ئهوانه شی کردووه که به ندایه تی بۆ خودا ناکهن. ئه م ئایه تانه له قورئاندا چه ندان جار دووباره بوونه ته وه و هه والی داوه که هه موو پێغه مبه رانی بۆ ئه وه ناردووه. ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (٢٥) ﴿واته: (ئیمه پێش تۆ هیچ پێغه مبه ریکمان رهوانه نه کردووه که وه حیمان بۆ نه ناردییت به وه ی که: بێگومان هیچ خوایه ک نییه جگه له من و ده بییت هه ر من بپهرستن). [الانبیاء: ٢٥].

ده فەرموویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾. واته: (سویند به خوا بێگومان ئیمه له ناو هه ر گهل و نه ته وه یه کدا پێغه مبه ریکمان رهوانه کردووه و پیمان راگه یاندووه که پێیان بلیت: ته نها خوا بپهرستن، خۆتان دوورپه ریژ بگرن له هه موو پهرستراویکی تر). [النحل: ٣٦].

ده فەرموویت: ﴿يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ﴾ (٥٦) ﴿

واته: (په‌روه‌دگار به ئیماندارانی به گیره‌توو له‌ناو کافراندرا پ‌اده‌گه‌یه‌نیّت):
ئهی به‌نده‌کانم زه‌ویی من فراوانه، مولکی من به‌ربلاوه (کوچ بکه‌ن، خۆتان
پ‌زگار بکه‌ن)، ته‌نها هه‌ر من په‌رستن). [العنکبوت: ۵۶].

ده‌فه‌رموویّت: ﴿وَإِنِّي فَأَتَّقُونَ﴾ (۴۱) واته: (ته‌نها له‌ من بترسن و خۆتان
له‌ خه‌شمی من پیاریژن). [البقره: ۴۱].

ده‌فه‌رموویّت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۲۱) واته: (ئهی خه‌لکینه په‌روه‌دگاری خۆتان په‌رستن، ئه‌و
زاته‌ی که ئیوه و پیشینانی ئیوه‌شی به‌دی هیناوه، بۆ ئه‌وه‌ی پ‌ی‌بازی خواناسی و
ته‌قوا و پ‌اریژکاری بگرنه‌به‌ر). [البقره: ۲۱].

ده‌فه‌رموویّت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵۶) واته:
(بیگومان من په‌ری و ئاده‌میزادم دروست نه‌کردووه ته‌نها بۆ ئه‌وه نه‌ییّت که من
په‌رستن و فه‌رمانه‌ردارم بن). [الذاریات: ۵۶].

ده‌فه‌رموویّت: ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ (۱۱) وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۲﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۳﴾ قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا
لَهُ دِينِي ﴿۱۴﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (۱۴) واته: (هه‌روه‌ها ئهی پ‌یغه‌مبه‌ر "صلی
الله علیه وسلم" پ‌یان بلی: به‌راستی من فه‌رمانم پی دراوه هه‌ر خوا په‌رستم و
له‌ هه‌موو ژیاندا ملکه‌چ و فه‌رمانه‌رداری ئایین و به‌رنامه‌ی ئه‌و بم. فه‌رمانیشم
پی دراوه که یه‌که‌مین که‌س بم له‌ خواپه‌رستی و ئیسلامه‌تی و دینداریدا.
هه‌روه‌ها بلی: من زۆر ده‌ترسم له‌ سزای پ‌وژیککی پ‌ر مه‌ترسی و سامناک، به
تایبەت ته‌گه‌ر سه‌رکه‌شی بکه‌م له‌ فه‌رمانی په‌روه‌دگارم. بلی: من ته‌نها هه‌ر
خوا ده‌په‌رستم و ملکه‌چ و فه‌رمانه‌رداری ئایین و به‌رنامه‌کی ئه‌و ده‌بم. جا
نیوه‌ش ئهی بی‌باوه‌ران چی ده‌په‌رستن جگه‌ له‌و خوایه). [الزمر: ۱۱ - ۱۵].

هه‌موو پ‌یغه‌مبه‌ریک له‌ پ‌یغه‌مبه‌ران به‌وه ده‌ستی به‌ بانگه‌واز کردووه که

خه‌لکی عیباده‌تی خوا بکه‌ن و به ته‌نها به‌نده‌ی خوا بن. وه‌کوو نوح و پیغه‌مبه‌ری
دوای ئه‌ویش ده‌فه‌رموون: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ واته: (جا پیی
وتن: ئه‌ی قه‌وم و گه‌لم هه‌ر خوا بپه‌رستن، چونکه هیه‌چ خوایه‌کی ترتان نییه‌ جگه
له‌و). [المؤمنون: ۲۳].

له (المسند)ی ئیمامی ئه‌حمه‌ددا هاتوو، عن عمر عن النبي أنه قال: (بُعِثْتُ
بِالسَّيْفِ بَيْنَ يَدَيَّ حَتَّى يَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَجَعَلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ
رَمْحِي، وَجَعَلَ الذُّلَّةَ وَالصَّغَارَ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي). پیغه‌مبه‌ری خوا
ده‌فه‌رموویت: پيش هاتنی کاتی کو‌تایی دنیا به شمشیره‌وه ره‌وانه کراوم، هه‌تا
ته‌نیا خوا ده‌په‌رستریت و هاوبه‌شی ناییت و، بژیویم خراوته سیبه‌ری نیزه‌مه‌وه و،
زه‌بوونی و ملکه‌چی له‌سه‌ر هه‌ر که‌سیک دانراوه که‌ دژی فه‌رمانمه. خودا
پروونی کردووته‌وه به‌نده‌کانی ده‌پاریزیت و رزگاریان ده‌ییت له‌ خراپه. شه‌یتان
ده‌لیت: ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۳۹)

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ واته: (ئیبلیس "به بوغز و کینه و
حه‌ساده‌ته‌وه" وتی: په‌روه‌ردگارم، ماده‌م به هو‌ی ئه‌م مرو‌قه‌وه منت سه‌رلیشیواو
کرد، شه‌رت ییت له‌ زه‌ویدا هه‌موو گونا‌ه و لادان و تاوانیکیان لا جوان و شیرین
بکه‌م و هه‌ر هه‌موویان سه‌رلیشیواو و سه‌رگه‌ردان بکه‌م. بیجگه له‌ به‌نده پوخته و
دلسوزه‌کانی خۆت نه‌ییت (چونکه دلیان به‌ باوه‌ر به‌ تو و یادی تو ئاوه‌دانه،
هه‌ول و کو‌ششی من بو و ئل‌کردنیان ناکامه). [الحجر: ۳۹ - ۴۰].

خوا ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنْ
الْغَاوِينَ﴾ (۴۲) واته: (به راستی به‌نده چاک و پاکه‌کانی من به‌ تو فریو
نادرین و تو هیه‌چ ده‌سه‌لاتیکت نییه‌ به‌سه‌ریاندا، جگه له‌وانه‌ی که‌ شویت
که‌وتوون له‌ سه‌رکه‌ش و یاخی و سه‌رگه‌ردانه‌کان). [الحجر: ۴۲].

ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۸۲) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ

﴿ ۸۳ ﴾ . واته: (ئینجا شه‌یتان وتی: سویند به ده‌سه‌لاتی بیسنوورت شه‌رت بیت هه‌ر هه‌موویان گومرا و سه‌رگه‌ردان بکه‌م، جگه له به‌نده و عه‌بده دلسۆزه‌کانت که هه‌لبژارده‌ی خۆتن (ده‌سه‌لاتی ته‌وانم نییه). [ص: ۸۲ - ۸۳].

خوا له حه‌قی یوسفدا ده‌فه‌رموویت: ﴿ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴾ ﴿ ۲۴ ﴾ . واته: (بو ته‌وه‌ی هه‌رچی گونا‌ه و تاوان و خراپه‌یه لیی دوور ده‌خه‌ینه‌وه) و به‌راستی ته‌و له به‌نده هه‌لبژارده و پا‌که‌کانی ئیمه‌یه). [یوسف: ۲۴].

ده‌فه‌رموویت: ﴿ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴾ ﴿ ۱۵۹ ﴾ . إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿ ۱۶۰ ﴾ . واته: (پاکی و بی‌گه‌ردی بو خوی گه‌وره، ده‌رباره‌ی ته‌و شتانه‌ی که ته‌وان باسی ده‌که‌ن و ته‌و قسه‌ی بی‌جییا‌نه‌ی ده‌یکه‌ن به‌رانبه‌ر به‌خوا. به‌لام به‌نده دلسۆز و هه‌لبژارده‌کانی خوا (له‌و گو‌فتار و بو‌چوونه خواروخ‌یچانه دوورن). [الصافات: ۱۵۹ - ۱۶۰].

ده‌فه‌رموویت: ﴿ إِنَّهُمْ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴾ ﴿ ۹۹ ﴾ . إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿ ۱۰۰ ﴾ . واته: (به‌راستی ته‌نه‌ها ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ته‌وانه‌دا هه‌یه که پشتیان پی به‌ستوه و ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداری ته‌و ده‌بن، هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ش که هاوه‌لگه‌رن بو په‌روه‌ردگار). [النحل: ۹۹ - ۱۰۰].

خودا وه‌سفی ته‌وانه ده‌کات که هه‌لبژاردوون له به‌نده‌کانی خۆی.

﴿ وَذَكَرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴾ ﴿ ۴۵ ﴾ . إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿ ۴۶ ﴾ . وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿ ۴۷ ﴾ . واته: (ته‌ی پیغه‌مبه‌ر "صلی الله علیه وسلم" باس و یادی به‌نده به‌ریزه‌کانمان ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب بکه، هه‌موویان ده‌ستیکی بالایان هه‌بوو له گه‌یانندی ئایینی خودا، ده‌ستیکی بالایان هه‌بوو له چاکه و چاکه‌کاریدا،

هه‌روه‌ها به‌رچاوپروونی و شاره‌زایی ته‌واویان هه‌بوو له هه‌موو پرووێکه‌وه. ئێمه به راستی کردمان به به‌ندهیه‌کی تایبه‌تی خۆمان به هۆی سیفه‌تی دونیانه‌ویستی که ئه‌ویش یاده‌وه‌ریی رۆژی قیامه‌ته. به راستی ئه‌وانه لای ئێمه لهو که‌سانه‌ن که هه‌لمانبژاردوون و په‌سه‌ندمان کردوون. [ص: ۴۵ - ۴۷].

ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (۱۷) واته: (به‌لکوو یادی به‌نده‌مان داود بکه که توانا و ده‌سه‌لاتمان پی به‌خشیبوو، به راستی ئه‌و هه‌میشه دلی لای ئێمه بوو، به ته‌نگ په‌زامه‌ندیی ئێمه‌وه بوو. [ص: ۱۷].

ده‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ر سوله‌یمان ده‌فه‌رموویت: ﴿نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (۲۰) واته: (ئای چ به‌نده‌یه‌کی چاک بوو، چونکه بیگومان سوله‌یمان هه‌میشه به‌سۆزه‌وه داوای لیخۆشبوونی له خوا ده‌کرد). [ص: ۳۰].

ده‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ر ئه‌یوب ده‌فه‌رموویت: ﴿نِعْمَ الْعَبْدُ﴾. واته: (ئای چ به‌نده‌یه‌کی چاک بوو). [ص: ۴۴].

ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾. واته: (ئهی پیغه‌مبه‌ر "صلی الله علیه وسلم" سه‌رگوزه‌شته‌ی به‌نده‌ی ئێمه "ئه‌یوب" یان بۆ باس بکه، کاتێک بانگی له په‌روه‌ردگاری کرد و وتی: بیگومان شه‌یتان تووشی نه‌خۆشی و نازاری کرووم). [ص: ۴۱].

ده‌باره‌ی نوح ده‌فه‌رموویت: ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ (۳) واته: (ئهمانه و خه‌لکی تریش) نه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ن که (له که‌شتیه‌که‌دا) له‌گه‌ڵ نوح‌دا هه‌لمانگرتن (تا سوپاسگوزار بن و قه‌دری نازونیه‌مه‌ت و به‌خششه‌کان بزانن)، چونکه به راستی (نوح) به‌نده‌یه‌کی زۆر سوپاسگوزار بوو). [الإسراء: ۳].

ده‌باره‌ی کو‌تا پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموویت: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا

مَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا ﴿۱۸﴾ واته: (پاکی و بی‌گهردی و ستایش بو ئه و زاته‌ی که شه‌ورده‌ویی کرد له به‌شیکی که می شه‌ودا به به‌نده‌ی خوی (محمد صلی الله علیه وسلم) له مزگه‌وتی (حرام، که‌عبه‌ی پیروژه‌وه) بو مزگه‌وتی (الاقصی) له (بیت المقدس) که ده‌وربه‌ریمان پیروژ و پر به‌ره‌که‌ت کردوه). [الإسراء: ۱].

ده‌فرموویت: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۖ﴾ (۱۹) واته: (جا کاتیکیش به‌نده‌ی خوا محمد "صلی الله علیه وسلم" بانگه‌وازی بو شوینکه‌وتنی به‌رنامه‌ی خوا ده‌کرد (ئه‌و خه‌لکه به ده‌سته‌ی ئاده‌میزاد و په‌رییه‌وه) خه‌ریکبو له‌ناوی به‌رن (نووری خوا بکوژینه‌وه). [الجن: ۱۹].

ده‌فرموویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا ۖ﴾ واته: (جا ئه‌گه‌ر ئیوه له دوودلیدان و گومانتان له‌م (قورئانه پیروژه) هه‌یه که دامانبه‌زاندوه بو به‌نده‌ی خۆمان محمد (صلی الله علیه وسلم). [البقرة: ۱۹].

﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ (۱۰) واته: (ئینجا خوا له ریگه‌ی ئه‌وه‌وه، نیگای کرد بو به‌نده‌ی خوی، ئای چ نیگایه‌ک بوو!). [النجم: ۱۰].

﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ (۶) واته: (که کانیه‌که به‌نده‌کانی خوا لئی ده‌خۆنه‌وه له هه‌ر شوئینکا بیان‌ه‌ویت هه‌لی ده‌قوولینن و فواره ده‌کات). [الإنسان: ۶].

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ (۷۳) واته: (به‌نده‌کانی خوی میه‌ره‌بان ئه‌و که‌سانه‌ن که زۆر به‌هیمنی و سه‌لاری به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌پۆن، کاتیکیش نه‌فامان به‌ قسه‌وقسه‌لۆکی ناخۆش به‌ره‌نگاریان ده‌بن، له وه‌لامیاندا ده‌لین: سلاو (په‌وشتبه‌رزبی خۆیان ده‌نوینن). [الفرقان: ۶۳]. وینه‌ی ئه‌مانه‌ زۆر زۆرن له قورئاندا.

پله‌کانی خه‌لکی له ئیماندا

ئه‌گەر ئه‌وه‌ی باس کرا بۆت پروون بووه‌وه، ئه‌وا بۆت ده‌رده‌که‌وێت که خه‌لکی له ئیماندا پله‌ پله‌ن و جیاوازن له حه‌قیقه‌تی ئیماندا. خه‌لکی دابه‌ش ده‌بن بۆ خه‌لکی گشتی و خه‌لکی تایبه‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ رب‌وویییه‌تی خوادا ده‌بن به‌ خه‌لکی گشتی و خه‌لکی تایبه‌ت. بۆیه‌ شیرک له‌سه‌ر ئه‌م ئوممه‌ته‌دا به‌ جوړێک شاراوه‌تره‌ له‌ تریه‌ی پێی میرووله‌ له‌ شه‌ویکی تاریکی ئه‌نگۆسته‌چاودا. له‌ فه‌رمووده‌ی (صحیح) دا هاتوو په‌یغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (تعس عبد الدينار، تعس عبد الدرهم، تعس عبد الخميصة، تعس عبد الخميطة، إن أعطي رضي، وإن لم يعط سخط) په‌یغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (سه‌رشو‌ر بی‌ت به‌نده‌ی دینار، سه‌رشو‌ر بی‌ت به‌نده‌ی دره‌م، سه‌رشو‌ر بی‌ت به‌نده‌ی جلوه‌رگ، ئه‌گەر پێی به‌خشی‌ت رازی ده‌ی‌ت، ئه‌گەر پێی نه‌به‌خشی‌ت توو‌ره‌ ده‌ی‌ت). [تعس عبد الدينار، تعس عبد الدرهم، تعس عبد الخميصة، تعس عبد الخميطة]. واته‌: عه‌بدی دینار ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ بازرگانی به‌ زی‌ه‌وه‌ ده‌کات و، عه‌بدی دره‌م ئه‌وه‌یه‌ که‌ بازرگانی به‌ زی‌ه‌وه‌ ده‌کات و، عه‌بدی قه‌میس ئه‌و که‌سه‌یه‌ بازرگانی به‌ قه‌میس‌ه‌وه‌ ده‌کات، چونکه‌ قه‌میس جلیکی ره‌نگاو‌ره‌نگه‌، هه‌روه‌ها عه‌بدی فه‌رش و هاوشیوه‌کانی، مه‌به‌سته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌م که‌سه‌ سه‌رقاله‌ به‌م شتانه‌وه‌ و مه‌رج نییه‌ بازرگانیی پێوه‌ بکات ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بی‌ت به‌ عه‌بدیان کاتی‌ک یادی خودا و عیبا‌ده‌تیا‌ن بیر ده‌باته‌وه‌، ئه‌مانه‌ گه‌ر پێیان به‌خشی‌ت رازی ده‌ی‌ت و گه‌ر لێیان بگێردی‌ته‌وه‌ توو‌ره‌ ده‌بن، په‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ناوی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ سه‌رقال ده‌بن به‌م جو‌ره‌ شتانه‌وه‌، ناوه‌ به‌ عه‌بد].

پیڤه‌مبه‌ری خوا ناوی ناوه به به‌نده‌ی دره‌م و دینار، به به‌نده‌ی (القطیفة) و (الخمیصة)، ئه‌وه‌ی پیڤه‌مبه‌ری خودا باسی کردووه دوعایه و هه‌والیشه، پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (تعس وانتکس وإذا شک فلا انتقش). خه‌ساره‌تمه‌ند و زیان لیکه‌وتوو و په‌نج به خه‌سار بیت.

(النقش) واته: ده‌رکردنی درکه‌که له پی. هه‌روه‌ها (المنقاش) واته: مووکیش، ئه‌وه‌ی که درکی پی ده‌رده‌هینیت له قاچ. عه‌بد و کو‌یله‌ی پاره، ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت هه‌رگیز به ده‌ستی ناهینیت، نه ئه‌وه‌شی هه‌یه لی‌ی رزگاری ناییت که به‌نده‌ی پاره‌یه، ئه‌مه‌ه‌ حال‌ی ئه‌و که‌سانه‌یه که سه‌روه‌ت و پاره و مال ده‌په‌رستن، وه‌سفکراوه به‌وه‌ی ئه‌گه‌ر پی‌ی درا رازی و ئارام ده‌ییت، ئه‌گه‌ر لی‌ی گیرایه‌وه و پی‌ی نه‌درا، تووره و ئارام ده‌ییت، وه‌کوو خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا

إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ﴾. واته: (هه‌یانه تانه‌وته‌شهر له تو دده‌ت له دابه‌شکردنی زه‌کات و ده‌ستکه‌وتدا (پروپاگه‌نده ده‌کات که گوايه عه‌داله‌ت و دادیی تیدا نییه)، جا ئه‌وانه ئه‌گه‌ر به‌شیان بدریت رازین، ئه‌گه‌ر بیبه‌ش بکری‌ن لی‌ی ئه‌وه خیرا ئه‌وان رق هه‌لده‌گرن و کینه له سینه ده‌گرن). [التوبه: ۵۸].

ئه‌وانه رازی‌بوون و تووره‌بوونیان بو جگه له خوایه. ئه‌مه‌ه‌ حال‌ی ئه‌و که‌سانه‌یه که په‌یوه‌ستن به پله‌وپایه و ده‌سه‌لات و ده‌رکه‌وتن و خو‌ن‌واندن له‌به‌ر چاوی خه‌لک، هه‌میشه دل په‌یوه‌سته به‌م شتانه‌وه. هاوشی‌وه‌ی ئه‌م شتانه له هه‌وا و ئاره‌زووی خو‌ی، ئه‌گه‌ر به ده‌ستی هی‌نا رازی ده‌ییت، ئه‌گه‌ر به ده‌ستی نه‌هی‌نا تووره ده‌ییت. ئه‌م جو‌ره که‌سه ده‌ییت به‌نده‌ی هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی و ئه‌و شته‌ی که ده‌یه‌ویت. ده‌ییته کو‌یله و به‌نده‌ی نه‌قسی خو‌ی، بو‌یه کو‌یلايه‌تی و به‌ندایه‌تی حه‌قیقی کو‌یلايه‌تی و به‌ندایه‌تی دل، هه‌ر شتیک دل بو‌ی بییت به کو‌یله، ئه‌وه به حه‌قیقه‌ت ئه‌م که‌سه ده‌ییته کو‌یله و به‌نده‌ی ئه‌م شته. بو‌یه گوتراوه:

العبد حر ما قنع والحر عبد ما طمع

واته: (عه‌بد ئازاده مادام قه‌ناعه‌تی هه‌یه، به‌لام که‌سی ئازاد مادام قه‌ناعه‌تی نییه و ته‌ماعی هه‌یه، که‌سیکی عه‌بد و کو‌یله‌یه).

ده‌گو‌تری‌ت:

أطعت مطامعي فاستعبدتني ولو أني قنعت لكنت حرا

واته: (به‌گو‌یی هه‌وا و ئاره‌زووه‌کانی خو‌م کرد، کردمی به‌ کو‌یله‌ی خو‌ی، ئه‌گه‌ر من قه‌ناعه‌تم هه‌بو‌ایه، ئه‌وا من که‌سیکی ئازاد ده‌بو‌وم).

ده‌وت‌ری‌ت:

(الطمع غل في عنق قيد في الرجل، فإذا زال الغل من العنق زال القيد من الرجل).

واته: ته‌ماع کو‌ت و زنجیره‌ له‌ مل و پ‌یه‌کان، ئه‌گه‌ر کو‌ت و زنجیره‌ که‌ له‌ مل بو‌وه‌وه، ئه‌وا کو‌ته‌ که‌ له‌ پ‌یه‌کانیش ده‌بی‌ته‌وه.

عومه‌ری کو‌ری خه‌ت‌تاب (په‌زای خو‌ای لی بی‌ت) ده‌فه‌رمو‌وت:

(الطمع فقر، واليأس غني، وإن أحدكم إذا يئس من شيء، استعني عنه).

واته: ته‌ماع هه‌ژارییه، مه‌ئوس‌بو‌ون له‌ شتی‌ک ده‌وله‌مه‌ندییه، هه‌ر که‌سیک له‌ شتی‌ک بی‌توم‌ید بو‌و، ئه‌وا بی‌ئو‌یست ده‌بی‌ت له‌و شته. ئه‌مه‌ شتی‌که‌ مرو‌ف له‌ نه‌فسی خو‌یدا هه‌ستی پ‌ی ده‌کات، ئه‌و شته‌ی مرو‌ف لی بی‌توم‌ید ده‌بی‌ت دا‌وای ناکات و ته‌ماعی له‌سه‌ر نییه و د‌لی فه‌قیر و ئاتاج نییه بو‌ ئه‌و شته و، بی‌نیازیشه

له‌و که‌سانه‌ی ئه‌وه ئه‌نجام ده‌ده‌ن (واته: ئه‌وانه‌ی ئه‌و شته‌یان هه‌یه که ئه‌و دلی پێیه‌وه په‌یوه‌ست نیه).

ئه‌گه‌ر مرۆف ته‌ماعی له‌ شتی‌کدا هه‌بوو، تکای ده‌کرد که به‌ ده‌ستی به‌یئیت، ئه‌وا دلی په‌یوه‌ست و گرێ‌دراو ده‌ییت به‌م شته. زۆر زه‌لیل و لاواز ده‌ییت بۆ به‌ده‌سته‌یئانی. هه‌م کزۆل و زه‌لیل ده‌ییت بۆ به‌ده‌سته‌یئانی ئه‌م شته، هه‌م کزۆل و زه‌لیل ده‌ییت له‌ به‌ران‌به‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که لای ئه‌و شته که به‌ ده‌ست دیت، ئه‌و شته‌ی دلی په‌یوه‌سته پێیه‌وه لای هه‌ر که‌سیک ییت بۆی زه‌لیل و کزۆل ده‌ییت. ئه‌و خۆ زه‌لیل‌کردنه و دلپه‌یوه‌ستبوونه له‌ مال و پله‌وپایه و خۆ‌بردنه‌پێشدا هه‌یه و، جگه‌ له‌وانه‌ش که مرۆف دلی په‌یوه‌ست ده‌ییت و ده‌یته‌ کۆیله‌ی ئه‌م شته.

پێغه‌مبه‌ر ئیبرا‌هیم ده‌فرمو‌ییت: ﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (١٧). واته: (که‌واته هه‌ر داوای رزق‌پۆزی له‌ خوا بکه‌ن، هه‌ر ئه‌ویش پیه‌رستن، هه‌ر سوپاس‌گوزاری ئه‌و بن، بۆ لای ئه‌ویش ده‌برێنه‌وه). [العنکبوت: ١٧].

به‌نده هه‌ر ده‌ییت رزق به‌ ده‌ست به‌یئیت، چونکه پێوستی پێیه‌تی، ئه‌گه‌ر رزقه‌که‌ی له‌ خوا داوا کرد، ده‌یته‌ عه‌بدی خوا و هه‌ژار و ئاتاج به‌ خوا. ئه‌گه‌ر داوای رزقه‌که‌ی له‌ مه‌خلوقات کرد، ئه‌وا ده‌یته‌ عه‌بد و هه‌ژاری مه‌خلوق. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه داوا‌کردن له‌ بنچینه‌دا هه‌رام کراوه، ئیلا له‌ کاتی زه‌رویدا نه‌ییت رێگه‌ی پێ دراوه. ده‌رباره‌ی نه‌هیکردن له‌ داوا‌کردن و سوال‌کردن فه‌رمووده‌ی زۆر هاتووه له‌ (الص‌حاح) و (الس‌نن) و (المسانید)، وه‌کوو پێغه‌مبه‌ری خوا ده‌فرمو‌ییت: (لَا تَزَالُ الْمَسْأَلَةُ بِأَحَدِكُمْ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَ فِي وَجْهِهِ مَزْعَةٌ لِّحَمٍ) (١) واته: (که‌سانی واتان هه‌یه ئه‌وه‌نده سوال ده‌کات و داوا ده‌کات، کاتی‌ک به‌ خزمه‌ت خوای گه‌وره ده‌گات ده‌موچاوی تۆزقائیک گوشتی پێوه نیه).

ده‌فه‌رموویت: «مَنْ سَأَلَ وَلَهُ مَا يُغْنِيهِ جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُدُوشًا أَوْ كُدُوشًا فِي وَجْهِهِ»^(۱) واته: «هەر که‌سیک سوال بکات و به ئەندازەى نانى ئیواره و به‌یانى هەيیت، ئەوا لە پوژی قیامەتدا بە دەموچاو و روشاوی و شەرمە‌زارییەوه دیت».

ده‌فه‌رموویت: (لا تحل المسألة إلا لذي غرم مظع، أو دم موجه، أو فقر مدقع.)^(۲)

ئەم مانایە لە فەرموودەى راستدا هاتووە: (لأن يأخذ أحدكم أُجُلَهُ ثم يأتي الجبل، فيأتي بحُزْمَةٍ من حطب على ظهره فيبيعها، فيَكُفَّ الله بها وجهه، خيرٌ له من أن يسأل الناس، أعطوه أو منعوه)^(۳) واته: ئەگەر یەکیکتان گوریسیک ببات و بچیت بۆ شاخیک و کۆمەلێک دار به‌یئیت بەسەر پشتیەوه و بیفروشی و خوای گەوره‌رووی بیاریزی (لە داواکردن)، ئەمە خێترە بۆی لەوهی داوا لە خەلکی بکات، لەوهیە پێی ببەخشن یان پێی نەبەخشن».

ده‌فه‌رموویت: (ما أتاكَ من هذا المالِ وأنتَ غيرُ مستشرفٍ ولا سائلٍ فخُذْهُ. وما لا فلا تُتبعْهُ نفسَكَ)^(۴)

واته: (هەر شتییک لە مال و سه‌روه‌ت هاته لای تو و تۆش داوت نەکرد و به‌ داویدا نەچوویت، ئەوا وه‌ری بگه‌ر، ئەگەر بەم جو‌ره‌ نەبوو، ئەوا بە دوویدا مه‌چۆ و نەفسی خۆت ئازار مه‌ده‌ بۆی).

(۱) (أبوداود: ۱۶۲۶، والنسائي: (۹۷/۵)، والترمذي: ۹۵۰.

(۲) رواه أحمد: (۱۰۰/۳ و ۱۱۴ و ۱۲۶)، و أبوداود: ۶۴۱.

(۳) رواه البخاري: ۱۴۷۱.

(۴) حديث صحيح، أنظر تخريجہ في تعلیقي علی (الرباعي في الحديث)، (ص: ۱۷-۱۸) للحافظ عبدالغني بن سعيد الأزدي.

پیڤه‌مبه‌ری خودا به کاریکی باشی نه‌زانیوه مروّث داوا له خه‌لکی بکات و، دلی لای مال و سامانی خه‌لک بیّت.

له فهرمووده‌ی راستدا هاتووه پیڤه‌مبه‌ری خودا ده‌فهرمووئت: (عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه مرفوعاً: أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَأَعْطَاهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ، حَتَّى نَفَدَ مَا عِنْدَهُ، فَقَالَ لَهُمْ حِينَ أَنْفَقَ كُلَّ شَيْءٍ بِيَدِهِ: «مَا يَكُنْ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدَّخِرَهُ عَنْكُمْ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يُعَفِّهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرْهُ اللَّهُ. وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ»^(۱))

واته: له ئه‌بی سه‌عیدی خودرییه‌وه -ره‌زای خوای لی بیّت- ده‌لئیت: هه‌ندیک له ئه‌نسازه‌کان داوای (خیریان) له پیڤه‌مبه‌ر ﷺ کرد ئه‌ویش پیانی به‌خشی، هه‌تاوه‌کوو هیچ شتیکی نه‌مایه‌وه، کاتیکی هیچ شتیکی نه‌مایه‌وه له‌به‌ر ده‌ستیدا، پیانی فهرموو: «هه‌ر خیریکم له لا بیّت، له ئیوه‌ی ناگرمه‌وه (پیتان ده‌به‌خشم) و هه‌ر که‌سیک خو‌ی بگریته‌وه له داواکردن له خه‌لکی، خودا قه‌ناعه‌تی پی ده‌به‌خشیّت، هه‌ر که‌سیکیش چاوی له ده‌ستی خو‌ی بیّت، خودا ده‌وله‌مه‌ندی ده‌کات، هه‌ر که‌سیکیش هه‌ول بدات ئارام بگریّت، خودا ئارامیی پی ده‌به‌خشیّت و هیچ که‌سیک به‌خشینیکی پی نه‌دراوه‌ خیرتر و فراوانتر بیّت وه‌کوو ئارامگریتن.»

پیڤه‌مبه‌ری خودا وه‌سیه‌تی کردووه‌ بو‌ هاوه‌له‌ تایبه‌ته‌کانی خو‌ی که‌ داوای هیچ شتیکی له خه‌لکی نه‌که‌ن. له (المسند) هاتووه: (أَنَّ أَبَا بَكْرٍ كَانَ يَسْقُطُ السُّوْطُ مِنْ يَدِهِ فَلَا يَقُولُ: لِأَحَدٍ نَاوَلْنِي، وَيَقُولُ: إِنَّ خَلِيلِي أَمَرَنِي أَنْ لَا أَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا) واته: (ئه‌بو به‌ کر قامچی ئه‌سپه‌که‌ی له ده‌ست ده‌که‌وته‌ خواره‌وه، به‌ که‌سی نه‌ده‌گوت پیم‌ بده‌نه‌وه، ده‌یفه‌رموو: خو‌شه‌ویسته‌که‌م (خلیلی) فهرمانی پی کردووم که‌ داوای هیچ له که‌س نه‌که‌م).

(۱) البخاري: ۱۴۶۹، والمسلم: ۱۰۵۳.

وفي (صحيح مسلم) و غيره، عن عوف بن مالك أَنَّ النبيَّ بايعه في طائفة، و أَسَرَّ إِلَيْهِمْ كَلِمَةً خَفِيَّةً، (أَنْ لَا تَسْأَلُوا النَّاسَ شَيْئًا) ^(١)

واته: وه له (صحيح مسلم) و جگه له ویش هاتوو له عه و فی کوری مالیک که ده فەرموویت: (پیغه مبه‌ری خوا به‌یعه‌تی لی وەرگرتین له‌ناو کۆمه‌لیک خه‌لکدا، به‌چه و هیواشی پیی گوتین (داوای هیچ شتیک له‌خه‌لکی مه‌که‌ن).

هه‌ندیک له‌هاوه‌لان کاتیک قامچی ئه‌سپ له‌ده‌ستیان ده‌که‌وته خواره‌وه، به‌هیچ که‌سیکیان نه‌ده‌گوت پیمان بده‌وه و داویان له‌که‌س نه‌ده‌کرد. به‌لگه‌کانی قورئان و فەرمووده له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که‌ته‌نها داوا له‌خوا بکریت و نه‌هی له‌وه‌ده‌که‌ن که‌داوا له‌هیچ دروستکراویکی دیکه‌بکه‌ین، ئه‌مه‌له‌چه‌ندین شویندا هاتوو.

﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾﴾. واته: (جا کاتیک له‌کاریکی خیر ده‌بیته‌وه، خۆت ماندوو بکه‌به‌کاریکی خیری تروهه. با هه‌میشه و به‌رده‌وام هه‌ز و ئاره‌زووت بۆ به‌ده‌سته‌ینانی ره‌زامه‌ندیی خوا بیت، به‌رده‌وام خه‌لکیش هان بده‌تا په‌روه‌ردگارت بناسن و له‌هه‌ولی ره‌زامه‌ندیی ئه‌ودا بن). [الشرح: ٧-٨].

فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا که‌ئیب‌ن عه‌باس ده‌فەرموویت: (إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ) ^(٢) واته: ((ئه‌گه‌ر داوات کرد، ئه‌وا ته‌نها داوا له‌خودا بکه‌و ئه‌گه‌ر داوای یارمه‌تی و پشتیوانیت کرد، ئه‌وا ته‌نها داوای یارمه‌تی و پشتیوانی له‌خودا بکه‌)).

پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم ده‌فەرموویت: ﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾. واته: (که‌واته

(١) صحيح مسلم: ١٠٤٣.

(٢) رواه أحمد (١/٢٩٣ و ٣٠٧، والترمذي: ٢٥١٦).

هەر داوای رزقو پۆزی له خوا بکهن، [العنکبوت: ۱۷].

خوای گهوره نه یه رمووه: (فابتغوا الرزق عند الله)، چونکه پیشخستنی ظرف بو تایبه تکردن و همد به کار دیت، واته ته نه هاوته نه ها داوا له خوا ده کهم.

وه ک ئه وهی خوای په روه رد گار بلیت هیچ رزقیک نییه ئیلا له لایه ن خوای په روه رد گاره وه یه، رزق ته نه هاوته نه ها لای په روه رد گاره. وه کوو خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿وَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ واته: (له خوای به خشنده داوا بکهن که به فزل و گه وره یی خوای پیتان ببه خشیت. خوا به هه موو شتیگ ئاگاداره، خوا چاکتر ده زانیت چ چاکه و خیریگ بو به نده کانی شیاه و ده گونجیت که بیان داتی). [النساء ۳۲].

مروفت ئه و شته ی پیوستیه تی ده ییت به دهستی به یییت له رزق و له غهیری رزق، ئه وهشی که ناخووشی و به لای له سه ر لا ده بات ده ییت به دهستی به یییت. داوا کردنی په حمهت و رزق له خودا و داوا کردنی یارمه تی له زیان و ئه و شتانه ی له زیان دووری ده خه نه وه، داوا کراوه له عه بد ته نه ها داوا له خودا بکات، داوای هیچ شتیگ نه کات له غهیری خودا، شه کوو و گازنده یی له حالی خوای نه کات ئیلا لای په روه رد گاری نه ییت، وه کوو پیغه مبه ر یه عقوب ده فه رموویت: ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ [یوسف: ۸۶]. واته: (خه م و په ژاره یی و خه مباریم ته نه ها بو خوا ددرده خه م، چونکه هه ر ئه و به لا و ناخووشی و نه خووشی لا ده دات، ئه وهی من له په حمهت و ده رو کردنه وهی خوا ده یزانم، ئیوه نایزانم).

خوای گه وره له قورئاندا باسی دوور که وتنه وه یه کی جوانی کردووه له خه لکی (الهجر الجمیل)، باسی لی بووردنی جوانی کردووه (الصفح الجمیل) و باسی ئارامگرتنی جوانی کردووه (الصبر الجمیل).

ده رباره ی دوور که وتنه وهی جوان (الهجر الجمیل) و تراوه: وازه ی نانه له خه لکی به بی ئازاردانیان.

دەربارە‌ی لی‌بووردنی جوان (الصفح الجمیل) وتراوه: لی‌بووردنه له خه‌لکی به‌بی ئه‌وه‌ی لۆمه‌یان بکه‌یت.

دەربارە‌ی ئارام‌گرتنی جوان (الصبر الجمیل) وتراوه: ئارام‌گرتنه به‌بی ئه‌وه‌ی گله‌یی و بۆ‌له‌بۆ‌ل و گازنده به‌یته لای مه‌خلوق.

ئیمامی "ئه‌حمه‌د" هیچ گله‌یی و گازنده و شه‌کوایه‌کی نه‌کرد هه‌تاوه‌کوو مرد، پیتی ناخۆش بوو "ئۆف" ی‌کیش بکات! ^(١)

به‌لام شه‌کواکردن و باسکردنی حال و گوزهرانی ناخۆشیی خۆت بۆ لای خودا، ئارام‌گرتنی جوان هه‌ل‌ناوه‌شینیته‌وه و دژ نییه له‌گه‌ڵ ئارام‌گرتنی جوان (الصبر الجمیل). که‌واته شه‌کواکردن بۆ لای خودا پی‌چه‌وانه‌ی ئارام‌گرتنی جوان (الصبر الجمیل) نییه.

پی‌غه‌مبه‌ر یه‌عقوب فه‌رمووی: ﴿فَصَبِّرْ جَمِيلًا﴾ و، فه‌رمووی: ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ [یوسف: ٨٦]. واته: (خه‌م و په‌ژاره‌یی و خه‌مباریم ته‌نها بۆ خوا ده‌رده‌خه‌م، چونکه هه‌ر ئه‌و به‌لا و ناخۆشی و نه‌خۆشی لا ده‌دات، ئه‌وه‌ی من له په‌حمه‌ت و ده‌روکردنه‌وه‌ی خوا ده‌یزانم، ئیوه نایزان).

عومه‌ری کوری خه‌تتاب له‌ نوێژی به‌یانیدا سوپه‌تی یوسفی ده‌خویند تاوه‌کوو گه‌یشه‌ ته‌م ئایه‌ته ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ ده‌ستی کرد به‌ گریان و هینده کاریگه‌ری له‌سه‌ر د‌ل‌ی عومه‌ر دانا، تاوه‌کوو نرکه‌نرکی گریان‌ی گه‌یشه‌ ریزه‌کانی کۆتایی نوێژخوینان.

له‌ دوعا‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر موسا ده‌یفه‌رموو: (اللهم لك الحمد، وإليك المشتكى، وأنت المستعان، وبك المستغاث، وعليك التكلان، ولا حول ولا قوة إلا بك). واته: (ئه‌ی خوايه، ئه‌وه‌په‌ری سوپاس و ستایش بۆ تۆ و گازنده و شه‌کوا هه‌ر بۆ لای

تۆیه، تۆی پشتیوان و یارمه‌تیده‌ری ئیمه، تۆی فریادپه‌س و داوا‌ی یارمه‌تی هه‌ر له تۆ ده‌که‌ین و، پشت هه‌ر به تۆ ده‌به‌ستین و، هیچ هی‌ز و توانایه‌ک نییه ئیلا تۆ نه‌ییت).

دوعای پیغه‌مبه‌ری خوا کاتی‌ک گه‌رایه‌وه له (طائف) فهرمو‌ی: (اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَشْكُو ضَعْفَ قُوَّتِي، وَقَلَّةَ حِيلَتِي، وَهَوَانِي عَلَى النَّاسِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ! أَنْتَ رَبُّ الْمُسْتَضْعِفِينَ وَأَنْتَ رَبِّي، إِلَى مَنْ تَكُنُنِي؟ إِلَى بَعِيدٍ يَتَجَهَّمُنِي؟ أَمْ إِلَى عَدُوٍّ مَلَكَتَهُ أَمْرِي؟ إِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ عَلَيَّ غَضَبٌ فَلَا أَبَالِي، وَلَكِنْ عَافَيْتَكَ هِيَ أَوْسَعُ لِي، أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنْ أَنْ تَنْزِلَ بِي غَضَبَكَ، أَوْ يَحِلَّ عَلَيَّ سُخْطُكَ، لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ) ^(۱)

واته: (خودایه! من زه‌عیفی و بی‌ده‌ره‌تانی و بی‌فیل‌ی و بی‌نرخیم لای خه‌لک بۆ تۆ ده‌درکی‌نم، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی له هه‌موو که‌س به به‌زه‌یی‌تیت، ئه‌تۆ خودای بی‌هێزانی، ئه‌تۆ خودای منی و تاک و ته‌نها و بی‌هاوه‌لیت، به کی‌م ده‌سپیری‌ت! به بی‌گانه‌یه‌ک که به‌ پرو‌ی گرژ و مۆنه‌وه سه‌یرم ده‌کات؟ یان ده‌مسپیری‌ت به دوژمنی‌ک و کاروبارم ده‌خه‌یه ژێرده‌ستی‌یه‌وه! سه‌رباری هه‌موو ئه‌مانه‌ش ئه‌گه‌ر تۆ لی‌م رازی بیت هه‌موو شتی‌ک ده‌خه‌مه‌ لاوه، تۆم لی نه‌ره‌نجی‌یت باکم نییه، ئه‌وه‌نده هه‌یه خو‌شنوودی تۆ بۆ من له هه‌موو شتی‌ک فراوان‌تره، په‌نا ده‌گرم به‌ پرو‌ناکی‌ی پرووت که هه‌موو تاریکی‌یه‌ک لا ده‌بات، به‌خته‌وه‌ری‌ی دنیا و قیامه‌ت له‌سه‌ر په‌زانه‌ندی تۆ به‌نده و په‌یه‌سته به‌ پرو‌ناکی‌ی پرووت. په‌نا ده‌گرم له‌وه‌ی که قار و قینی خوتم به‌سه‌ردا بریژی‌ت، یان لی‌م زویر بی‌یت و نارازی بیت لی‌م. هه‌موو که‌س شایانی سه‌رزده‌نشکرده‌ تا تۆی لی رازی ده‌بی‌ت، هیچ په‌نا و هی‌زی‌ک نییه جگ له په‌نا و پشتگیری تۆ!!

(۱) ابن هشام: (۴۲۰/۱).

له هه‌ندیك له رپوایه‌ته‌كان ده‌فه‌رموویت: (ولا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ) (١)

كاتیک ته‌ماع و ویستی به‌نده زۆر ده‌ییت بۆ ر‌ه‌حه‌مه‌ت و فه‌زڵ و به‌خشش و ئاتاجی خوا و پاراستنی له‌زیان و زه‌ره‌ر، ئەوا به‌ندایه‌تی عه‌بد زیاد ده‌ییت بۆ خودا.

به‌ئەندازه‌ی ئاتاجبوون بۆ خودا به‌ندایه‌تی عه‌بد بۆ خودا زیاد ده‌ییت و ئازاد ده‌ییت له‌غه‌یری خودا ته‌نها خودا ده‌په‌رستی، وه‌کوو چۆن ئە‌گه‌ر كه‌سیك پ‌یوستی كه‌سیك بوو، به‌دروستكراویك بوو وا ده‌خوازی‌ت مل‌كه‌چی بۆ بكات، چه‌نده پ‌یوستی به‌عه‌دی‌کی دیکه‌ بوو ده‌ییته‌ کۆیله‌ی ئە‌م مه‌خلوقه‌ و، چه‌نده‌ش د‌لی ب‌ی پ‌یوست ی‌ت ل‌ی، ئە‌وا نا‌ئوم‌ید ده‌ییت له‌و مه‌خلوقه‌. وه‌کوو وتراوه‌: (ب‌ی پ‌یوست به‌له‌و كه‌سه‌ی كه‌ ده‌ته‌وی‌ت، ئە‌وا ده‌ییته‌ هاوشی‌وه‌ی ئە‌و، فه‌زڵ و چاكه‌ت هه‌ییت بۆ هه‌ر كه‌سیك، ئە‌وا ده‌ییته‌ گه‌وره‌ی ئە‌و. داوا له‌هه‌ر كه‌سیك بكه‌ و برۆ به‌ر ده‌رگه‌ی، ئە‌وا ده‌ییته‌ کۆیله‌ی).

به‌هه‌مان شی‌وه‌ ئیحتیاجی و ر‌ه‌جای ر‌ه‌حه‌مه‌تی عه‌بد بۆ خودا، عه‌بدایه‌تی به‌دوای خۆیدا ده‌ییت، به‌ئەندازه‌ی ئاتاجبوونی عه‌بد به‌خوا، عه‌بدایه‌تی زیاد ده‌ییت. پشت‌کردنی د‌ل له‌خوا و داوانه‌کردن له‌خوا و نه‌بوونی ر‌ه‌جا له‌خوا، وا ده‌خوا ئە‌م د‌له‌ دوور بکه‌وی‌ته‌وه‌ له‌خوا و عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی بۆ خودا. د‌لی په‌یوه‌ست ده‌ییت و گ‌ری ده‌در‌یت به‌مه‌خلوقات له‌پله‌پایه‌ و سه‌ربازه‌کانی و شوێنکه‌وتووانی و له‌خزم و كه‌س و هاو‌ر‌پ‌یکانی، سه‌روه‌ت و سامانی گه‌وره‌ و سه‌رۆكه‌كه‌ی و پاشا و شی‌خه‌كه‌ی و، جگه‌ له‌مانه‌ش كه‌مردوون!

خوا‌ی په‌روه‌رد‌گار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ

بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ ذُنُوبًا عَبَادَةً خَيْرًا﴾ (٥٨) واته‌: (تو ئە‌ی محمد ﷺ پشت به‌سته‌ به‌و زاته‌ی كه‌هه‌میشه‌ زیندوو و هه‌رگیز نا‌م‌ر‌یت، به‌رده‌وام

(١) رواه ابن إسحاق في "السيرة" (٧٠/٢).

تەسبىحات و سوپاس و ستایشى بکە، ئەوئەندە بەسە بۆ ئەو زاتە کە بە ھەموو گوناھ و تاوانى بەندەکانى ئاگایە و (ھیچی لى پەنھان نییە). [الفرقان: ۵۸].

کاتیک مەرۇف دلى پەيوەستە بە دروستکراوەکان و دلى جیگیر نییە لەسەر پەرستەن و ناسینی خۆی پەروردگار، ئەوا ھەمیشە دروستکراوەکان دەبنە سەرچاوەی ئومیدی ئەو، ئومیدی سەرخستەن و ڕزقوڕۆزی و پشتیوانیان لى دەکات، چەندە خۆی بە ئاتاج بزانی ت لە بەرانبەر غەیری خوا، ئەوا بەم ئەندازە بەندایەتیی تێدا بەندە دروستکراوەکان، ھەرچەندە ئەو کەسە لە ڕوای ئەتدا کەسیکی گەورە و بەھیز و بەرپز و فرماندەر دەربکەوێت! بۆیە مەرۇفی ژیر لە نیوەرۆکی شتەکان ڕادەھەڵسێت نە ک ڕوایەتی شتەکان.

ئەگەر پیاو دلى پەيوەست بوو بە ئافرەتیک، ئەگەر ھەڵايشی بی ت، ئەوا دلى ئەم پیاو کۆنترۆل دەکات و ملکەچی خۆی دەکات و دەبێتە کۆیلە، ھەرچەندە لە ڕوای ئەتدا ئەم پیاو میردی بی ت و گەورە بی ت، چ جایی ئەوێ ئافرەتە کە بزانی ت ئەم پیاو ھیچ بە دیل و جیگرەوێ نییە و تەواو تەواو دلى پیاو کە پەيوەستە بێ، ئەوا وای لى دیت بە ئارەزووی خۆی دەھێنیت و دەبیات و بە کاری دەھێنیت، کە ناتوانیت ڕزگاری بی ت لى. چونکە کۆتکردن و کۆنترۆلکردنی دلى، زۆر گەورەترە لە کۆتکردن و زنجیرکردنی جەستە. بە کۆیلەکردنی دلى زۆر گەورەترە لە بە کۆیلەکردنی جەستە. کەسیک دلى ئارام بی ت و ئازاد بی ت، جەستەشی بکری ت بە کۆیلە باکی نییە، چونکە لە ناخەو بەختەوەر و ئاسوودەییە، بەلام کە دلى بوو بە کۆیلە و توایەو بۆ خۆشەویستی غەیری خودا، ئەمە بریتیە لە زەلیلبوون و کۆیلایەتی، ئەوپەری پەرستەن، چونکە دلى کۆت کراوە.

بەندایەتیی دلى و کۆیلەبوون و زەلیلبوونی دلى پاداشت و سزای لەسەر دادەمەزری ت، پاداشت و سزا لەسەر ئەمەییە. بە راستی ئازادی، ئازادیی دلى و بەندایەتی، بەندایەتیی دلى، ھەرۆ کوو چۆن دەوڵەمەندی، دەوڵەمەندیی دلى.

پېغەمبەرى خوا دەفەر موۋىت: (ليس الغنى عن كثرة العَرَض ولكن الغنى غنى النفس) (۱)

واتە: (دەۋلە مەندى سەرۋەت و سامان و ھەبۋە كانت نىيە لە ماددە، بەلكو دەۋلە مەندى، دەۋلە مەندى نەفسە، (واتە: لە پروۋى نەفسى زەلىل و كۆيلە نەبىت بۆ غەيرى خودا).

چىژى ئيمان لەو شتانەۋە بە دەست دىت كە تۆ دەيىنىت، مروۋف كاتىك شوۋىنى خۆشەويستى تەۋاۋى خۋاى پەرۋەردگار دەكەۋىت چىژى ئيمان دەكات، چىژى ئيمان شوۋىن ناسىنى و خۆشەويستى تەۋاۋ بۆ خوا دەكەۋىت، ئەم چىژى ئيمانە بە سى شت دەست دەكەۋىت:

۱- تەۋاۋ كەردنى خۆشەويستى بۆ خودا.

۲- خۆشويستى ئەۋەى كە خودا خۆشى دەۋىت.

۳- رەقلىۋونەۋە لەۋەى كە خودا خۆشى ناۋىت.

تەۋاۋ كەردنى خۆشەويستى خودا:

پىۋىستە مروۋف خوا و پېغەمبەرى خۋاى لە ھەموو شتىك خۆشتر بوۋىت. خۆشەويستى خوا و پېغەمبەرى خوا ئەۋە نىيە خوا و پېغەمبەرت لە گەل شتىكى تردا خۆشتر بوۋىت، بەلكو پىۋىستە خوا و پېغەمبەرى خۋاى لە ھەموو شتىك زياتر خۆش بوۋىت.

خۆشويستى ئەۋەى كە خودا خۆشى دەۋىت: واتە ئەو شتانەى خۆش بوۋىت كە
خوا

(۱) البخاري: ۶۴۴۶، والمسلم: ۱۰۵۱، والترمذي: ۲۳۷۳.

خۇشى دەۋىت، ھېچ كەسكى خۇش نەۋىت تەنھا لەبەر خۋاى پەرۋەردگار نەيىت. رقى ھەيە لە بەرانبەر تاوان دەيىت لەبەر خوايىت، چاكەى خۇش دەۋىت و چاكە دەكات دەيىت لەبەر خوايىت.

رقلېبۇنەۋە و بەرەنگاربۇنەۋەى ئەو شتەى دژى خۇشەۋىستىيى خۋايە: واتا رقبۇنەۋە و خۇشەۋىستىيى شتېك كە دژى ئيمان يىت، زۆر زياتر لەۋەى كە بخريته ناو ئاگر و ئەزىتە بدرىت. كەۋابو خۇشۋىستىيى پىغەمبەر و ئيمانداران رەنگدانەۋەى خۇشەۋىستىيى خۋايە، چونكە خۇشۋىستىيى پىغەمبەر و ئيمانداران بەشېكە لە خۇشەۋىستىيى خوا.

پىغەمبەرى خوا ئيماندارانى خۇش دەۋىست، چونكە خوا ئيماندارانى خۇش دەۋىت، پىغەمبەرى خوا ئيماندارانى خۇش دەۋىت، چونكە بەشېك لە خۇشەۋىستىيى تەۋاو بۇ خوا برىتېيە لە خۇشۋىستىيى ئيمانداران. پىغەمبەرى خدا لە ھەموو كەس لە پىشتەرە كە ئيماندارانى خۇش بوۋىت، چونكە لە ھەموو كەس زياتر خۋاى خۇش دەۋىت. لە ھەموو كەس زياتر رقى لەۋەيە كە خوا رقى لىيەتى. بۇيە خۇشەۋىستىيى تەۋاو ھەر شاىستەى پەرۋەردگارە بە تەنھا. پىغەمبەرى خدا دەفەر موۋىت: (ئەگەر كەسكىم ھەلېزار دبايە و كردبام بە خەلىلى خۇم، ئەۋا ئەبو بەكرم دەكردە خەلىلى خۇم) كەۋاتە خۇشەۋىستىيى تەۋاو بۇ خوا، گەرەترە لە بەشېك لە خۇشەۋىستىيى بۇ خوا.

مەبەست لەمە ئەۋەيە كە ھەم خۇشەۋىستىيى بۇ خوا و خۇشەۋىستىيى تەۋاو بۇ خوا ھەردووكيان لە بازىنى جىبەجىكردىنى بەندايەتىن بۇ خوا. زۆرىك كەۋتوونەتە ھەلە و لەۋ ۋەھمەدان كە ۋا دەزانن بەندايەتى تەنھا ملكەچى و خۇ زەلىلكردنە بۇ خوا بەبى خۇشەۋىستىيى.

يان دەكەونە ناو جۆرە خۇشەۋىستىيەك بۇ خدا كە خدا پىيى رازى نىيە و لە شەرعدا جىگەى نايىتەۋە. دەيىت مرۇف خۋاى خۇش بوۋىت و لىشى بترسىت ۋەكوو ئەمانە نەيىت كە دەلېن: تەنھا خوامان خۇش دەۋىت و لىيى ناترسىن.

لە سەلەف گوتراو (ھەر كەسك خا بپەرستىت تەنھا بە خۆشەويستى، ئەوا كەسكە لايداۋە) و كەسك تەنھا رەخمى خا وەرېگىت و كار نەكات، ئەوا كەسكى مورجىئە.

ھەر كەسك خا بپەرستىت تەنھا بە ترسان لى، ئەوا كەسكى خەوارىجە. ھەر كەسك خا بپەرستىت بە خۆشەويستى خا و بە ترس لە خواى گەرە و بە رەجاي رەخمەتى، ئەوا كەسكى يە كخاوپەرست و ئيماندارە.

ھەندىك كەس كەوتوونەتە ناو ئەو ھەلەيە كە دەلن: خا كەس ناكاتە ناو جەھەننەم، ئەمە زۆرىك لە خەلك تىي كەوتوون، ھۆكارى ئەمەش لاوازی بەندايەتییە، ئەو بەندايەتییە كە پىغەمبەرەن ھىناویانە و کردوویانە. ئەو ئەمر و نەھییە كە پىغەمبەرەن ھىناویانە. ئەوانە ئەقلىان لاوازە، ئەم جورە ئەقلەى كە عەبد حەقىقەتى پى دەناسىت. ئەگەر ئەقل لاواز بوو، زانستى بە دین كەم بوو، خۆشەويستى و ئارەزوویكىش لە نەفسدا ھەبوو، ئەوا ئەوئە نەفس ئارەزووى بكات دەيكات بە دین. ھەرەكوو چۆن مرۆف دلخۆشە بە كەسكى دىكە لە كاتىكدا كەسكى نەزان و گەژەيە، بۆيە گىلى و نەزانى لەناوبەرى خۆشەويستى نین بۆ شتىك.

دەكرىت مرۆف نەزان بىت و بە نەزانى و گەژەيى خۆى شتىك بكات بە دین و پاشان خۆشى بویت، نەزانیە كەى رېگر نییە لە خۆشويستى رېگە ھەلە و چەوتە كەى. ئەو كەسە دەلن: (من خوام خۆش دەوئ، كەواتە خوا سزام نادات) بەلام ئەمە ھەلەيە، چونكە تەنھا خۆشەويستى خا بەس نییە بۆ سزاندان، بەلكوو دەبىت شوئىنكەوتنىشى لە گەل بىت.

ھاوشیۆەى ئەمە ئەو گومرايى و لادانەيە كە (اليهود و النصارى) تىي كەوتن، كە دەیانگوت: ئیمە مندالى خاين و خۆشەويستى خواى گەرەين ﴿نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ﴾ واتە: (ئیمە رۆلەى خا و خۆشەويست و نزیكى ئەوین). [المائدة: ۱۸].

خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ واته: (پییان بلی: که‌واته بوچی له‌سه‌ر گونا‌ه و تاوانتان سزاتان ده‌دات (له‌ دونیادا به‌ ئاشکرا به‌ لا و ناخو‌شیتان بو پیش ده‌هینیت، سزای قیامه‌تیش با له‌ولاوه بو‌هستیت، ئیوه خو‌تان ئاوا به‌ گه‌وره و نازدار دامه‌نین و خو‌تان جیا مه‌که‌نه‌وه) نه‌خیر وایه، چونکه ئیوه‌ش به‌شه‌ر و ئاده‌میزادیکن له‌و خه‌لکه‌ی که‌ دروستی کردووه، ئه‌وه‌ی خوا بیه‌ویت لی‌ی خو‌ش بی‌ت، لی‌ی خو‌ش ده‌بی‌ت، ئه‌وه‌ش که‌ بیه‌ویت سزای بدات سزای ده‌دات (ئه‌لبه‌ته له‌ چوارچێوه‌ی دادپه‌روه‌ریدا). [المائدة: ۱۸].

سزای خوا بو‌ ئه‌وان، ئه‌وه ده‌خو‌زی‌ت و ئه‌وه له‌خو‌ ده‌گری‌ت که‌ ئه‌وان خو‌شه‌ویستی خودا نین، به‌لکو‌و ئه‌وانه دروستکراوی په‌روه‌ردگارن و مندالی خودا نین (په‌نا به‌ خوا).

هه‌ر که‌سیک خودا خو‌شی بو‌ویت، ئه‌وا خودا له‌م شتانه‌دا به‌کاری ده‌هینیت و ئاراسته‌ی ده‌کات و بو‌ی ئاسان ده‌کات، که‌ خو‌ی خو‌شی ده‌ویت و لی‌ی رازییه.

شتیک ناکات که‌ خوای په‌روه‌ردگار لی‌ی نارازی بی‌ت و خودا تو‌وره‌ بکات، وه‌کو‌و کو‌فر و تاوان و دو‌وپروویی، هه‌رکه‌س و گومان بی‌ت که‌ تاوان هه‌یج زیانی پێ ناگه‌یه‌نیت، چونکه خوا ئه‌وه‌ی خو‌ش ده‌ویت! وه‌کو‌و ئه‌وه وایه ژه‌هر بخوات و چاوه‌رێ بی‌ت ته‌ندروستی باش بی‌ت!! بو‌یه مرو‌قی ژیر ئه‌م قسه‌یه ناکات.

ئه‌م که‌سه گه‌مژیه ئه‌گه‌ر سه‌رنجی پی‌غه‌مبه‌ران بدات به‌ چ نارپه‌حه‌تی و نازاریکدا تی‌په‌ریون و داوای لی‌خو‌شبو‌ونیان له‌ خوا کردووه، ئه‌وان ئه‌گه‌ر خو‌شه‌ویستی خوان نه‌ی بو‌چی داوای لی‌خو‌شبو‌ون له‌ خوا ده‌که‌ن؟! ئه‌گه‌ر له‌وه رابمینی‌ت، ئه‌وا له‌ زیانی تاوان خالی ده‌بو‌و که‌ چ کاریگه‌ری و جیکه‌وتی هه‌یه له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی.

خو‌شویستی که‌سیک مانای ئه‌وه نییه ئه‌وه‌ی ته‌نجامی بده‌یت هه‌مووی ته‌واو په‌زانه‌ند بی‌ت، به‌لکو‌و زو‌ر جار کاریک ده‌که‌یت به‌ نه‌زانی و گه‌مژیه‌ی به‌رانبه‌ر

ئەو كەسەى خۇشت دەۋىت، ئەمىش رقى لىت دەيىتەۋە و تۆى خۇش ناۋىت.
لەسەر بىنەماى خۇشەۋىستى ھەمىشە كارەكان راست و دروست نىن.

ئەمە ھۆكارە بۇ ئەۋەى كەسە خۇشۋىستراۋە كە سزاي بدات! زۆرىك لەۋانەى
كە رېگەى خاۋيان گرتوۋە كەۋتوۋنەتە ناۋ چەندەن ھەلە و نەزانىن، لە كاتىكدا
بانگەشەى خۇشەۋىستىى خوا و گەشتەن بە خوا دەكەن، بەلام لە ھەقىقەتدا
ھەمۋى نەزانىنە بە دىن و كرۇكى ئىسلام.

يان زۆر جار ھەقى خاۋيان كەردوۋە بە ھەقى خۇيان! ئەۋ شتەى تەنھا مافى
خاۋىيە، ئەۋان بە ھەقى خۇيانىان زانىۋە. يان زۆر جار مافى خاۋيان نەداۋە، يان
بانگەشەى نارەۋا دەكەن.

ۋەكوۋ گوتوۋىانە: (ئەگەر پۇژى قىامەت ھات، ئەۋا چارۋگەكەى خۇم دەدەم
بەسەر جەھەننەمدا ناھىلەم كەس بېچىتە ناۋى!) چەندەنى دىكە لەم قسانە كە لە
شىخەكانەۋە دەردەچىت كە كەسانى دىار و ناسراۋن لەم جۆرە قسانە دەكەن، يان
دروۋىيە كە بە دەميانەۋە ھەلبەستراۋە، يان ھەلەيە كە كە كەۋتوۋنەتە ناۋى!

ۋىنەى ئەم قسانە لە كاتى سەرخۇشى و بىئاگايىدا دىت، كە ھالەتتە
مروۋف جياكەردنەۋە و ژىرى لە دەست دەدات و نازانىت چى دەلىت و چىى وتوۋە.
بىئاگايى: بىرىتتە لە چىژە لەگەل نەبوۋنى جياكەردنەۋەى چاكە و خراپە،
كاتىك ئەم مروۋفە بە ھۇش خۇى دىتەۋە و قسەكانى دەيىتت كە چىى گوتوۋە،
ئەۋا داۋاى لىخۇشبوۋنى لە خوا دەكەرد.

ئەۋانە گوى لە ھۆنراۋە و شىعەرى خۇشەۋىستى و عىشق دەگەن و دلىان
دەجوۋلىت بەرەۋ خۇشەۋىست، ھەر كەسىك يىت بە گويگەرتن لە ھۆنراۋە و شىعەرى
خۇشەۋىستى و عىشق دلەكەى توۋشى دلەپەيوەستبوۋن و دلەۋجوۋلان دەيىت
بەرانبەر بەم شتەى خۇشى دەۋىت. بۇيە خاۋى گەۋرە ئايەتتەكى دابەزاندوۋە بۇ
تاقىكەردنەۋەى خۇشەۋىستىى راستەقىنە، دەفەرموۋىت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ واتە: (ئەى پىغەمبەر بە ئىمانداران بلى: ئەگەر ئىۋە

خواتان خۆش دەۋىت دە شوپنى من بىكەون و لە فەرمانى من دەرەچن، ئەو كاتە خوايش ئىۋەى خۆش دەۋىت). [آل عمران: ۳۱].

خۆشويستنى راستەقىنەى خوا تەنھا بە شوپنكەوتنى پىغەمبەرى خوايە. ھىچ كەسپك نايىتە خۆشەويستى خوا، ئىللا كەسپك نەيىت كە شوپن پىغەمبەرى خوا دەكەۋىت.

زۆرىك لەوانەى كە بانگەشەى خۆشەويستى دەكەن، دەرچوون لە شەرىعت و لايان دا. بانگەشەى ھەندىك شت دەكەن كە لىرە باسكردنى درىژە دەكىشىت و جىڭاى باسكردن نىيە. ھەندىكى تر وا گومان دەبەن كە ھىچ فەرمانىك بەسەر ئەو نەماۋە و ھەموو شتىكى ھەرامى بۆ ھەلە.

خوای پەرۋەردگار ئەۋەى داناۋە كە بنچىنەى خۆشەويستى خوا و پىغەمبەرەكەى برىتىيە لە جىھاد لەپىناۋى.

جىھاد "تىكۆشان لەبەر خوا" ئەۋەپەرى خۆشويستنى خوا لەخۆ دەگرىت. جىھاد لە بەرانبەر ئەو شتانە دەكرىت كە خوا زۆر رقى لىيەتى و دوژمنى خوان. جىھاد بۆ نەمانى ئەو شتانەيە كە خوا رقى لىيەتى، جىھاد ئەۋەپەرى خۆشەويستىيە بۆ خوا. بۆيە خوای گەۋرە دەربارەى ئەوانەى خويان خۆش دەۋىت و خواش ئەۋانى خۆش دەۋىت، دەفەرەۋىت: ﴿أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ واتە: (ھەرۋەھا ملكەچ و فەرمانبەردار و بەسۆزن بۆ ئيمانداران و سەربلند و نەخۆر و دەرۋونبەرزى بەسەر بىباۋەراند، لەپىناۋ رىبازى خوا و بۆ بەدەستەيىنانى رەزامەندىي ئەو ھەول دەدەن و خەبات دەكەن و تىدەكۆشن، لە لۆمەى لۆمە كەرانىش ناترسن) ئەم خۆشەويستى و ھەلەبژاردن و سۆز و تىكۆشانە). [المائدة: ۵۴].

بۆيە خۆشەويستى ئەم ئوممەتە بۆ خوا لە پىشتەرە لە خۆشەويستى ئوممەتانى پىشۋوتەر بۆ خوا. بەندايەتى ئەم ئوممەتە تەۋاتەرە لە بەندايەتى ئوممەتانى پىشۋوتەر.

ئەو چىنەنى كە خاۋەنى تەۋاتىرىن خۇشەۋىستىن بۇ خاۋا لەم ئوممەتەدا
ھاۋەلەنن و ئەۋانەنى كە ھاۋشىۋەنى ئەۋانن.

ئەۋانەنى بانگەشەنى خۇشەۋىستىنى خاۋا دەكەن لە كۆيى جىھاددان؟ كوا
جىھادىيان؟! [مەبەستى سۆفىيەكانى سەردەمى خۇيەتنى كە بانگەشەنى
خۇشەۋىستىنى خاۋيان دەكرد و جىھادىيان نەدەكرد]. بۇيە خۇشەۋىستىنى خاۋا تەنھا
بانگەشە نىيە!

خۇشەۋىستىنى خاۋا ئەۋە لە خۇي دەگرېت كە رقت لەۋ شتە يىت كە خاۋا رقى
لىيەتنى و پىغەمبەرى خاۋا رقى لىيەتنى و، جىھادكردن لە بەرانبەر ئەۋ شتانەنى كە
خاۋا پەرۋەردگار رقى لىيەتنى و، ھەم بە نەفس و ھەم بە مال دەيىت جىھادىيان
بەكەيت.

ئەۋانەنى دەلېن مادام خاۋا ھەمۋو شتى دروست كىردۈۋە دەيىت خۇشمان بوۋىت،
ھەتا كوفر و تاۋانىش، ئەۋانە ھەلەن و رۆژ لە دۋاي رۆژ بە گومرايىدا دەچن،
چونكە خاۋا بە كوفر و دوۋروۋىي و تاۋان و گوناح رازى نىيە و رقى لىيەتنى.

شۈيىنكەۋىتنى شەرىعەت و جىھادكردن لە گەۋرەتەن جىياكەرۋەكانى نىۋان ئەۋ
كەسانەن كە دەلېن: خاۋمان خۇش دەۋىت و خاۋاش ئەۋاننى خۇش دەۋىت، لە گەل
ئەۋانەنى تەنھا بانگەشەنى خۇشەۋىستىنى خاۋا دەكەن. كەۋاتە ئەۋانەنى خاۋيان
خۇش دەۋىت و خاۋاش ئەۋاننى خۇش دەۋىت،

بەۋە جىيا دەكرېنەۋە كە پابەندى شەرىعەتن و شۈيىنكەۋىتنەنى پىغەمبەرى خاۋان و
جىھاد دەكەن و، ئەۋانەنى تەنھا بانگەشەنى خۇشەۋىستىنى خاۋا دەكەن جىھاد و
شۈيىنكەۋىتنى شەرىعەتىيان نىيە، ئەمە جىياكەرۋەنى نىۋانىانە.

ئەم جۆرە بانگەۋازە ھاۋشىۋەنى بانگەۋازى (يەھود و نەصارايە) كە بانگەشەنى
خۇشەۋىستىنى پەرۋەردگارىيان دەكرد، ھەندىك جار ئەۋانە خراپترن لە يەھود و
نەصارا، چونكە دوۋروۋىي لەناۋ پەيامەكەياندا ھەيە، بەمەش لە خاۋارى خاۋرەۋەنى
ئاگرن.

لە تەوڤات و ئىنجىلدا ھاتووە لەسەر خۆشەويستى لە تەوڤات و ئىنجىلدا ھاندان ھەيە بۆ خۆشويستنى خواى پەروردگار، يەھود و نەصارا لەسەر ئەو کۆکن و ئەمە گەرەتيرين وەسيەت و ئامۆژگارىي کتیبەکانيانە. لە ئىنجىلدا ھاتووە: (گەرەتيرين وەسيەتى مەسيح ئەوھەيە کە خواى پەروردگار ت خۆش بوويت بە ھەموو دڵ و ئەقل و نەفست) و، نەصارا کان بانگەشەي خۆشەويستىي خوا دەکەن و عىبادەت و زوھدیشيان ھەيە! بەلام ئەوانە زۆر زۆر دوورن لە خۆشەويستىي خوا، چونکە شوين ئەو نەکەوتوون کە خوا خۆشي دەويت.

﴿اتَّبِعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ واتە: (بۆيە بەسەرياندا ديت، چونکە ئەوانە شويني ئەو شتانە کەوتبوون کە قين و خەشمى خوا دەبزويني، ئەوانە ييزاربوون لە پەزنامەنديي خوا، خوايش کاروکردەوياني پوچ و بى ئاکام کرد). [محمد: ۲۸].

پەروردگار رقى لە کافرەکانە، خواى پەروردگار نەعلەتيان لى دەکات، خواى پەروردگار ئەو کەسەي خۆش دەويت کە خواى گەرەي خۆش دەويت. ناکريت عەبد خواى خۆش بوويت و خوا عەبدى خۆش نەويت، بەلکوو خۆشەويستىي خوا بۆ عەبد زۆر زياترە، (مَنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شَبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَمَنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ باعًا، وَمَنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً) (۱)

واتا: (ئەگەر بەندە کەم (ھيندەي) بستىک لە من نزىک بىتەو، ئەوا من (ھيندەي) بالىک لىي نزىک دەبمەو، ئەگەر (ھيندەي) بالىک لىي نزىک بىتەو، ئەوا من (ھيندەي) دوو بال لىي نزىک دەبمەو، ئەگەر بە رىکردن بۆ لای من بىت، ئەوا من بە ھەرولە بۆ لای ئەو دىم). (ھەرولە: جورىکە لە راکردن، بەلام بە شىوھەي کى مامناوئەند نە رىکردن و نە راکردنى خىرايە).

خوای په‌روه‌ردگار هه‌والی داوه که که‌سی خۆپاریژ له تاوانی خۆش ده‌وێت، که‌سی چاکه‌کاری خۆش ده‌وێت، که‌سی ئارامگر و ته‌وبه‌کاری خۆش ده‌وێت و، که‌سی دووره‌په‌ریزی له تاوان خۆش ده‌وێت و، ئه‌و که‌سه‌ی خۆش ده‌وێت که فەرمانه‌کانی خوا جیبه‌جی ده‌کات و دوور ده‌که‌وێته‌وه له‌و شتانه‌ی خوا قه‌ده‌غه‌ی کردووه و، جیبه‌جیکردنی سوننه‌ته‌کانی خۆش ده‌وێت، وه‌کو له‌ فەرمووده‌ی (الص‌حیح) دا هاتووه (لَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ) ^(۱)

واتا: (هیچ شتێک نییه به‌نده‌که‌م به‌ هۆیه‌وه لێم نزیک بێته‌وه وه‌کو ئه‌وه‌ی پێم خۆشه به‌ فەرزه‌کان ئه‌نجامی بدات، به‌رده‌وامیش به‌نده‌که‌م لێم نزیک ده‌بێته‌وه به‌ کردنی سوننه‌ته‌کان، هه‌تاوه‌کو ده‌گاته‌ راده‌یه‌ک خۆشم بووێت، ئیتر ئه‌و کاته‌ ده‌بمه‌ ئه‌و گوێیه‌ی پێی ده‌بیستێت و ئه‌و بینینه‌ی پێی ده‌بینێت).

بۆیه‌ دینی راست ته‌نها جیبه‌جیکردنی ته‌وحیده‌ بۆ خوای گه‌وره‌، خۆشه‌ویستی خوا بۆ عه‌به‌ده‌که‌ی به‌ ئه‌ندازه‌ی کامل‌بوونی خۆشه‌ویستی عه‌به‌ده‌ بۆ په‌روه‌ردگار، خۆشه‌ویستی خوا بۆ عه‌به‌ده‌که‌ی به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆشویستی عه‌به‌ده‌ بۆ خوا.

چه‌نده‌ که‌موکووری هه‌ییت له‌ ته‌وحیددا، به‌م ئه‌ندازه‌یه‌ که‌موکووری په‌یدا ده‌ییت له‌ جیبه‌جیکردنی به‌ندایه‌تی بۆ خوا.

هه‌ر خۆشه‌ویستییه‌ک بۆ غه‌یری خوا ییت، ئه‌وا خۆشه‌ویستییه‌کی نا‌ره‌وا و پو‌وچه‌. هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک و قسه‌یه‌کی‌ش مه‌به‌ست پێی رازی‌کردنی په‌روه‌ردگار نه‌ییت، ئه‌وا پو‌وچ و به‌تاله‌.

چونکه‌ دونیا نه‌فره‌تلی‌کراوه و ئه‌وه‌ش که‌ تییدا‌یه نه‌فره‌تلی‌کراوه، ئیلا ئه‌و شته‌ نه‌ییت که‌ بۆ خوایه و له‌به‌ر خوایه، هیچ شتێکی‌ش بۆ خوا ناییت ئیلا ئه‌وه نه‌ییت که‌ خوا و پێغه‌مبه‌ر خۆشیان بووێت. ئه‌مه‌ش بریتییه له‌ دین.

ھەر كارىڭ بۇ جگە لە خوا بىرئىت خىواي گەورە نايەويىت، ھەر كىرەوۋىيە كىش لە گەل شەرىعەتە كەي نە گونجا وەرى ناگىرئىت و قوبوول نىيە، كىرەوۋە نايىتە ئەو كىرەوۋىيە كە خىوا وەرى بىرئىت ئىللا دەيىت ئەم دوو وەسەف و تايىبەتمەندىيە تىدا يىت:

۱- دەيىت بۇ خىوا يىت.

۲- دەيىت بە گۆرەي سوننەتى پىغەمبەرى خىوا يىت و خىوا و پىغەمبەرى خىوا ئەم كىرەوۋىيە يان پىي خوش يىت، ئەمەش يان كىرەوۋە كە واجبە يان سوننەتە. ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ واتە: (جا ئەوۋى دەيەويىت بە دىدارى پەرۋەردگارى شاد بىت، بە خوشنودىيە بە كارۋى كىرەوۋى چاك و دروست ئەنجام بدات و بە ھىچ شىۋەيەك لە پەرستىدا ھىچ كەسەك نە كاتە ھاۋەل و شەرىك بۇي). [الكهف: ۱۱۰].

بۇيە كىرەوۋى چاك يان واجبە يان سوننەتە، دەيىت ئەم كىرەوۋىيەش تەنھاۋتەنھا بۇ خىواي پەرۋەردگار ئەنجام بدىت و تەنھا مەبەست رازىكىردنى ئەو يىت و پاكىرايىتەۋە لە مەبەستى غەيرى خىوا. ﴿بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ واتە: (نەخىر، وا نىيە، ھەركەس بە راستى خۇي بداتە دەست خىوا و لە ھەمان كاتدا چاكە كارۋى مۇسلمان يىت، ئەو پاداشتى خۇي لاي پەرۋەردگارى دەست دەكەويىت و نە ترسيان دەيىت و نە غەم و پەژارە دايان دەگىرئىت). [البقرة: ۱۱۲].

پىغەمبەرى خىوا دەفەرموويىت: (من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد) ^(۱)

واتە: ھەر كەسەك كىرەوۋىيەك "عيبادەتەك" بىكات و فەرمانى ئەم دىنەي ئىمەي لەسەر نەيىت، ئەو لاي وەرناگىرئىت.

ده فەرموویت: (إنما الأعمال بالنيات و إنما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله، فهجرته إلى الله ورسوله، ومن كانت هجرته لدنيا يصيبها أو امرأة ينكحها، فهجرته إلى ما هاجر إليه) ^(۱) واتا: (له راستیدا هه موو کردار و ڕهفتاره کان به نیازی دلن، هه ڕه که سیڤک به نیازی دلی خوێ لای خوا پاداشتی دهست ده که ویئت، هه ڕه که س کوچه که ی بو شتیکی دونیایی بیئت که دهستی بکه ویئت یان بو ئافره تیڤک بیئت که ماری بکات، ئه وه کوچه که ی بو ئه وه بووه که کوچی بو کردووه واته (مه بهستی ڕه زامه ندیی خوا نه بووه و لای خوا هیچ پاداشتیکی دهست ناکه ویئت).

که واته کاکله و کرۆکی دین له سه ڕ دوو بنچینه یه:

۱. هیچ که س و هیچ شتیڤک نه په رستین ته نها (الله) نه بیئت.
 ۲. به و شیوه یه ش بیپه رستین که خوێ بوێ داناوین. پیغه مبه رانیس هه ڕ بو ئه وه هاتوون و بو ئه وه ش جیهادیان کردووه و هانی خه لکیشیان داوه له سه ڕ ئه مه .
- بو یه هه موو دین به ده وری ئه م دوو بنچینه دا ده سوو ڕپینه وه . شیرک یه کیڤکه له و شتانه ی زاله به سه ڕ نه فسه کاند، وه کوو له فەرمووده دا هاتووه (له ترپه ی پی میرووله له شه ویڤکی تاریکدا زۆر شاره و ته ره).
- له فەرمووده ی تر دا هاتووه ئه بو به کری راستگۆ ده فەرموویت: ئه ی پیغه مبه ری خوا ئیمه چۆن ڕزگارمان بیئت له شیرکی شاره و، له کاتیڤکدا ئه و زۆر شاره و ته ره له شوین پی میرووله له شه ویڤکی تاریکدا؟ پیغه مبه ری خوا فەرمووی: (ده ته ویئت وشه یه کت فیڤر بکه م تاوه کوو ڕزگارت بیئت له شیرکی شاره و و ئاشکرا) بلی: (اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك وأنا أعلم، وأستغفرک لما لا أعلم). واته: (خودایه په نات پی ده گرم له شیرکیڤک که من ده یزانم و ههستی پی ده که م و داوای لی بووردن لی ده که م له وه ی که نایزانم).

(۱) أخرجه مسلم (۱۹۰۷)، البخاری (۱) و (۵۴).

عومهری کورپی خه‌تتاب له دوعا‌کانیدا ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَمَلِي كَلَّةً صَالِحاً، واجْعَلْهُ لَوْجَهَكَ خَالِصاً، وَلَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ فِيهِ شَيْئاً). زۆر جار شه‌هوه‌تی شاراوه‌تی‌که‌لی نه‌فس ده‌ییت و هه‌ز ده‌کات پێشچاوی بکات و پریای بکات، بۆیه جیبه‌جیکردنی به‌ندایه‌تی لی تیک ده‌چیت و قورس ده‌ییت، خۆشه‌ویستی بۆ خوای په‌روه‌ردگار لاواز ده‌کات و ناتوانیت به‌ته‌نهاوته‌نها کرداره‌کانی بۆ خودا ته‌نجام بدات، نیه‌تپاکی له‌کرده‌وه‌کانی لی تیک ده‌چیت و لاواز ده‌ییت. وه‌کوو (شه‌دادی کورپی ته‌وس) ده‌لیت: (ئه‌ی هاوار ئاگادار بن! ته‌و شته‌ی زۆر لیی ده‌ترسم بۆتان پیا و شه‌هوه‌تی شاراوه‌یه). ده‌رباره‌ی (شه‌هوه‌تی شاراوه) پرسیاریان له‌ (ئه‌بی داودی سبجستانی) کردوو ئایا شه‌هوه‌تی شاراوه‌ چیه‌؟ (مال‌الشَّهْوَةُ الْخَفِيَّةُ؟) ته‌ویش له‌ وه‌لامدا گوتوو یه‌تی: (خۆشویستی ده‌سه‌لات و پله‌وپایه‌یه).

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو یه‌تی: (مَا ذُبَانَ جَائِعَانَ أُرْسِلَ فِي غَنَمٍ، بِأَفْسَدَ لَهَا مِنْ حِرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ) ^(۱)

واته‌: زیانی دوو گورگی برسی کاتیک به‌په‌لا ده‌کریڤ بۆ ناو رانه‌مه‌پیک زیانیان زیاتر نییه‌ له‌ زیانی سووربوون و چلیسی مروف بۆ به‌ده‌سته‌ینانی مال و پله‌ و پۆست و کاربه‌ده‌ستایه‌تی. که‌ ییگومان ته‌م دوو شته‌ زیانی زۆریان هه‌یه‌ بۆ دینی خاوه‌نه‌که‌ی.

پێشه‌وا ئیبن ره‌جه‌ب "ره‌حه‌مه‌تی خوای لی بیت" فه‌رموو یه‌تی: ته‌م فه‌رمووده‌یه‌ نموونه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ناویه‌ته‌وه‌ بۆ تیکدانی دینی که‌سی موسلمان به‌هۆی ته‌ماع و چلیسی بۆ مال و سامان و پله‌ و پۆست، که‌ ته‌م دوو سیفه‌ته‌ خراپه‌ زیانیان بۆ دینی که‌سی موسلمان که‌مه‌تر نییه‌ له‌ زیانی دوو گورگی برسی له‌سه‌ر رانه‌مه‌پیک.

پێشه‌وا مه‌ناوی "ره‌حه‌مه‌تی خوای لی بیت" فه‌رموو یه‌تی: مه‌به‌ستی ته‌م فه‌رمووده‌یه‌ ته‌وه‌یه‌ که‌ چلیسی و چاوچنۆکی بۆ به‌ده‌سته‌ینانی مال و پله‌ و

پۆست و كەسايەتى زيانيان زۆر زياتره له زيانى دوو گورگى برسى بۆ سەر
رانه مەريك!

عەبدوللای كورپى عومەر "رەزای خويان لى بيت" له باوكى خۆى دەگيرتەوه
و دەليت گويم له عومەرى كورپى خەتاب بوو "رەزای خويان لى بيت" دەيفەرموو:
(پيغەمبەرى خوا ﷺ شتيكى پى بەخشيم، وتم: ئەى پيغەمبەرى خوا ﷺ ئەم
مالە بە كەسيكى تر بيه خشه كه له من هەزارتر و موحتاجتر بيت، پيغەمبەرى خوا
ﷺ فەرمووى: وەرى بگره، هەر كاتيك مالىكت پى بە خشرا بى ئەوهى خۆت
داوات كرديت و تەماعت هەبوويت ئەوا وەرى بگره و، كاتيك پىت نەبە خشرا ئەوا.
نەفسى خۆتى بۆ ماندوو مەكه و داواى مەكه). (۱)

ئەم فەرموودەيه بەلگەيهكى ئاشكرايه كه كەسى موسلمان ناييت له خەلك
پاريتەوه و چاوچنۆك و چليس بيت.

له فەرموودەيهكى تردا پيغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويهتى: (لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ
وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَا بُتْغَىٰ وَادِيَا ثَالِثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ) (۲)

واته: ئەگەر بەنى ئادەم دوو دۆل له مال و سامانى هەييت، ئەوا داواى دۆلى
سيه ميس دهكات، هيچ شتيكىش سكى بەنى ئادەم پر ناكات تەنها خۆل نەييت
تەنها مردن ئەو چليسيه له لا ناهييت. پيشهوا ئيبن بەتال "رەحمەتى خويان
لى بيت" فەرموويهتى: پيغەمبەرى خوا ﷺ لەم فەرموودەيهدا بە نمونە ئاماژەى
بە خراپىي چليسى كردوو بۆ بەدەستهياننى مالى دونيا، بۆيه پيشينه چاكەكان
زۆر خويان له مال و سامانى دونيا دەپاراست و كەسانىكى بە قەناعەت و
دونيانەويستبون، پيغەمبەرى خوا ﷺ پەناى بە خوا دەگرت له خراپەى
دەولەمەندى و فيتنەى مال و سامانى دونيا. (وەرگير).]

(۱) صحيح مسلم.

(۲) متفق عليه

دینی ساغ ئەو سووربوون و چلّیسییه‌ی تیدا نییه، مرۆف هەردەم بە دواى مأل و سەرۆت و سامان و ناو و ناوبانگه‌وه بیّت له‌ناو خه‌لكیدا، ئە‌گەر دَل چِژى به‌ندایه‌تی و خوشه‌ویستیى خواى چه‌شت، ئە‌وا هیچ شتێک له‌ دَلیدا پِشی خوا ناخات و خوشه‌ویستیى خوا پِشی هه‌موو شتێک ده‌خات له‌ دَلیدا، به‌مه‌ش خودا خراپه‌ و تاوان له‌سه‌ر ئە‌م به‌نده‌یه‌ی لا ده‌بات و ده‌پاریژێت، یارمه‌تیى ده‌دات که‌ رقی له‌سه‌ر ئە‌نجامی خراپیى تاوان بیّت و لی‌که‌وته‌کانی دواى تاوان به‌ هه‌ند وه‌رگرێت، چونکه‌ عه‌بدی‌کی راستی خو‌یه‌تی، به‌ هو‌ی نیه‌تپاکی و به‌س بو‌ خوابوونی خوا وه‌ری ده‌گیرێت له‌ تاوان و لادان ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ واته‌: (ئا به‌و شی‌وه‌یه‌مان کرد بو‌ ئە‌وه‌ی هه‌رچی گونا‌ه و تاوان و خراپه‌یه‌ لی‌ی دوور ده‌خه‌ینه‌وه‌ و به‌ راستی ئە‌و له‌ به‌نده هه‌لبژاردە و پا‌که‌کانی ئی‌مه‌یه‌). [یوسف: ۲۴].

که‌سی د‌لسۆز بو‌ خوا تامی ئی‌مانی چه‌شتوه‌، تامی عیبادەت و به‌ندایه‌تیى بو‌ خواى په‌روه‌رد‌گار چه‌شتوه‌، ئە‌م چِژ و حه‌لاوه‌ی ئی‌مانه‌ ر‌ی‌گ‌ری‌ی لی‌ ده‌کات که‌ بو‌ غه‌یری خوا د‌لی به‌ فی‌رۆ بدات و بو‌ غه‌یری خوا عیبادەت بکات و بو‌ غه‌یری خوا زه‌لیل و مل‌که‌چ بی‌ت. به‌ لای دَل خوشه‌ویست‌ترین شت ده‌بی‌ته د‌لسۆزی بو‌ خوا و به‌ ته‌نها په‌رستنی په‌روه‌رد‌گار.

ئە‌م د‌له‌ هه‌میشه‌ ده‌گه‌ر‌پ‌یت‌ه‌وه‌ بو‌ لای خوا و په‌یوه‌سته‌ به‌ په‌روه‌رد‌گار، هه‌میشه‌ چاوی له‌ په‌حم و به‌زه‌ییى خواى په‌روه‌رد‌گاره‌ و له‌ خواى په‌روه‌رد‌گاریش ترسی هه‌یه‌ ﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ﴾ واته‌: (هه‌ر‌که‌س له‌ خواى می‌ه‌ره‌بان بترسی‌ت و له‌ په‌نه‌ندا خو‌ی له‌ گونا‌ه پ‌اری‌ژ‌یت و به‌ د‌لی‌کی به‌ ئا‌گا و ته‌وبه‌ کاره‌وه‌ بو‌ باره‌گه‌ی خوا بگه‌ر‌پ‌یت‌ه‌وه‌.. (جا به‌و به‌خته‌وه‌رانه ده‌وتر‌یت: هه‌مووتان بر‌ۆنه‌ ناو به‌هه‌شته‌وه‌). [ق: ۳۳].

هی‌چ که‌سی‌ک نای‌ته‌ خوشه‌ویستیى خوا ئە‌گەر له‌نی‌وان (خه‌وف و په‌جا)‌ی خواى په‌روه‌رد‌گار نه‌بی‌ت. ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ

أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾ واتە: (ئا) ئەوانەى كە ئەوان ھاناوھاواریان لى دەكەن، كامیان لە خوا نزیكترە؟! لە كاتىكدا كە ئەوان خۆیان ھاوار لە خوا دەكەن و داواى نزیكبوونەو لە پەروردگارێان دەخوازن و چاوەڕوانى رەحمەتى دەكەن، لە سزا و تۆلەشى دەترسن، بە راستى سزای پەروردگارت مەترسى لى كراوە). [الإسراء: ٥٧].

ھەر كەسێك دڵسۆز بوو بۆ پەروردگار، خۆى گەورە جىاى دەكاتەو لە عەبدەكانى تری و دەيكات بە خۆشەويستى خۆى، ھۆشیارى پى دەدات و دڵزىندوى دەكات، راي دەكیشیت بۆ كارى باش و چاك و یاد و عىبادەتى ئەو، ئارامى و بەختەوهرى دەخاتە قوولایی ناخى، ھەمیشە شاد دەیت، ھەمیشە پى ئومید و پى ھىممەت دەیت، ھەر شتێك خۆشەويستى خۆى لى تىك بدات خۆى پەروردگار لە دڵیدا دەرى دەھىت لە خراپە و تاوان و مەیلی خراپ و سەرپىچى. بەندەى دڵسۆز ھەمیشە ترسى ھەيە لەو شتانەى كە پىچەوانەى دڵسۆزى بن و دڵسۆزى كەى لەناو دەبەن یان لاوازی دەكەن!

ئەگەر دڵ پەيوەست نەبوو بە خوا، ئیلا دەیتە كۆیلە و ملکہ چى شتێكى تر. ئەوێ ھەز و ئارەزووەكانى دەكاتە پەرستراوى خۆى و ھەمیشە گۆرپرايەلى ھەوا و ئارەزووەكانیەتى، ئەوا كەسێكى لادراو و گومرايە. ھەر كەسێك خۆى تايبەت نەكرد بۆ خوا و تەنھا دلى خۆى تیدا نەبوو ھەمیشە بەندەى دروستكراوەكانى ترە، شەیتانىش دەست دەگریت بەسەر دڵیدا و دەكەویتە ناو قوولایی گوناح و تاوان. ئەمەش شتێكى زانراوە و پىوست بە ڕوونکردنەو ناكات.

دڵ ئەگەر پاك نەبوو بۆ خوا و ڕووى تەنھا لە خوا نەبوو، ئەوا دەیتە ھاوبەشپىاردەر، بۆیە خۆى گەورە داوامان لى دەكات تەنھا ڕوو بكەینە ئەو بە تەنھاوتەنھا ھىچ شتێكى تر لە گەل ئەودا لە دڵ جى نەكەینەو و زەلیلى بىن. ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ * مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ

بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۳۲﴾ واته: (ئه‌ی مرۆف به‌ دلێکی پاک و بی‌گه‌رده‌وه) پروو بکه‌ره به‌رنامه و ئایینی خوا و ئەملاولا مه‌که، خه‌لکینه ئیوه‌ش پابه‌ندی ئەو نه‌خشه‌یه بن که خوا ئیوه‌ی له‌سه‌ر دروست کردووه (واته قورئان که‌ته‌لوگ و نه‌خشه‌ی ژیا‌نی ئاده‌میزاده‌کانه و لێی لامه‌ده‌ن)، هه‌یچ جو‌ره گو‌پرانکارییه‌ک له‌ هه‌یچ نه‌خشه و دروستکراویکی خوا‌دا نییه، ئا ئه‌وه‌یه دینی راست و دروست، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی ئەم راستییانه نازانن. * خه‌لکینه: پروو بکه‌نه په‌روه‌ردگارتان، به‌ ملکه‌چی بکه‌پێنه‌وه بو‌ لای، له‌و بترسن و خۆتان له‌ سزای پیا‌رێژن، نو‌یژه‌کانیشتان به‌ چاکی ئە‌نجام بده‌ن، مه‌بن به‌و که‌سانه‌ی که‌ شه‌ریک و ها‌وه‌لی بو‌ بریار ده‌ده‌ن. * له‌وانه‌ی که‌ ئایینه‌که‌یان به‌ش به‌ش کردووه و بو‌ونه‌ته‌ چه‌نده‌ها گرۆ و ده‌سته (پروایان به‌ هه‌ندیکی هه‌یه و پروایان به‌ هه‌ندیکی نییه و کو‌پرا‌نه شو‌ین رابه‌ره‌که‌یان ده‌که‌ون) هه‌ر گرۆ و کو‌مه‌لێکیش دل‌خۆشن به‌ به‌رنامه و نه‌خشه و پلان و پێککه‌وتنه‌کانی خۆیان (وا ده‌زانن چاکترین پیا‌زیان گرتووه‌ته‌به‌ر). [الروم: ۳۰-۳۲].

خوای په‌روه‌ردگار ئیبراهیم و ئالی ئیبراهیمی کردووه‌ته‌ سه‌رمه‌شقی یه‌کخواپه‌رستان، ئە‌وانه‌ی که‌ ته‌نها خوا ده‌په‌رستن و ته‌نها ئە‌هلی خوای گه‌وره‌ن و، ته‌نها بو‌ خوا عیباده‌ت ده‌که‌ن. هه‌روه‌کو‌و چۆن خوای گه‌وره‌ فیرعه‌ون و ئالی فیرعه‌ونی کردووه به‌ سه‌رمه‌شقی مو‌شریکه‌کان! ئە‌وانه‌ی که‌ هه‌وا و ئاره‌زووی خۆیان کردووه به‌ خوا و، ئیبراهیم و ئالی ئیبراهیمی کردووه‌ته‌ سه‌رمه‌شقی یه‌کخواپه‌رستان.

خوای په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی ئیبراهیم ده‌فرمو‌ی: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ * وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ﴾ واته: (هه‌روه‌ها ئی‌مه ئی‌سحاقمان به‌خشی به‌ ئیبراهیم و یه‌عقوبیش به‌ نه‌وه‌ی (وه‌ک زیاده‌پێژێک بو‌ ئیبراهیم)، هه‌ر یه‌ک له‌وانمان کرد به‌ پیا‌وچاک و خواناس. * هه‌موو ئە‌وانی‌شمان کرده‌ پێشه‌وا و به‌ فه‌رمانی ئی‌مه‌ پێنمو‌ویی خه‌لکیان ده‌کرد و

نیگامان بو کردن به نه‌نجامدانی کارو کرده‌وه چاکه‌کان و پراگرتنی نوێژ و زه‌کاتدان، (به‌راستی) ئه‌وان هه‌ر ئیمه‌یان ده‌په‌رست و هه‌ر به‌ندایه‌تی ئیمه‌یان ده‌کرد). [الانبیاء: ۷۲-۷۳].

ده‌باره‌ی فیرعه‌ون و قه‌ومه‌که‌ی ده‌فه‌رموویت: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ﴾ * وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿واته: (ئیمه‌ ئه‌وانمان کرد به‌ چه‌ند پێشه‌وایه‌ک که‌ بانگی خه‌لکی ده‌که‌ن بو ناو ئاگر، له‌ پوژی قیامه‌تیشدا سه‌رکه‌وتوو نابن. * هه‌ر له‌م دونیادا نه‌فریمان خسته‌ شوینیان، له‌ پوژی قیامه‌تیشدا ئه‌وانه‌ زۆر ئیسکتال و پوو‌خسار ناشیرینن). [القصص: ۴۱-۴۲].

ئه‌ه‌لی گومرا له‌ کافران و ئه‌وانه‌ی شوین فیرعه‌ون ده‌که‌وتن له‌ گومرا و کافر و موشریکه‌کان و سه‌رلێشی‌واوان جیاوازیان نه‌ده‌کرد له‌نیوان شه‌ریعه‌تی خوا و قه‌ده‌ری خوا! [شه‌ریعه‌ت خوا له‌ هه‌مووی پازیه‌ و خۆشی ده‌وێت، به‌لام قه‌زا و قه‌ده‌ر مه‌رج نییه‌ خوا هه‌مووی خۆش بووێت و لێی پازی بی‌ت، چونکه‌ خێر و شه‌ر و کوفر و ئیمانی تێدایه‌]. گومراکان ده‌لێن: خوا ئه‌وه‌ی قه‌ده‌ری کردی‌ت خۆشی ده‌وێت، جیاوازیان نه‌ده‌کرد له‌نیوان قه‌ده‌ر و قه‌زای خوا و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی!

ئه‌ه‌لی گومرا و شوینکه‌وتووانی فیرعه‌ون ده‌لێن: ئه‌وه‌ی خوا ویستی هه‌بوو‌ی‌ت له‌سه‌ر بوونی، ئه‌وا خوا خۆشی ده‌وێت، جا ئه‌و شته‌ کوفر بی‌ت یان تاوان. هه‌روه‌ها ئه‌وان جیاوازی ناکه‌ن له‌نیوان خالق و مه‌خلوقدا، وای داده‌نێن که‌ بوونی خوا بوونه‌ و بوونیش بوونی خوایه‌! واته‌ بوون هه‌مووی خوایه‌ و خواش هه‌موو بوونه‌!

هه‌موو شتی‌ک یه‌ک شته‌ ئه‌ویش خوایه‌! له‌ سو‌فیه‌ موحه‌قیقه‌کانیان (پادۆزه‌کانیان/توێژه‌ره‌کانیان) ده‌لێن: شه‌ریعه‌ت هه‌م گوێپرایه‌لی تێدایه‌ هه‌م سه‌رپێچی تێدایه‌، هه‌قیقه‌ت سه‌رپێچی تێدایه‌ به‌بی گوێپرایه‌لی، ته‌حقیق گوێپرایه‌لی و سه‌رپێچی تێدا نییه‌. [ئه‌م دابه‌شکردنه‌ دابه‌شکردنی سه‌رانی سو‌فین که‌ خه‌لکی ده‌که‌ن به‌ سی ئاست].

۱- خەلکی گشتی، ئەوانە ئەهلی شەریعت دەگرێتەوێه که گوێراپەلێیان هەیه
بۆ خوا و سەرپێچیشیان هەیه.

۲- خەلکی تاییبەت، ئەوانە ئەهلی حەقیقەتن تاوانیان نییه، بەلکوو هەموو
شتێک که دەیکەن عیبادهتە، ئەگەر زینا و دزیکردنیش بێت، چونکه پێیان وایه
ئەمە قەدەری خوایه لەسەریان و خواش ئەوێ قەدەر بکات پێی خوشە و لێی
پازیه.

۳- خەلکی تاییبەتی تاییبەت، ئەوانە ئەهلی حەقیقەتن، ئەوانە گوێراپەل و
سەرپێچیان نییه، چونکه ئەوانە گەشتوون بە خوا و هیچ تەکلێفی شەرعیان
لەسەر نەماوه]. ئەم بیروباوەڕ و دابەشکارییهی سۆفییان کتومت جێبەجێکردنی
رێبازی فیرعهون و گەلەکەیهتی! ئەوانە ی که ئینکاریی ئەوهیان کرد که موسا
قسە ی لەگەڵ خوا کردی و خوا ئەمر و نههیی بۆ ناردی.

جیاوازی نیوان دروستکەر و دروستکراو

ئێبراهیم و ئالی ئێبراهیم له پیغه‌مبه‌ران و ئیمانداران، ئەوان دەزانن کە پێویستە جیاوازی بکەیت لە نیوان دروستکەر و دروستکراو، لە نیوان گوێزپرایه‌لی و سه‌رپێچیدا. مەروڤ هەر کاتێک به‌ باشی ئەم جیاوازیانە‌ی زانی و جێبه‌جێ کرد، ئەوا خۆشه‌ویستی و به‌ندایه‌تی بۆ خۆی په‌روه‌ردگار زیاد ده‌ییت، گوێزپرایه‌لی و ملکه‌چی بۆ خوا زیاد ده‌کات، هه‌روه‌ها پشتی ده‌کاته هه‌موو شتێک کە پێچه‌وانه‌ی به‌ندایه‌تی راسته‌قینه‌یه، گوێزپرایه‌لی بۆ غه‌یری خۆدا نییه. ئەوانه‌ی موشریکن جیاوازی ناکەن لە نیوان خالق و مەخلوق، به‌ لک‌وو له‌ لایان یه‌ کسانه‌! ئێبراهیم خه‌لیل ده‌فه‌رموویت: ﴿أَفَرَأَيْتُمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ * أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ * فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ واته‌: (باشه ئاخر ئێوه نابینن چی ده‌په‌رستن (که‌ی ئەو شتانه شایسته‌ی په‌رستن) * به‌ راستی ئێوه‌ش و باب و باپیرانی دێرنیشتان (به‌ هه‌له‌ داچوون) * بێگومان هه‌موو ئەوانه دوژمنی من، به‌ دوژمنی خۆمیان ده‌زانم جگه‌ له‌ په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان..). [الشعراء: ٧٥-٧٧].

ئەوانه ده‌ست ده‌گرن به‌ قسه‌ی لێک‌چوو و مانا لێ‌ له‌ قسه‌ی شه‌یخه‌کانیان هه‌روه‌کوو نه‌صارا کانی‌ش ئەوه‌یان کردووه‌.

نموونه‌ی ئەمه‌ش چه‌مکی (فه‌نا‌بوونه‌). [تێکه‌ڵ‌بوونه‌ له‌ گه‌‌ل خوا] که‌ سی‌ جو‌ره‌:

١- بۆ به‌نده ته‌واوه‌کانه له‌ خۆشه‌ویستانی خوا و پیغه‌مبه‌ران.

٢- بۆ ئەوانه‌یه که‌ مه‌به‌ستیان خۆی په‌روه‌ردگاره و ده‌یان‌ه‌و‌یت بگه‌ن به‌ حق له‌ ئەولیاکان و چاکه‌کاران.

۳- بۆ ئەوانەى که دووروو و مولحیدن و ئەوانەى حەق و ناحەقیان تیگەڵ کردوو.

جوۆرى یە کەم: جوۆرى یە کەمیان لە فەنابوون ئەوێهە کە ئیرادەت تەنھا بۆ خوا بێت و جگە لە خوا هیچ کەسێکی تری خۆش نەوێت. هیچ کەسێکی ناپەرستیت تەنھا پەرەردگار نەبێت، پشتیش تەنھا بە خوا دەبەستیت، داوا لە غەیری خواش ناکات و خۆشەویستیی یە کەمى تەنھاوتەنھا خوایه، داوا لە کەس ناکات تەنھا خوا نەبێت، ئەم جوۆرە فەنابوونە لە قسەى شیخ (أبي نريد) زیاتر دەردەکەوێت و مەبەستە کە پرووتەر دەکاتەوێهە کە دەلیت: (أريدُ أَنْ لَا أُريدَ إِلَّا مَا يريدُ) واتە: (ئەمەوێت هیچ شتێکم نەوێت، تەنھا ئەو شتە نەبێت کە خوا دەیهوێت). دەمەوێت ئەم شتەم بووێت کە خوا خۆشى دەوێت و لێی رازیه، تەواو بوونی به‌ندایه‌تی عەبد و کەمڵبوونی عەبد لەوێهە کە تەنھا ئەوێهە بووێت کە خوا دەیهوێت!

هیچ شتێکی نەوێت تەنھا ئەوێهە نەبێت کە خوا لێی رازیه و خوا خۆشى دەوێت، ئەمەش لە دوو شت بەدەر نیه، یان ئەو شتە واجب کراوە لەسەری یان سوننەتە.

بۆیه هەموو ئەو شتانەى خۆش دەوێت کە خوا خۆشى دەوێت و هەموو ئەو شتانەى رق لێهە کە خوا خۆشى ناوێت، ئەمە مانای ئەم ئایەتەیه کە خوا دەفرمووێت: ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ واتە: (مەگەر کەسێک بە دڵ و دەروونی پاک و بێگەرد و پڕ لە ئیمان، بە خزمەت پەرەردگار گەیشتبێت). [الشعراء: ۸۹]. ئەمە مانای دلی ساغە، ئەو دلیهە کە سەلامەتە لە غەیری خوا و تەنھا خواى تێدايه، هەموو شتێکی لەبەر خوايه لە خۆشەویستی و رق و کردن و وازهێنان!

تەنھا دلیک عیباده‌تى خوا دەکات، سەلامەتە. لە عیباده‌تکردن بۆ غەیری خوا، دلیکە ئەوێهە دەوێت کە خوا دەیهوێت، دلیکە خۆشەویستی جگە لە خواى تێدا نییه، ئەم ناوەرپۆکە هەمووی یەك مانایه لە گەڵ (فەنابوون) جا ناوی دەنییت

(فه‌نابوون) یان شتیکی تر کیشه نییه، چونکه عیبره‌ت به ناو نییه، به‌لکوو به مانا و ناوه‌رۆکه ئەمه سهره‌تا و کۆتاییی ئیسلامه، ناوه‌وه و رواله‌تی دینه! [دل] په‌یوه‌ست بی‌ت به خوا و بتوێته‌وه له‌ناو گوێپرایه‌لیی فهرمانی خوا و شوێنکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ئەوه‌ دلێکه‌ بۆ خوا، جا ناوی ده‌نییت فه‌نابوون یان دلێک بۆ خوا یان شتیکی تر، ئاساییه، چونکه‌ ناو گرنگ نییه، به‌لکوو حیساب و پیوانه و سه‌نگی مه‌حه‌ک، ناوه‌رۆکه‌.

جوۆری دووه‌م: جوۆری دووه‌م له (فه‌نا) ئەوه‌یه‌ ته‌نها خوا ده‌بینی‌ت و به‌ ئاگایه به خوا و غافل نییه، ته‌نها خوای به‌ لاهه‌ گرنگه و دلێ ته‌نها ئەوی تی‌دایه. ئەمه زیاتر ئەوانه به‌ ده‌ستی ده‌هینن که‌ ریگه‌ی خوایان گرتوه، چونکه‌ دلێان په‌یوه‌سته به‌ خۆشه‌ویستی خوا و یادی خوا، ئەوان هه‌میشه‌ دلێان کیش ده‌کری‌ت و راده‌کیشری‌ت به‌ خۆشه‌ویستی و زیکری خوا. بۆیه هه‌میشه‌ ئاگان به‌ خوا و یادی خوا و خۆشه‌ویستی خوا. خوا له‌ دلێ ری‌بوارانی ریگه‌ی خوا مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی و ئامانجی سه‌ره‌کییه، هه‌رگیز شتیکیان به‌ دلدا نایه‌ت له‌ غه‌یری خوا، ئەمانه هه‌ست ناکه‌ن به‌ غه‌یری خوا، به‌لکوو ته‌نها ئاگان به‌ خوا. هه‌روه‌کوو ده‌رباره‌ی ئەم ئایه‌ته و تراوه ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهَا﴾ واته: (ئه‌وسا دایکی موسا هه‌ستی به‌ بی‌تاقه‌تی و به‌ بۆشاییه‌کی زۆر ده‌کرد له‌ دل و ده‌روونی خۆیدا، به‌ راستی خه‌ریک بوو رازه‌که‌ ئاشکرا بکات، ئەگه‌ر ئی‌مه‌ دلێمان دامه‌زراو نه‌کردبایه). [القصص: ۱۰].

وتراوه: دلێ دایکی موسا خالی بووه له‌ هه‌موو شتی‌ک ته‌نها موسای تی‌دا بووه!

زۆر جار ئەم شتانه‌ تووشی مرووف ده‌بی‌ت ته‌نها ترسیکی تی‌دایه، یان خۆشه‌ویستییه‌کی تی‌دایه و دلێ داگیر کراوه، جاری وا هه‌یه‌ دل پر ده‌بی‌ت له‌ ره‌جای شتی‌ک، که‌ دل پزبوو به‌ شتی‌ک، ئەوا پشت ده‌کات له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ی تر که‌ غه‌یری ئەوه‌ نه‌بی‌ت که‌ له‌ دلێ دایه و دلێ داپۆشیوه! جا ئەم شته‌ ترس بی‌ت یان ئومید یان خۆشه‌ویستی. ئەم دلێ رۆ ده‌چی‌ت له‌ خۆشه‌ویستی ئەم شته، یان ئەم ترسه‌ وا ده‌زانی‌ت ته‌نها ئەو شته‌ بوونی هه‌یه، چونکه‌ دلێ پر بووه له‌م شته‌.

دَل كە بە خۆشەويستى كەسىك يان ئومىدببون بە كەسىك يان ترس لە كەسىك ئەوا ھەموو ئەو شتانەى پىچەوانەى ترس و خۆشەويستى و ئومىدن، فرپى دەداتە دەرەو، چونكە دوو دژ بە يەكەو كۆ نابنەو، ئەو دلەى پەيوەستە بە خوا و تەنھا خواى تىدايە، ھەموو ئەو شتانەى پىچەوانەى خۆشەويستى خان، لە دلدا فرپيان دەداتە دەرەو، چونكە ھىچ جىگەيەكى دىكە نەماوە لە دلدا بۆ شتىكى تر جگە لە خوا.

جا كاتىك ئەم فەنائە بەھىز دەيىت و لە مروڤدا قوول دەيىتەو، ئەوا بىئاگا دەيىت و خۆشى لە ياد دەكات، تەنھا سەرنجى لەسەر ئەو خۆى لە بىر دەباتەو، يادى دەكات، دەپەرستىت، خۆشى دەيىت! زياتر دەيناسىت و جار لە دواى جار خۆى لە ياد دەچىت و تەنھا ئەو دەيىنىت و مەبەستى سەرەكى دليەتى.

ئەم مروڤە واى لى دىت مەخلوقات لە دلدا فەنا دەيىت و نامىنىتەو، لەناو دلدا تەنھا خوا ھەيە تەنھا ئەو دەيىنىتەو و (فەنا) نايىت، تەنھا ئەو دەيىنىتەو كە ھەر ھەبوو و ھەر دەيىنىت، ئەويش پەرورەدگارى جىھانيانە. كەواتە ئەم جوړى فەنابوونە، فەنابوونى عەبدە لەناو ياد و زىكرى خوا و لە يادکردنى مەخلوقاتە. [ئەم جوړە فەنابوونە تا ئېرە فەنابوونىكى باشە و مەدح كراو].

ئەگەر ئەمە بەھىز بوو، ئەوا خۆشەويستى لاواز دەيىت و تىكەلى بۆ دروست دەيىت، ناتوانىت شتەكان لە يەكتر جيا بکاتەو، خۆشەويستەكەى لى دەيىت بە خۆى! وا گومان دەبات كە ئەو خۆى خۆشەويستەكەيتى! وا دەزانىت وەكوو يەكن و يەك شتن. وەكوو دەگىرپنەو پياوړك خۆى خستە ناو ئاوړك و خۆشەويستەكەشى بە دواى ئەودا خۆى دەخاتە ناو ئاو! دەليىت: باشە من خۆم خستە ناو ئاو، بەلام تۆ بۆچى بە دواى مندا خۆت خستە ناوى؟ گوتى: من كە تۆم بينى، بىئاگا بووم لەوہى كە بزنام خۆم خۆم بم، بەلكوو وامزانى تۆش ھەر منى!

لەم بابەتەدا زۆر كەس ھەلخەلەتاو و تووشى پى ھەلخلىسكان بوو و ايانزانىو ئەگەر مروڤ وا بىت، ئەوا گەيشتوو بە خوا و خواش بوو بەو و ئەويش بوو بە خوا! جا ئەمە ئەو جوړە فەنائە مەترسیدارەيە كە ھەندىك خەلكىك باسى لىو

دەكات و بانگەشەى بۆ دەكات. چونكە فەنابوون بەم مانايەى مرۆڧ تەنھا خواى لە ياد بىت و تەنھا مەبەستى رازىكردنى خوا بىت و دلى يەك پارچە بىت لە خۆشەويستىي خوا و پشتبەستن بە خوا و يادى خوا، ئەوا فەنابوونىكى باش و بە چاك باس كراوه. بەلام بەم مانايەى مرۆڧ بگاتە قۇناغى تىكەلبوون لە گەل خوا و يەكبوونەو لە گەل خوا، ئەمەيان مەترسیداره و شەرع و ئەقل دژى ئەم جۆره فەنابوونەن.

بۆيە خوا و غەيرى خوا دوو شتى جيان، هيچ شتيك لە گەل خوا يەك ناگريت و ببيتەو يەك! ھەر كاتيک دوو شتى جياواز تىكەل بوون، ئەوا بنچينەى بوونى ھەر يەككيان تىك دەچيت و شتيكى سييەم دروست دەكەن و پىك دەھينن! بۆ نموونە ئەگەر ئاو و شير لە گەل يەكتر يەك بگرن يان لە گەل ئاو و عەرەق، ئەوا نە ئاو كە ئاو دەمىنيتەو نە شير كە و عەرەقە كەش وەكوو خوى دەمىنيتەو! بۆيە ئەم باوەرە باوەرپىكى ھەلەيە ئەگەر عەبد تىكەل بىت لە گەل خوا و ببيتەو يەك شت، پەنا بە خوا. بەلام ئيرادەى خوا و ئيرادەى عەبد يەك دەگريت و تىكەل دەبىت، بۆ نموونە خوا شتيكى خۆش دەويت و لىي رازىيە، عەبد ئەو شتەى خۆش دەويت كە خوا خۆشى دەويت و لىي رازىيە، لىرەدا ئەم دوو ويستە تىكەل دەبن و دەبنە يەك شت، عەبد ئەوەى خۆش دەويت كە خوا خۆشى دەويت! خوا رقى لە شتيكە عەبدىش رقى لەو شتە دەبىتەو كە خوا رقى لىيەتى و پىي رازى نىيە.

بۆيە لە ئيرادەى خۆشويستنى شتيك و ئيرادەى رقبوونەو لە شتيك خوا و عەبد ھاوويست دەبن، كە عەبد ئەوەى خۆش دەويت كە خوا خۆشى دەويت، ئەوەشى رقى لىيە كە خوا رقى لىيە، نەك لە بنچينەى بوونيان يەك بگرن! ئەمە باوەرپىكى ھەلەيە خەلكانىك تىي كەوتوون. كەوابوو ئەم جۆره فەنائە، فەنائىكى كەموكرتە!

گەرەخۆشەويستانى خوا لە ئەبو بەكر و عومەر و موھاجير و ئەنسار، هيچ يەك كە نەكەوتوونەتە ناو ئەو جۆره فەنائە، جا ئەوانە نەكەوتبەنە ناو ئەو جۆره

فەنائە، ئەوا ئەولاترە كە پىغەمبەران ھەرگىز نە كەوتوونەتە ناو ئەم جۆرە فەنائە، بەلكوو ئەم جۆرەيان لە دواى چىنى ھاوئلان سەرى ھەلدا و پەيدا بوو.

ھاوئلان زۆر دامەزراوتر و ژىرتىبون لەوھى بکەونە ناو ئەم جۆرە فانابوونە، ھاوئلان شىت نەبوون و شتيان تىكەل نە کردووە، ھاوئلان زۆر لەوھى بەھىزىبون كە ئەقلىان نەمىنىت و بانگەشەى ئەم جۆرە لە فەنابوونە بکەن.

بۆيە بنەماى ئەم جۆرە فەنابوونە لە چىنى تابيعىن دروست بوو، بە تايبەت لە لاى ھەندىك خواپەرستانى بەسەر، كاتىك گوييان لە قورئان دەگرت دەمردن يان لە ھۆش خويان دەچوون. وەكوو (جَھيرِ الضَّرير) و (وَزْرَةَ بِنِ اَوْفَى) و (قاضي البَصْرَةِ). ھەندىك لە گەورەسوڤىيەكان تووشى ئەم حالەتە بوونە وەكوو لاوازىي جياکردنەوھ و بوورانەوھ و فەنابوون، بەلام كاتىك بە ھۆش خويان دەھاتنەوھ دەيانزانى كەوتوونەتە ناو ھەلە و لىي پەشيمان دەبوونەوھ، وەكوو (أبي يزيد) و (أبي الحسين الثوري) و (أبي الشُّبلي) نموونەى ئەمانەش. پىچەوانەى ئەمانە كە ھەمىشە ئاگايان لە خويان بووھ و ھەرگىز جياوازيەكانيان تىكەل نەدەکرد، ئەوانە بوون: (أبي سُلَيْمَانَ الدَّارَانِي) و (مَعْرُوفُ الْكَرْخِي) و (الْفَضِيلُ بْنُ عِيَّاض). نموونەى ئەوانەش.

ئەوانەى بەندەى راستى پەروردگار بوون جگە لە خۆشەويستى خوا ھىچ خۆشەويستىيەكى تر لە دلياندا نەبوو، زانستيان ھىندە فراوان بووھ نە كەوتوونەتە ناو ئەم جۆرە فەنائە، بەلكوو شتەكانيان وەكوو خۆى بينيوھ و جياوازيەكانيان تىكەل نە کردووە.

ئەوانە وای دەبينن كە ھەموو دروستكراوھكان لەژىر دەسەلاتى پەروردگاردايە و بە ئەمر و ويستى خوا بەرپۆھ دەچن، ئەوانە ملكەچى خوان و فەرمانەكانى خوا جىبەجى دەكەن، ھەموو مەخلوقات بۆ ئەوان بەرچاوپروونىي تىدايە و ئايەتى خواى پەروردگارن، ئەمە زياتر بەھىزيان دەكات لەسەر دلسۆزى و نيەتپاكى، ئەم بەرچاوپروونىيەى كە ھەيانە و ايان لى دەكات درىژرە بە رىگەكەيان بەدن و، بەردەوام دليان دادەمەزرىت لەسەر بەندايەتى بۆ خوا. بە تارك و تەنھا خوا دەپەرستن

و ھاۋەلى بۇ بېرىار نادەن، ئەمەش حەقىقەتتىكى قورئان بانگەۋازى بۇ كىردوۋە،
ئەھلى جېبەجىكارانى ئيمان و تەقۋا ئەمەيان كىردوۋە لە پىغەمبەران كە پىشەۋان و
و ھاۋەلان و پىاۋچاكان.

كاتىك پىغەمبەرى خوا بەرزكرايەۋە بۇ ئاسمان گىفتوگۈى لەگەل خوا كىرد،
ۋەكو خۇى مايەۋە و تىك نە چوۋ، بە پىچەۋانەى موسا كە لە ھۇش خۇى چوۋ
بە ھۇى بىنىنى لەتۈپەتبوۋنى شاخ بە ھۇى دەرکەۋتنى گەۋرەيىى خوا!!

جۆرى سىيەم: جۆرى سىيەم لە (فەناء) بۇ دوۋروۋ و مولجىد و گومراكانە،
كە باۋەرىيان وايە ھىچ بوۋنىك نىيە تەنھا خوا نەيىت و، بوۋنى خوا بوۋنى
دروستكراۋەكانە، ھىچ جىاۋازىيەك نىيە لەنىۋان خوا و بەندە و مەخلۇقاتدا، ئەم
جۆرە فەنائه، فەنائى گومرا و دوۋروۋ لە رېگەدەرچوۋانە! كە باۋەرىيان وايە خوا و
جىهان يەك شتن!

ئەۋانەى لەسەر رېگەى راستن لە شەيخەكان و پىاۋچاكان و زانايان پشت
دەكەن لەم جۆرە فەنابوۋنە و پىچەۋانەى ئەم جۆرەن. دل كە پەيۋەست بوۋ بە خوا
و تەنھا خۇشەۋىستىى خۇى تىدا بوۋ و بە تەنھا پەرىستى و ئەۋى تىدا بوۋ و
بەتال بوۋ لە غەيرى خوا، ئەۋا ھىچ نابىستىت و مەبەستى نىيە تەنھا خوا نەيىت،
لە ھىچ ناترسىت تەنھا خوا نەيىت ئومىدى بە ھىچ نىيە تەنھا خوا نەيىت، دلى
خالى دەيىت لە پەيۋەستبوۋن بە دروستكراۋەكان، سەيرى ھىچ ناكات، ئىللا بە
نوۋرى خوا نەيىت!! بۇيە تەنھا حەق دەبىستىت، تەنھا حەق دەبىنىت، ئەندامەكانى
لە حەقدا بەكار دەيىنىت، لەبەر خوا دەروۋات و لەبەر خوا دەگەرپىتەۋە لە شتىك و،
لەبەر خوا دەللىت و لەبەر خوا بىدەنگ دەيىت و، تەنھا مەيلى ئەۋە دەكات كە خوا
خۇشى دەۋىت و خوا لىي رازىيە، تەنھا ئەۋ شتانەى خۇش دەۋىت كە خوا خۇشى
دەۋىت. مەخلۇقات دەبىنىت، بەلام دلى ھەر لاي خوايە و پەيۋەستە بە خوا، بىنىنى
دروستكراۋەكان تەنھا بىنىنىكى رۋونە بى پەيۋەستبوۋن و دلىۋەلكانى! لەبەر خوا
رقى دەيىتەۋە و لەبەر خوا خۇشەۋىستىى بۇ شت ھەيە، دوژمنى ئەۋ شتەيە كە
دوژمنى خوايە و خوا خۇشى ناۋىت. تەنھا لە خوا دەترسىت، لە غەيرى خوا

ناترسىت، ئا ئەو دلى ساغە، ئەو ئەو دله ساغەيە كە تەوحيدي تىدايە، دلى
پىغەمبەران و خواناسان و ئيماندارانە.

بۆيە جوړى سىيەم لە فەنابوون، ھاوشىوھى فەنابوونى فيرعهون و ئالى
فيرعهونە. بەلام ئەو جوړە فەنائى كە پىغەمبەران و پياوچاكان لەسەرى بوون
جوړىكى ستايشكراوہ و ئەم جوړى سىيەمە نىيە لە فەنائى فيرعهون و ئالى
فيرعهون. ئەوانەى دەلێن: من هېچ نابىنم لە دروستكراوہ كان تەنھا خوا نەيىت و
خوا و بوونى دروستكراوہ كان جيا ناكاتەوہ، ئەوا كەسيك ئەمە دەليىت: كە ئەقلى
تەواو نەيىت، يان بيروباوہرى ناتەواو و خراپ يىت، بۆيە ئەم كەسە ھەميشە لەنيوان
شيتى و ئيلحادايە.

ھەموو زاتا و پياوچاك و خوڤشەويستانى خوا لەسەر ئەوە كوكن كە خوا و
مەخلوقات جياوازن لە يەكتى، لە دروستكراوہ كانىش هېچ شتيك نىيە لە زاتى
خوا يىت، خوا جياوازە لە مەخلوقات، لە زاتى خواشدا هېچ مەخلوقاتىك نىيە، بۆيە
واجبە جياكردنەوہى خالق و مەخلوق، جياكردنەوہى خواى ھەر بوو و خواى
دروستكراوہ كان كە پىشتەر نەبوون!

ئەوانەى گوتيان: بينينى دروستكراوہ كان بينينى خوايە و خوا و مەخلوقاتيان
جيا نەكردەوہ، ئەوا كەوتنە ناو ھەلەيەكى زۆر گەورە، چونكە خوا و
دروستكراوہ كانى خوايان كرده يەك شت. بۆيە كاتىك بەندە سەيرى مەخلوقات
دەكات زياتر دلى دادەمەزىت و دلى زياتر پەيوەست دەيىت بە خوا، چونكە
مەخلوقات نيشانە و دەرخەرى گەورەيى پەروردگارن، نەك خودى خوا بن، پەنا
بە خوا. بە سەيركردن و تىپرامان لە بوونەوہر و بەندە زياتر خواى خوڤش دەويىت يان
لېى دەترسىت يان ئومىدى پى دەيىت، تەنھا دلى پەيوەست دەيىت بە خواى
جىھانيان و جگە لەو هېچ كەسيكى تر ناپەرستىت و تەنھا عىبادەت بۆ ئەو
دەكات. بۆيە ئەگەر بەندە جياوازىي كرد لەنيوان خالق و مەخلوق، ئەوا دلى كو
دەيىتەوہ لەسەر ھەق و بە تەنھا خوا دەپەرستىت و تەنھا داوا لە خوا دەكات و ترس
و ئومىدى تەنھا بە خوا دەيىت. ئەمە راستترين جوړى فەنابوونە!

واجبه دَل زانستی به‌وه هه‌ییت خوا بناسییت و خوُشی بوویت و بیپه‌رسیییت به تاك و تهنه‌ها و خوا و مه‌خلوقات تیكه‌ل نه‌كات، نه‌مه‌ش مانای راسته‌قینه‌ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه كه هه‌موو ئه‌و شتانه له دَلدا ده‌خاته ده‌روه كه پیچه‌وانه‌ی به‌ندایه‌تی‌كردنی خوای په‌روه‌ردگار و ته‌و‌حیدی په‌روه‌ردگار. دَلی پاك ده‌كات‌ه‌وه له هه‌موو په‌رسیتیك له غه‌یری خوا، نه‌ندامه‌كانیش ده‌بنه شوینكه‌وته‌ی ئه‌و دَله ساغه و ئه‌وه جیبه‌جی ده‌كه‌ن كه له دَلدا چه‌سپاوه و جیگیر بووه! بۆیه ئه‌م به‌نده‌یه هۆشیاری و ئاگایی بو دروست ده‌ییت هه‌م له زانست و هه‌م له ویستییدا. هه‌م ده‌زانیت خوا و مه‌خلوق جیاوازن، هه‌م ئیراده و ویستی له‌سه‌ر دوور‌كه‌وتنه‌وه له غه‌یری خوایه، مه‌به‌ستییه‌تی تهنه‌ها خوا له خوُی رازی بكات به زانست و به ئیراده‌ی دَلی به‌و شیوه‌یه‌ی كه پیغه‌مبه‌ران پپی هاتن و پیچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌ت نییه. كه خوای ناسی و جیای كرده‌وه له مه‌خلوقات، ئه‌وا خوای خوُش ده‌ویت و به‌ندایه‌تی ده‌كات به تاك و تهنه‌هایی، تهنه‌ها له‌ویش ده‌ترسییت و پشت تهنه‌ها هه‌ر به‌و ده‌به‌ستییت و رقلیبوون و خوُشه‌ویستی تهنه‌ها له‌به‌ر زاتی اللهیه. خوُی دوور ده‌گریت كه دَلی په‌یوه‌ست ییت له غه‌یری خوا و ترس له غه‌یری خوا و داوای تكا له غه‌یری خوا، خوُی دوور ده‌گریت له هه‌ر شتیك كه پیچه‌وانه‌ی ته‌و‌حیدی راسته‌قینه‌یه. [پیچه‌وانه‌ی هه‌ر سی جوُری ته‌و‌حیده كه بریتیین له:

یه‌كه‌م: توحید الربوبیه:

بریتییه له به تاكدانانی خوا به كاره‌كانی، به‌وه‌ی كه به‌نده‌بروای وا ییت به تهنه‌ها الله به‌دییه‌نه‌ری هه‌موو مه‌خلوقاته، رۆزیده‌ریانه، خاوه‌نیانه، به‌رپۆه‌به‌ری ته‌واوی كاروباره‌كانیانه، شه‌و و رۆژ ئالوگۆر ده‌كات و به‌سه‌ر یه‌كتردا ده‌یانیه‌نییت، زیندوو ده‌كات‌ه‌وه و ده‌مرییت، به‌توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتیكدا.

دووهم: توحید الألوهية:

بریتیه له به تاکدانانی خوی گه‌وره له په‌رستن و عیاده‌ته‌کاندا وه‌کو دوعا و نه‌زر و سه‌ربرین و ئومید‌خواستن و پشت‌پیه‌ستن و هاوشیوه‌کانی که زانایان باسیان کردووه.

ئهم جوړه‌ش له جوړه‌کانی ته‌وحید، بریتیه له کرځکی بانگه‌وازی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران، چونکه ئه‌وه بنچینه‌یه و کرده‌وه‌کانی تری له‌سه‌ر بونیاد ده‌نریت، به‌بی په‌په‌رو و پیاده‌کردنی ئهم جوړه ته‌وحیده کرده‌وه‌کان راست و پاسال نابن، به‌لکوو دژه‌که‌ی دیته‌کایه‌وه، که ئه‌ویش شیرک و هاوبه‌ش‌پیاردانه بو خوا.

سییه‌م: توحید الأسماء والصفات:

بریتیه له باوه‌پوونیکی ته‌واو به‌وه‌ی که خوی گه‌وره چه‌ند ناویکی باش و جوان و سیفات‌گه‌لیکی به‌رز و ته‌واوی هه‌یه، که له قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یدا ﷺ هاتوون، ئه‌و زاته‌ش هه‌موو سیفات‌لیکی ته‌واوی هه‌یه و پاک و بی‌گه‌رده له هه‌موو سیفات‌لیکی ناته‌واو و که‌موکورت و تاک و جیاوازیسه به‌وه له هه‌موو دروست‌کراوه‌کان. (وه‌رگیت).

بویه زی‌کری (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) زیاتر ئهم جوړه فه‌نابوونه پوون ده‌کاته‌وه و له گه‌وره‌ترین و به‌رزترین زی‌کره‌کانه. پیغه‌مبه‌ری خودا ده‌فه‌رموویت: (أَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته: چاکترین و بلندترین زی‌کر وتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه. ^(۱)

جا ئه‌وانه‌ی ده‌لین: ئهم زی‌کره زی‌کری عامه‌ی خه‌لکیه و زی‌کری تایبه‌ت گوتنی (الله، الله) یه و، زی‌کری تایبه‌تی تایبه‌ت گوتنی (هو، هو، هو)، ئه‌مانه له گومر‌اییدان.

(۱) الترمذی (۴۶۲/۵) برقم (۳۳۸۳)، وابن ماجه (۱۲۴۹/۲).

به‌لگه ده‌هیننه‌وه به‌وه‌ی که خوی په‌روه‌ردگار له‌م ئایه‌ته‌دا ﴿قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ واته: (پیشان بلی: هه‌ر خوا خوی دایه‌زاندووه و فیریشی کردوون، له‌مه‌ودوا وازیان لی یینه‌با له به‌تال و نادروستی خویاندا رۆ بچن و گه‌مه و یاری بکه‌ن!!). [الأنعام: ۹۱].

فه‌رموو په‌تی: ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ که‌واته ئه‌مه به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرایه که دروسته یادی خوا به (الله، الله) بکریت، به‌لام له‌مه‌دا به‌هه‌له‌دا چوون، چونکه ئه‌م ئایه‌ته وه‌لامی پرسیاریکه، (پیش باسکردنی: ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ ئایه‌ته که ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلِ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى..﴾ واته: بلی کی ئه‌و کتیبه‌ی دابه‌زاندووه که موسا پێ هاتووه یان هیناویه‌تی؟ له وه‌لامدا بلی: (قل الله) واته: بلی خوی گه‌وره. [قرطبی ره‌حه‌مه‌تی خوی لی بی‌ت، ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ واته:

۱. ئه‌ی محمد، الله ئه‌و کتیبه‌ی دابه‌زاندووه بۆ موسا و و ئه‌م کتیبه‌ش که بۆ من هاتووه.

۲. یان خوی گه‌وره ئیوه‌ی فی‌ره کتیب کردووه. (وه‌رگێڕ)

که‌وابوو ئه‌مه هه‌له‌یه، چونکه ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ ماناکه‌ی ئه‌وه‌یه که الله ئه‌و کتیبه‌ی بۆ موسا دابه‌زاندووه که پێی هاتووه. ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ واته: بلی الله وه‌لامه بۆ ﴿قُلِ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى..﴾

که‌وابوو وتنی (الله، الله) و (هو، هو، هو) قسه‌ی ته‌واو نین، رسته‌ی به‌سوود نین و، په‌یه‌ست نین به ئیمان و کوفر و نه‌مر و نه‌هی. ئه‌مه نه له قورئان و نه له سونه‌ت و نه له هاوه‌لان و سێ سه‌ده‌ی زی‌رینی پیشینان جی‌گیر نه‌بووه، به‌لکو وه‌ندی‌ک له سو‌فییه گومراکان ئه‌مه‌یان داهیناوه.

هه‌ندی‌ک له شه‌یخه‌کانیان ده‌لێن ئێمه ده‌ترسین بلیین (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، چونکه ده‌ترسین بمرین له‌نیوان (النفي و الاثبات)، [واته: ده‌ترسن بلیین (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بمرین و به (إِلَّا اللَّهُ) رانه‌گه‌ین! بۆیه ده‌لێن (الله، الله) یان (هو، هو)].

ئه‌مه‌ش گومرا‌یییه‌کی دیکه‌یه‌ تێی که‌وتوون و پێچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌ته، چونکه نازانن ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی یێت بلیت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به‌لام نه‌گات به (إِلَّا اللَّهُ) له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ ده‌مریت که‌ گوتویه‌تی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

له‌ پێغه‌مبه‌ری خودا جی‌گه‌یر بووه که‌ خه‌لکیی پێش سه‌ره‌مه‌رگ ته‌لقین داوه به وتنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ^(۱)

فه‌رمویه‌تی: (من كان آخر كلامه لا إله إلا الله دخل الجنة) ^(۲)

ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ راست بووايه که‌ ئه‌وان باسی ده‌که‌ن ئه‌مه و نموونه‌ی ئه‌م فه‌رموودانه (لَقْنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِنْ كَانَ آخِرَ كَلِمَتِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِنْدَ الْمَوْتِ، دَخَلَ الْجَنَّةَ يَوْمًا مِنَ الدَّهْرِ، وَإِنْ أَصَابَهُ قَبْلَ ذَلِكَ مَا أَصَابَهُ) له‌ پێغه‌مبه‌ری خودا جی‌گه‌یر نه‌ده‌بوون!

که‌وابوو زی‌کری خوا به (الله، الله) و (هو، هو) و (یا هو، یا هو) زۆر دووره له‌ سوننه‌ت، به‌لکوو بیدعه و گومرا‌یییه.

خوای په‌روه‌ردگار ئه‌مری نه‌کردوه یادی بکه‌ین به‌ ئیسمی موفه‌د (الله، الله، هو، هو، یا هو، یا هو) ئه‌مه‌ هه‌یج سوودێکی‌ش به‌ ئیمان ناگه‌یه‌نی‌ت، به‌ کو‌ر‌ای ئه‌ه‌لی ئیسلام. ئه‌مریش نه‌کراوه به‌م جو‌ره‌ زی‌ک‌ره. ئه‌م جو‌ره‌ ئایه‌تانه و هاوشی‌وه‌ی ئه‌مانه، ئه‌وه‌ له‌خۆ ناگرن که‌ یادی خوا بکری‌ت به‌ ئیسمی موفه‌د و به (الله، الله) کردن و (هو، هو) کردن.

(۱) رواه مسلم ۹۱۷.

(۲) أخرجه أبو داود (۳۱۱۶).

نموونه ی ئەم ئایەتانه ﴿وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبْتَئِلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا﴾ واتە: (تۆ هەمیشە با ناوی پەروردگار وێردی سەر زارت بیّت، بە دڵسۆزی و ملکچییەوه رووی تی بکە). [المزمل: ۸].

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ واتە: (تەسبیحات و ستایشی پەروردگاری بەرز و بلند و پایەدارت بکە). [الأعلى: ۱].

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى * وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ واتە: (یەکگومان ئەو کە سەرفرازە کە دەروونی خۆی پاک پراگرتوو و * ناوی پەروردگاری دەبات و نوێژی بۆ دەکات و کڕنووش و سوجدەی بۆ بردوو). [الأعلى: ۱۴-۱۵].

﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ واتە: (جا کەواتە ستایش و سوپاسگوزاری پەروردگاری گەورە بە و با ناوی پیروزی هەمیشە لەسەر زارت بیّت). [الواقعة: ۷۴].

ئەم ئایەتانه و وێنەی ئەمانەش یاد و زیکری خوا بە موفرد لەخۆ ناگرن (الله، الله، هو، هو، یا هو، یا هو) بە لکۆو لە سوننەتدا هاتوو کاتیەک ئەم ئایەتە دا بەزی ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ واتە: (جا کەواتە ستایش و سوپاسگوزاری پەروردگاری گەورە بە و با ناوی پیروزی هەمیشە لەسەر زارت بیّت). [الواقعة: ۷۴]. پیغمبەری خوا ﷺ فرمووی: (لە رکوعدا ئەمە بڵێن). کاتیەک ئەم ئایەتە دا بەزی ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ واتە: (تەسبیحات و ستایشی پەروردگاری بەرز و بلند و پایەدارت بکە). [الأعلى: ۱]. پیغمبەری خوا ﷺ فرمووی: (لە سوجدەدا ئەمە بڵێن).

شەرع دایناوە کە لە رکوعدا بڵێن: (سبحان ربي العظيم) و لە سوجدەدا بڵێن: (سبحان ربي الاعلى).

پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: (كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ) ^(۱) واته: (دوو کليمه هه ن خوشه ويستن لای "الرحمن" و سووکن له سهر زمان و قورسن له سهر تهراروو، نهویش "سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ"). پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: (أَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته: (چاکترین و بلندترین زیکر وتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يه).

له (سُنَنِ ابْنِ مَاجَه) هاتوو پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: (أَفْضَلُ الذِّكْرِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّهِ). له (البخاري ومسلم) دا هاتوو پيغه مبهري خوا ﷺ ده فهرمويت: (مَنْ قَالَ فِي يَوْمِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحَدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ حَرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ، حَتَّى يُمْسِيَ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلِ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا رَجُلٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ أَبُو زَادٍ عَلَيْهِ، وَمَنْ قَالَ فِي يَوْمِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، حُطَّتْ عَنْهُ خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ).

ويښه نهم فهرموودانه زوره دهربارهی زیکر و دوعا، نهوهشی له قورئاندا هاتوو دهربارهی نهوهی که خوا له قورئاندا ده فهرمويت: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ واته: (لهو نازله سهربرپراوانهش مهخون که ناوی خوا له کاتي سهربرپرياندا نهبراو). [الانعام: ۱۲۱].

ده فهرمويت: ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾ واته: (ده بخون لهوهی بوټان دهگرن و ناوی خواي لی بهینن کاتيک بهرلهی ده کهن و کاتيک لیی دهخون). [المائدة: ۴].

کاتی‌ک خوا ده‌فه‌رموویت: (بسم الله) ئەوه رسته‌یه‌کی ته‌واوه و به‌سووده
ته‌نها مه‌به‌ستی پێ ناوی الله نییه وه‌کو وشه، به‌لکوو مه‌به‌ست پێی ده‌ستپێکردنه
به ناوی الله. (بسم الله) ئەمه رسته‌یه‌کی ئیسمیه یان فیعلیه، دیارترین رای
نه‌حویه‌کان ئەوه‌یه که جومله‌یه‌کی ئیسمیه ته‌قدیره که (ذَبْحِي بِسْمِ اللَّهِ) یه به
فیعل (أَذْبَحْ بِسْمِ اللَّهِ).

هه‌روه‌ها وه‌کوو (بسم الله الرحمن الرحيم) به ته‌قدیری (قراءتی بسم الله). یان
(أقرأ بسم الله).

هه‌ندی‌ک خه‌لک ده‌لێن: ده‌ستپێکردن به ناوی خوا یه فعل ده‌لێن: (ده‌ستم
پێ کرد به ناوی خوا) بۆیه به ته‌قدیری ئیسم ته‌واوتره، (قراءتی بسم الله).
چونکه جومله‌ی ئیسمی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر جێگیری و به‌رده‌وامی، به‌لام رسته‌ی
کرداری به‌لگه نییه له‌سه‌ر جێگیری و به‌رده‌وامی ده‌ستپێکردن به ناوی خوا،
به‌لکوو ده‌بی‌ت نوێ بکری‌ته‌وه.

هه‌روه‌کوو لێره ده‌رکه‌وتووخوا یه‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ
الَّذِي خَلَقَ﴾ واته: (ئه‌ی محمد بخوێنه به ناوی ئەو په‌روه‌ردگاره‌ته‌وه که هه‌موو
شتێکی دروست کردووه). [العلق: ۱].

له‌م نایه‌ته‌دا ﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا﴾ واته: (به ناوی خواوه‌یه‌ی پو‌یشتنی
و وه‌ستاندن). [هود: ۴۱]. پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت: (من کان ذبح قبل
أن یصلی فلیذبح مکانها أخرى، ومن کان لم یذبح فلیذبح بسم الله). ^(۱) واتا:
ئه‌وه‌ی پێش نوێژی جه‌ژن بیکات، قوربانیی داوه، با دانه‌یه‌کی تر بکات به
قوربانی له‌ شوێنیدا، هه‌ر که‌سی‌که‌ش قوربانی نه‌کردووه، با قوربانییه‌که‌ی بکات
و ناوی خوا یی بینیت.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا به (عومه‌ری کورپی ئه‌بی سه‌له‌مه) ده‌لیت: (یا غلام، سَمَّ اللَّهِ، وَكُلَّ بَيْمِينِكَ، وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ) واته: (ئه‌ی کورپ "ئه‌ی غولام"، (بسم الله) بکه و، به ده‌ستی راست و له پێشی خۆته‌وه بخۆ).

کاتی‌ک پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌لیت: ناوی خوا به‌یینه (بسم الله) مه‌به‌ست ئه‌وه نییه ته‌نها بلی: (الله). هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به (عه‌دی کورپی حاته‌م) ده‌لیت: (إِذَا أُرْسِلْتَ كَلْبَكَ الْمَعْلَمَ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ، فَكُلِّ) واته: (ئه‌گه‌ر سه‌گه‌ فی‌رک‌راوه‌ که‌تت به‌ره‌لا کرد و ناوی خودات هینا، ئه‌وا هه‌ر شتی‌کی بۆت گرت، بیخۆ).^(۱)

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: (إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ دَخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ لِأَصْحَابِهِ لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ). واته: (ئه‌گه‌ر پیاو بچیته ماله‌وه، ناوی خودا به‌ی‌نی‌ت له کاتی چوونه ژووره‌وه‌ی و له کاتی خواردنی، ئه‌وا شه‌یتان به‌ هاو‌پێ‌کانی ده‌لیت: ئیم‌رۆ هه‌یچ شو‌ی‌نی‌کی خه‌وتن و هه‌یچ خواردنی‌کتان بۆ نییه، ئه‌گه‌ر بچیته ژووره‌وه و ناوی خودا نه‌ه‌ی‌نی‌ت، شه‌یتان ده‌لیت: شو‌ی‌نی خه‌وتن و خواردنتان بۆ هه‌یه).^(۲)

وینه‌ی ئه‌م فه‌رموودانه زۆره. هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌ی بۆ مو‌س‌لمانان ته‌شریع ک‌راوه له نو‌یژ و بانگ و جه‌ژنه‌کان و حه‌ج، هه‌مووی به‌ پرسته‌ی ته‌واو و به‌سوود ته‌شریع ک‌راوه نه‌ک ته‌نها به‌ ئیسمی‌کی مو‌فرده.

وه‌کوو بانگ‌ی‌ژ ده‌لیت: (الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، أشهد أن لا إله إلا الله، أشهد أن لا إله إلا الله، أشهد أن محمداً رسول الله، أشهد أن محمداً

(۱) رواه البخاري (۶۰۹/۹) ومسلم (۱۹۲۹).

(۲) رواه مسلم: (۲۰۱۸).

رسول الله، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ،
الله أكبر، الله أكبر، لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ. (۱)

نوێژ خوێن ده‌لیت: (الله أكبر، سبحان ربي العظيم، سبحان ربي الاعلى، سمع
الله لمن حمده، ربنا ولك الحمد، التحيات لله).

ئه‌وانه‌ی ته‌لبیاتی چه‌ج ده‌که‌ن ده‌لین: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنَّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ).

وینه‌ی ئه‌مانه‌ش که خوا دایناوه به‌زیکر، قسه‌یه‌کی ته‌واو و مانادار و
به‌سووده، نه‌ ناویکی تاکی ئاشکرایه وه‌کوو (الله، الله، الله) نه‌ ناویکی تاکی
نادیاره وه‌کوو (هو، هو، هو).

ئه‌مه‌ش له‌ زماندا پێی ده‌گوتریت: (که‌لیمه) [واته: رسته‌ی به‌سوود و
مانا‌هه‌لگری ته‌واو]. وه‌کوو پێغه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رموویت: (كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى
الرَّحْمَنِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
الْعَظِيمِ) (۲) واته: (دوو که‌لیمه هه‌ن خۆشه‌ویستن لای "الرحمن" و سووکن له‌ سه‌ر
زمان و قورسن له‌ سه‌ر ته‌رازوو ئه‌ویش: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ).

یان ده‌فه‌رموویت: باشترین که‌لیمه که‌ گوترايیت، که‌لیمه‌ی له‌بیدی کورێ
په‌یعه‌یه که‌ ده‌لیت: (أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ) واته: (هه‌موو شتی‌ک جگه
له‌ خوا با‌تله‌).

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ واته: (ئه‌و
بوختانه‌یان قسه‌یه‌کی زۆر گه‌وره و نارێکه که‌ له‌ ده‌میان ده‌رده‌چیت). [الكهف: ۵].

(۱) رواه مسلم.

(۲) متفق عليه.

ده فەرموویت: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ واته: (فرمان و فەرمووده کانی پەروردگار (ئەو) محمد لەو پەری راستی و دادپەروریدا به ئەنجام گەشتوو). [الأنعام: ۱۱۵]. وینەى ئەوانە لە قورئان و فەرمووده و کەلامى عەرەبدا کە وشەى (کەلىمه) به کار هاتوو مەبەستى پرستەيه کى تەواو و مانادار و بەسووده.

هەر وه کوو چۆن هەرفیان به کار هێناوه لە بری ئیسم گوتراوه: (هَذَا حَرْفٌ غَرِيبٌ) واته: (ئەم هەرفە غەریبە) هەرفیان به کار هێناوه لە جیاتى ئیسم. (سیبەوهیهى) کەلامى دابەش کردوو بو:

۱. (اسم) ناو.

۲. (فعل) کردار.

۳. (حَرْفٌ جَاءَ لِمَعْنَى) پیتیکیش کە بو مانا هاتوو.

[سیبەوهیهى دەلیت: (حَرْفٌ جَاءَ لِمَعْنَى)، نەیفەرموو: (حەرف) چونکە هەرف دوو جوړى هەیه: حروفى مەبانى و حروفى مەعانى.

جوړى یه کهم: حروفى مەبانى بریتیه له هەرفە هیجائییه کانی زمانى عەرەبى، وه کوو: (أ = ئەلیف، ب، ج، .. ی = یاء) ئەو هەرفانەى کە هەرفى مەبانیان پى دەلین، وشەیه کى لى دروست ده کړت یاخود واتیه کى لى دروست ده کړت بو نمونه: (محمد) محەممەد: مەبنیه، پیک هاتوو له چەند شتیک و له چەند هەرفیک کە (م) و (ح) و (م) یکی تر و (د) ه، ئەو هەرفانەى (محمد) یان پیک هیناوه پیان دەوتریت چی؟ پیان دەوتریت: حروفى مەبانى، حروفى مەبانى به تەنها هیچ مانایه نادەن به دەستەوه، بو نمونه: کە (م) له وشەى (محمد) بکەینهوه هیچ مانایه کى نییه، نه به تەنها و نه لەناو پرستەشدا.

جوړى دووهم: له حروف چیه، حروفى مەعانییه، بزانی حروفى مەعانى چۆنه؟ بریتیه له م جوړه هەرفانه: (حروف جر) و (حروف مشبه بالفعل) وه کوو:

(إِنْ و أَنْ وَلَكِنْ و لَعَلَّ و لَيْتَ). ئەم حەرفانە حەرفن، بەلام حەرفە کانی مەعانییان پێ دەلێن، چونکە کە خرایە پستەوه، مانایەك دەدات بە دەستەوه. بۆیە حەرفە کان نە ناون و نە کردارن، هەر یەکیەک لەم بەشە پێی دەگوترێت حەرف. بەلام تایبەتمەندیی سییەمیان ئەوەیە حەرفە بۆ مانایەك هاتوو، نە ئیسەم و نە فاعیلە. حەرفە هیجائییه کان (أ- ب - ج - ...) ئیسمن، لە کاتیکیدا ئیسمن. (وەرگێڕ)

پێغەمبەری خوا ﷺ دەفرموویت: (مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ الْم حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلامٌ حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ) واتە: (هەر کەسێک پیتێک لە کتێبە کە ی خوا بخوێنێتەوه چاکەیه‌کی بۆ دەنوسرێت، چاکەش بە "دە" چاکەیه، من نالێم "الم" پیتێکە، بەلکوو "ألف" پیتێکە و "لام" پیتێکە و "میم" پیتێکە).

هەروەکوو (الخليل بن أحمد الفراهيدي) پرسیاری کرد لە هاوێڵەکانی کە چۆن لە ناوی (زید)دا، پیتی (زای) دەرپەرن؟ هاوێڵەکان گوتیان: (زای)، (الخليل بن أحمد) گوتی: (ئێوه ئیسەم کەتان گۆ کردوو (دەرپریوه) بەلکوو دەرپرینی پیتی (زای) لە (زەید)دا، بە (ز) گۆ دەکرێت، کە ئێوه دەلێن: (زای) ئەوه ئیسەم. لە زاراوەی زمانزانان ئەوهی پێی دەگوترێت حەرف، پێی دەلێن کەلیمە، "حەرف" تایبەتە بە هاتنی مانایەك، نە ئیسەم و نە فیعلە، بۆ نمونە وەکوو حەرفی جەر. کەوابوو کەلیمە تەنها بۆ پستەیه‌کی تەواو مانادار هاتوو.

کەواتە مەبەستە کە ئەوەیە کە یاد و زیکری پەروردگار بکریت بە پستەیه‌کی تەواو مانادار، ئەوەش ناو براوە بە کەلام. هەر ئەوەشە سوود بە دل دەگەیه‌نێت و پاداشتی لەسەر بە دەست دێت لای خوای پەروردگار، ناسین و نزیکبوونەوه لە پەروردگاریش بەم جوۆرە زیکرە بە دەست دێت کە لە قورئان و فرمودەدا هاتوو. یادی زیکری خوا بە ئیسمی موفرەد (الله، الله، هو، هو) هیچ بنەمایەکی

نییه، چجای بێتە زیکری تایبەتی خواناس و عاریفان!

ھۆكارىكىشە بۆ سەر سەزھەلدىنى كۆمەللىك بىروباۋەرى خراپ، بەلكو ئەو
رېگەيە كە بۆ جۆرەھا بىدعە و گومرايى و سەرھەلدىنى بىروباۋەرى و حالى خراپ
لە حالى ئەھلى ئىلحاد و ئەوانەى جىھان و خوا بە يەك شت حىساب دەكەن،
وەكوو پىشتەر پروونكرايەو و قسەى لەسەر كرا.

کۆکراوه‌ی دین

کاکله و کرۆکی دین له دوو بنچینه‌دا کۆکراوته‌وه:

۱. هیچ شتی‌ک نه‌په‌رستین جگه له خوا.

۲. به‌م جووره بیه‌رستین که شه‌رعه‌که‌ی پێی رازییه و بۆی دناوین،

نه‌په‌رستین به بیدعه.

وه‌کوو خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ واته: (جا ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت به دیداری په‌روه‌ردگاری شاد بییت، به خوشنودییه‌وه با کارو‌کرده‌وه‌ی چاک و دروست نه‌نجام بدات و به هیچ شیوه‌یه‌ک له په‌رستندا هیچ که‌سی‌ک نه‌کاته هاوێ و شه‌ریک بۆی). [الک‌هف: ۱۱۰].

ئه‌مه ته‌حقیقی دوو شایه‌تومانه‌که‌یه (شهادة أن لا إله إلا الله، وشهادة أن محمدًا رسول الله). شه‌هاده‌ی یه‌که‌م واته هیچ که‌س و هیچ شتی‌ک نه‌په‌رستین جگه له خوا. دووه‌میان واته پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌لبژێردرا و نێردراوی خوایه پێویسته له‌سه‌رمان به‌راستی بزانی و گوێ‌رایه‌لی فه‌رمانه‌کانی بکه‌ین و شوێنی بکه‌وین. پێغه‌مبه‌ری خوا ئه‌وه‌ی ڕوون کردووه‌ته‌وه بۆمان که چۆن خوا بیه‌رستین و به‌ندایه‌تی بۆ بکه‌ین. ڕێگریشی لێ کردووین له داهێنراوه‌کان و هه‌والی پێی داوین هه‌ر که‌سی‌ک داهێنان له دیندا بکات، ئه‌وا گومرایی و سه‌رلێشی‌واوییه.

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ واته: (نه‌خێر و نه‌یه، هه‌رکه‌س به

راستی خۆی بداته ده‌ست خوا و له هه‌مان کاتدا چاکه‌کار و موسلمان بێت، ئه‌وه پاداشتی خۆی لای په‌روه‌ردگاری ده‌ست ده‌که‌وی‌ت و نه‌ ترسیان ده‌بێت و نه‌ غه‌م و په‌ژاره‌ دایان ده‌گرێت. [البقرة: ۱۱۲].

هه‌روه‌کوو چۆن فه‌رمانمان پێی کراوه‌ که‌ له‌ هه‌یچ که‌س و شتێک نه‌ترسین جگه‌ له‌ خوا، پشت و په‌نا و ته‌وه‌کولیشمان هه‌یچ که‌س و هه‌یچ شتێک نه‌بێت جگه‌ له‌ خوا، ته‌نها خواش پارێزه‌ر و په‌ناگه‌مان بێت، هه‌یچی تر به‌ پارێزه‌ر و په‌ناگه‌ نه‌زانین ته‌نها خوا نه‌بێت. به‌ندایه‌تییشمان ته‌نها بۆ خوای په‌روه‌ردگار بێت، بۆیه‌ فه‌رمانمان پێی کراوه‌ گوێڕایه‌ڵی پێغه‌مبه‌ری خوا بکه‌ین و شوێنی بکه‌وین. بشیکه‌ین به‌ پێشه‌نگ چاوساگی خۆمان، حه‌رام و حه‌لال ته‌نها ئه‌وه‌یه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر حه‌لالی کردووه‌ یان حه‌رامی کردووه‌، دینیش ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و هه‌یناویه‌تی، خوا ده‌فه‌رمووێت: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ﴾ واته‌: (خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ رازی‌بوونایه‌ به‌و به‌شه‌ی خوا به‌ نسیبی کردوون و پێغه‌مبه‌ر پێی به‌خشیون و به‌ دڵ بیانوتایه‌: خوامان به‌سه‌ (که‌ لی‌مان رازی بێت)، ئێمه‌ فه‌رامۆش ناکات له‌ تاینده‌دا هه‌ر پیمان ده‌به‌خشی‌ت له‌ فه‌زڵ و زیاده‌ری‌زی خۆی، پێغه‌مبه‌ره‌که‌شی له‌وه‌ی ده‌ستی ده‌که‌وی‌ت پیمان ده‌به‌خشی‌ت، به‌ راستی ئێمه‌ ئاوات و مه‌به‌ستمان گه‌رانه‌وه‌یه‌ بۆ لای خوا و به‌ده‌سته‌یه‌نانی ره‌زامه‌ندیی ئه‌وه‌ (ئهو کاته‌ پاداشتی هه‌ردوو جیهانیان بۆ خۆیان مسو‌و‌گه‌ر ده‌کرد). [التوبة: ۵۹].

ده‌فه‌رمووێت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ واته‌: (جا ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر پێی به‌خشیون و هه‌رێ بگرن، هه‌ر فه‌رمانێکی پێی دان، به‌ گوێی بکه‌ن، قه‌ده‌غه‌ی هه‌ر شتێکی لی کردن، مه‌یکه‌ن). [الحشر: ۷].

په‌روه‌ردگار واجبی کردووه‌ که‌ ته‌نها پشتبه‌ستن له‌سه‌ر خۆی بێت و ته‌نها پشت به‌و ببه‌ستن ﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ واته‌: (به‌ دڵ بیانوتایه‌: خوامان به‌سه‌ (که‌ لی‌مان رازی بێت). [التوبة: ۵۹].

خوای په‌روەرد گار نه‌یفه‌رموو: پشت به پیغه‌مبه‌ریش بیه‌ستن.

وه‌کوو له وه‌سفی هاوه‌لاند له ئایه‌تیکی دیکه‌دا ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ واته: (ئه‌وانه‌ی که خه‌لکی (باوه‌ر لاواز) پییان ده‌لین: به‌راستی خه‌لکی بی‌باوه‌ر و خوانه‌ناس خو‌یان بو‌ئیه‌ کو‌کردوو‌ته‌وه‌ و خو‌یان بو‌ئیه‌ مه‌لاس داوه‌، لییان بترسن (خوتان تووشی به‌لا مه‌که‌ن) به‌لام ئه‌وان (واته ئیمانداران به‌و پروپاگه‌نده‌یه‌) باوه‌ریان دامه‌زراوتر بوو، وتیان: خوامان به‌سه‌ که یاریده‌ده‌ر و یارمه‌تیده‌ریکی چاکه‌). [آل عمران: ۱۷۳].

ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته: (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ته‌نها خوا به‌سه‌ بو‌خوت و ئه‌وانه‌ی شویت که‌وتوون له ئیمانداران که پشتگیر و یاریده‌ده‌رتان بیت). [الأنفال: ۶۴].

پاشان ده‌فه‌رموویت: ﴿سَيُوتِنَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ﴾ واته: (ئیمه‌ فه‌راموش ناکات له‌ ئاینده‌دا هه‌ر پیمان ده‌به‌خشیت له‌ فه‌زل و زیاده‌پیزی خو‌ی، پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی له‌وه‌ی ده‌ستی ده‌که‌ویت پیمان ده‌به‌خشیت). [التوبة: ۵۹].

خوای په‌روەرد گار وای داناوه‌ که به‌خشین بو‌خوا و بو‌پیغه‌مبه‌ری خوایه‌، باسی فه‌زلی خوایشی پیش خستوه‌، چونکه‌ فه‌زل و به‌خششی خوا هه‌مووی له‌ ده‌ستی خوا‌دایه‌، ده‌به‌خشیت به‌هه‌ر که‌سیک بیه‌ویت، په‌روەرد گار خوا‌ه‌نی به‌خشش و فه‌زلی زۆر گه‌وره‌یه‌، فه‌زل و به‌خششیشی هه‌یه‌ به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا و ئیمانداران ﴿إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ﴾ واته: (به‌راستی ئیمه‌ ئاوات و مه‌بتستمان گه‌رانه‌وه‌یه‌ بو‌لای خوا و به‌ده‌سته‌پێانی ره‌زامه‌ندی ئه‌وه‌ (ئه‌و کاته‌ پاداشتی هه‌ردوو جیهانیان بو‌خو‌یان مسۆگه‌ر ده‌کرد). [التوبة: ۵۹].

په‌روه‌ردگار تهنه‌ها په‌غبه‌تی بۆ خۆی داناوه، وه‌کوو ده‌فرموویت: ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ * وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ﴾ واته: (جا کاتیک له‌ کاریکى خیر ده‌بیته‌وه، خۆت ماندوو بکه‌ به‌ کاریکى خیری تروه * با هه‌میشه و به‌رده‌وام هه‌ز و ئاره‌زووت بۆ به‌ده‌سته‌ینانى په‌زامه‌ندیی خوا بیټ، به‌رده‌وام خه‌لکیش هان بده تا په‌روه‌ردگار ت بناسن و له‌ هه‌ولێ په‌زامه‌ندیی ئه‌ودا بن). [الشرح: ۷-۸].

پیغه‌مبه‌رى خوا به‌ (ابن عباس) ده‌فرموویت: (إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ). واته: (ئه‌گه‌ر داواى شتیکت کرد، ئه‌وا تهنه‌ها داوا له‌ خوا بکه، ئه‌گه‌ر پشتیوانیت ویست، ئه‌وا تهنه‌ها پشت به‌ خوا ببه‌سته). بۆیه له‌ چه‌ندان شوینی تردا له‌ قورئان به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه.

خوای په‌روه‌ردگار دایناوه که به‌ندایه‌تی و ترسان و خۆپاریزی له‌ تاوان تهنه‌ها بۆ خوای گه‌وره‌یه، به‌لام گوپرایه‌لی و خۆشه‌ویستی بۆ خوا و پیغه‌مبه‌رى خوايه.

هه‌روه‌کوو له‌ قسه‌ی پیغه‌مبه‌ر نوحدا هاتوو ده‌فرموویت: ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا﴾ واته: (داواتان لی ده‌که‌م که: هه‌ر خوا بپه‌رستن و له‌ خه‌شم و قینی، خۆتان پاریزن و فه‌رمانبه‌ردارى منیش بن). [نوح: ۳].

ده‌فرموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ واته: (جا ئه‌وه‌ی فه‌رمانبه‌ردارى خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات و له‌ خوا بترسیت و له‌سه‌رپیچی و نافه‌رمانیى خۆی پاریزیت، جا ئا ئه‌وانه سه‌رفراز و به‌ ئاوات گه‌یشته‌ون). [النور: ۵۲]. وینه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه له‌ قورئاندا.

هه‌موو پیغه‌مبه‌ران فه‌رمانیان پی کراوه به تهنه‌ها خوا بپهرستن و ته‌وه‌کولیان تهنه‌ها به په‌روه‌ردگار بی‌ت و گوپ‌رایه‌لیی بکه‌ن، شه‌یتان نه‌ساراکانی گوم‌پرا کرد و وایل‌یکردن هاو‌ل بۆ خوای گه‌وره‌ بریار بده‌ن، دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌کانیشیان بکه‌ن، پیاوانی ئایینی و پیاوچاکانی خو‌یان

ده‌پهرست و حه‌رام و حه‌لالیان له‌وان وه‌رده‌گرت و ته‌وه‌کولیان له‌سه‌ر ئه‌وان بوو بۆ لای ئه‌وانیش ده‌گه‌رانه‌وه، به‌لام خوا ئیماندارانی رینموونی کردووه بۆ سه‌ر حه‌ق، ئه‌وانه‌ی که حه‌قیان ناسی و شوین حه‌ق که‌وتن، ئه‌وانه‌ی دلسۆز و راستگو بوون له‌گه‌ل خوا و جگه‌ له‌ خوا هیچ که‌س و هیچ شتیکیان نه‌ده‌پهرست.

ئیمانداران له‌وانه‌ نه‌بوون که خوا خه‌شمی لی گرتن و نه‌ له‌وانه‌ بوون که گوم‌پرا‌بوون، به‌لکوو ئه‌وانه‌ دل‌یان خا‌لس کرد بۆ خوا و بۆ دینی خوا، ته‌سلیمی په‌روه‌ردگاریشیان بوون. به‌ دل و جه‌سته‌ ئه‌وان خویان خو‌ش ویست و گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای، لی ترسان و گوپ‌رایه‌لییان کرد و تهنه‌ها داوایان له‌وه‌ ده‌کرد و پشتیان هه‌ر به‌وه‌ ده‌به‌ست.

گوپ‌رایه‌لیی پیغه‌مبه‌ریشیان ده‌کرد و پشتیوانی پیغه‌مبه‌رانیان کرد و به‌ گه‌وره‌یان زانین و پیغه‌مبه‌رانیان خو‌ش ده‌ویست و پشتیوانیان ده‌کردن و دۆستایه‌تی پیغه‌مبه‌رانیان ده‌کرد.

شوین پیغه‌مبه‌ران که‌وتن و به‌ نوور و پرووناکیی ئه‌وان ر‌ییان ده‌کرد و شوین نووری پیغه‌مبه‌ران که‌وتن، ئه‌مه‌ ئه‌و دینی ئیسلامیه‌ که‌ سه‌ره‌تا و کو‌تاییی پی ناردووه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ران، ئه‌و دینه‌شه‌ که‌ خوا وه‌زی ده‌گری‌ته‌وه‌، هیچ دینیک وه‌رنا‌گری‌ت له‌ هیچ که‌سیک تهنه‌ها ئیسلام نه‌بی‌ت.

ئه‌مه‌ش حه‌قیقه‌تی به‌ندایه‌تییه‌ بۆ خوای جیهانیان و کارجوان و کاربه‌جی.

داوا‌کارم له‌ خوا دامه‌زراومان بکات له‌سه‌ر ئه‌م دینه‌ و له‌سه‌ر ئه‌م دینه‌ش

بمان‌ر‌ئ‌یت.

- ٧..... ده‌روازه
- ١٥..... دین هه‌مووی له‌ناو عیباده‌تدايه
- ٣٣..... پێویسته فه‌رمان به‌ چاکه‌ بکړیت
- ٧٣..... پله‌کانی خه‌ڵکی له‌ ئیماندا
- ١٠٣..... جیاوازی نێوان دروستکه‌ر و دروستکراو
- ١١١..... یه‌ که‌م: توحید الربوبیة
- ١١٢..... دووهم: توحید الألوهیة
- ١١٢..... سێیه‌م: توحید الأسماء والصفات
- ١٢٣..... کۆکراوه‌ی دین
- ١٢٨..... ناوه‌ڕۆك

لەم كىتەپتە:

- ئىخلاس (بەس خوا مەبەستىبون) قەلغانىكە مەرۇف لە كەوتنە ناو گوناھان

دەپارتىت.

[كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ] (يوسف: 24)

- رېگە سىيەم بوونى نىيە، ئەگەر مەرۇف نەبىتە بەندەى خوا، ئەوا دەبىتە بەندەى

ئارەزووكانى!

- ئەو كەسەى دىلسۆزە بۇ خوا، تامى ئيمان دەچىزىت، ئەم چەشتنە رېگىرى لى دەكات

دلى بە فېرۇ بىدات بۇ جگە لە خوا.

- كۆيلەبوونى دلى، زۆر گەرەتر و مەترسىدارترە لە كۆيلەبوونى جەستە.

- كاتىك مەرۇف دلى پەيوەستە بە غەيرى خواو و دلى جىگىر نىيە لەسەر بەندايەتى

بۇ خوا، ئەوا ھەمىشە دروستكراوكان دەبنە جىلى ئومىدى ئەوا چەندىك خۇشى بە ئاتاچ

و پىويست بزانىت لە بەرانبەر دروستكراواندا، ئەوا بەو ئەندازەيە بەندايەتى بۇ غەيرى

خوا لەم مەرۇفەدا سەوز دەبىت و سەر ھەلدەدات!

نرخى 4.000 دىنار

9 789922 733043

نوسىنگەى تەفسىر

بۇ بىلگەندە

ھەولەر - شەقامى ۳۰ مەنرى تەبىئىت مەنرى چۆلى

f t g+ y /TafseerOffice

+964 750 818 08 65

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com